

roars kilde

ÅRSSKRIFT
FOR
ROSKILDENSER-SAMFUNDET

NR. 76 - JUNI 1994

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSERSAMFUNDET

Nr. 76. Juni 1994

Generalforsamlingen

Lørdag den 11. juni 1994

Kl. 16.00: GENERALFORSAMLING på Roskilde Katedralskole
Holbækvej 59, 4000 Roskilde.

Dagsorden:

1. Beretning.
2. Regnskab.
3. Studie- og uddannelsesfonden og Rejselegatet.
- 3a. Forslag om overførsel af 135.000,00 kr. til legatfonden fra lånefonden.
4. Fastsættelse af kontingent.
- 4a. Forslag om at livstidskontingent hæves fra 600,00 kr. til 750,00 kr.
5. Valg af bestyrelse.
6. Valg af revisor.
7. Eventuelt.

Kl. 17.00: JUBILARFEST, Roskilde Katedralskole
Velkomstdrink.
Festmiddag, 1/2 fl. vin (rød eller hvid).
Kaffe. Pris pr. kuvert kr. 300,-.

Beløbet opkræves ved middagen (må ikke sendes pr. post).
Efter middagen dans til 6 mands jazz-orkester
Foreslå klassekammerater, at de også deltager.
Festlig påklædning.

Til dansen, der begynder ca. kl. 22.30 er der gratis adgang for alle medlemmer.

Tilmelding senest 8. juni 1994, til advokat J.J. Skou, Hersegade 3, Roskilde, telefon hverdage kl. 9-16. Tlf. 42 35 21 11.

NB! Medlemmer blandt jubilarene, der har modtaget særlig indbydelse, bedes af hensyn til bordplanen tilmelde sig på det fremsendte kort. Betal venligst kontingentet straks på vedlagte indbetalingskort.

Med venlig hilsen
BESTYRELSEN

PS: Generalforsamling i Roskilde Katedralskoles Biblioteksforening kl. 15.00.

Generalforsamling 1993.

Referat af Roskildenser-Samfundets generalforsamling den 12. juni 1993.

Roskildenser-Samfundets formand, advokat J.J. Skou, bød de fremmødte medlemmer velkommen, og indledte generalforsamlingen ved at mindes de medlemmer, der er afdøde siden sidste generalforsamling:

- student 1931 Købmand Erling Frederiksen
- student 1931 Afd.ingeniør Erik Schleder-mann
- student 1932 Overkirurg Oluf Poulsen
- realist 1933 Kriminalassistent Erik Pagh Kristiansen
- udgået 1934 Maskiningeniør Helge Christiansen
- student 1935 Dommer Hans Chr. Beck
- student 1935 Arkitekt Ole Brusendorff
- student 1935 Inge Winther
- student 1940 Arkivar Johannes Pedersen
- student 1942 Sognepræst Ove Bruun Jørgensen
- student 1947 Læge Villars Jørgensen
- student 1961 Afd.leder Poul Jørning

Som dirigent valgtes, rektor Kurt Zimmermann, der konstaterede generalforsamlingens lovlighed i overensstemmelse med vedtægterne, med følgende dagsorden:

1. Beretning
2. Regnskab
3. Lånesager
4. Fastsættelse af kontingent 93/94
5. Valg til bestyrelsen
6. Valg til revisor
7. Eventuelt.

Formanden, advokat J.J.Skou aflagde beretning og indledte med at konstatere, at vores forening, Roskildenser-Samfundet, har som formål, at vedligeholde forbindelsen og styrke sammenholdet mellem gamle elever, udgået fra Roskilde Katedralskole.

I det daglige sker der ikke så meget i en sådan forening, men løbene året igennem, trækkes der store veksler på de af bestyrelsen, der skal holde styr på medlemmerne og servicere dem samt for at leve op til formålet, skaffe adresserne på årgangene, hvor vi traditionelt holder fest for 25 års. jubilare, 40.års jubilare, 50.års jubilare o.s.v.

Det bliver sværere og sværere, fordi antallet af dimittenter år efter år bliver større, og først nu i disse år mærkes en nedgang. Årgangene bliver mindre, men vi er sikre på, at skolen fortsat vil forsyne os med nyt medlemsgrundlag - det vil sige Roskilde Katedralskole vil bestå.

Dette års beretning må vi indlede med at tænke på Inge Winther, efter nogen tids sygdom, forlod os endeligt.

Det kan godt være, at Inge Winther kunne være meget bestemt overfor skiftende formænd og bestyrelsesmedlemmer, men en ting er i hvert fald sikkert. Det var i alle tilfælde, fordi vi andre i bestyrelsen ikke levede op til at varetage Roskildenser-Samfundets tarv.

Inge Winther var den, der holdt traditionerne på plads, og sikrede at alt forløb så gnidningsløst som muligt.

Fra andre begivenheder skal nævnes, at Domkirkepladsens hovedbygning fejrede 150 års jubilæum. Vi var nogle få af bestyrelsen, der deltog i nu Amtsgymnasiets festligholdelse heraf, og hvor jeg bad Amtsgymnasiets rektor om at passe på skolen. En arv for de tusinder af gamle elever, der tilbragte op til 7-8 år af deres liv i skolen. Vi der i 70'erne har set lovsangsalen indrettet med opholdsrum og skrive-rum, så det meget positive, at salen var restaureret, dog lidt skæmmet af nogle "Københavns Hovedbanegård" lysekroner - men det bliver vel rettet hen ad årene.

Som omtalt på sidste års generalforsamling, er forhenværende amtsdirektør Ernst Verwohlt og undertegnede indtrådt i Roskilde Katedralskoles bestyrelse. Det vil

sige, at vi er med i den bestyrelse, som har en række funktioner i den løbende drift af Katedralskolen, dog mest på indstillinger, rådgivning m.m. Det pengemæssige bestyres af Roskilde amt, og det undervisningsmæssige af Undervisningsministeriet. Det er utroligt spændende, også fordi det er nyt i sammenhængen, og da vi igennem Ernst Verwohlt med hans mangeårige funktion i Amtskommunen som amtsdirektør, har vi nok fundet en god medspiller for vores skole.

Det lykkedes os også som vi har set i artiklen fra rektor Kurt Zimmermann i Roars Kilde, at få taget hul på ordningen af Katedralskolens gamle helt unikke bibliotek, som i årevis har haft en krank skæbne.

Roskilde Katedralskoles Biblioteksforening ønsker naturligvis gerne medlemmer, specielt katedralskolens gamle elever. Det er en spændende ting at bakke op om, og selv om vi nok i løbet af 1993/94 får størstedelen af registreringen og katalogisering overstået og indlagt på EDB, så det bliver tilgængeligt for forskere og andre, er der på sigt et stort arbejde med restaurering af de ældste bind i samlingen.

Det er en del af vores skole. Det er en del af vores skolearv, og derfor er der også blevet lagt et girokort i hvert enkelt Roars Kilde, således at man får mulighed for at bakke dette i virkeligheden utroligt spændende arbejde op.

At det kan nytte at have en forening for de gamle elever får vi beviset for i aften, idet vi i skrivende stund bliver knapt 200 personer. - Det er mange og væsentlig flere end vi plejer. Vi må så se hvordan tingene forløber, og om det skulle være en enlig svale, - måske basket særlig op af, at Lise Nørgaard i år har jubilæum.

Som vi senere skal konstatere, har der ikke været træk på studiefonden overhovedet i det forløbne år.

Vi har derimod succes med vores rejselegat. Bestyrelsen vil derfor fremkomme med et

forslag til næste generalforsamling, hvor yderligere et beløb overføres til rejselegatafdelingen. Dette er også nødvendiggjort af beholdningen i legatafdelingen er nødt til at blive forøget som følge af det faldende renteniveau, og hvor afkastet jo skal bruges til legaterne.

Jeg beder venligst, at generalforsamlingen ytre sig herom.

Vi har allerede udgivet rejselegater, og er der nogle blandt forsamlingen, der har lyst til at se nogle billeder, som Pia Qvist har sendt os, kan de udlånes, men skal afleveres til rektor Kurt Zimmermann igen. Pia Qvist benyttede legatet til en rejse til Santiago i Chile, og har givet os en 3-siders beretning herom. Også beretningen kan lånes, men skal ligeledes afleveres igen.

Herudover er det ikke det eneste problem bestyrelsen må tumle med. Vi har også brug for yderligere kræfter i bestyrelsen, - først og fremmest savnes hårdt en kasserer. Det er ikke særlig morsomt som formand, at måtte stå for bogføring, regnskab m.v., ind imellem alt det andet, der skal passes, og endvidere er det stærkt nødvendigt, at vi får flere med i bestyrelsen, der vil hjælpe til med at finde adresser på de mange jubilarer.

I et vist omfang kan vi få udnyttelse af EDB, således at vi får overført navne og adresser for de seneste årgange, men vi har alligevel et stort hul med alle de, som ikke er på EDB.

For et par år siden bragte vi nogle karikaturer af lærere fra skolen i slutningen af 20'erne og begyndelsen af 30'erne. Vi har identificeret nogle på de små tegninger, men mangler resten. Kan nogen hjælpe ?

Vedr. fester for de unge har vi ikke kunne få stablet sådanne arrangementer på bordet, men pedel Fathi fra Katedralskolen, som i aften er vores hovedkraft for afviklingen af års- og jubilareften, har gennemført et arrangement for lo-års jubilarene med ca. 100 personer tilstede. Et godt

arrangement og vi er her pedel Fathi tak skyldig, fordi han på så glimrende måde hjælper os med at opfylde foreningens formål.

For nogle af vor medlemmer skete der det kedelige sidste år, at en kasse med Roars Kilde blev fejlleveret, og derfor først udsendt forsent. Bestyrelsen prøver på at undgå sådant tiltag, men kan desværre ikke garantere - men vil gøre vort bedste.

Bestyrelsen har afholdt et par bestyrelsesmøder, og jeg skal som afslutning takke bestyrelsesmedlemmerne og specielt Inga Svarre Nielsen og Grete Præstrud, som jeg ved, har båret hovedbyrden ved adresse-søgningen.

Vi skal også rette en tak til skolens kontor, vores pedel Fathi og helt specielt vor dirigent rektor Kurt Zimmermann, for hans altid støttende og rådgivne virksomhed for foreningen. - Det er også Kurt Zimmermann, der har skaffet os et traditionelt Jazzband, til at glæde jubilarene i aften, i hvertfald flertallet af dem.

I tilslutning til beretningen fortalte rektor Kurt Zimmermann om rejselegaterne, og oplyste, at der ville blive uddelt to legater à 5.000 kr. til Susanne Bech til hjælp til en Parisrejse og Simon Pihl til en Japanrejse. Ingen havde bemærkninger til beretningen, der godkendtes.

Herefter aflagde J.J. Skou regnskabet, idet det ikke var lykkedes bestyrelsen at finde en ny kasserer.

Lånesagsregnskabet blev aflagt af J.J. Skou, herunder om legatafdelingen.

Regnskaberne godkendtes, dog henstillede revisorerne, at der blev valgt en ny kasserer til aflastning af formanden.

Kontingentet blev fastsat således:
Almindeligt: 75 kr. De unge (5 år) : 30 kr.
Livsvarigt: 600 kr.

Vedr. valg til bestyrelsen var følgende på valg:

J.J. Skou, Marianne Kelstrup, Lotte Fang, Fl. Währeen
der alle blev genvalgt.

Til afløsning af 2. års repræsentant for demitterterne oplyste rektor, at repræsentanten for yngste dimittentårgang endnu ikke var fundet, men vil blive foreslået senere, hvorfor bestyrelsen bemyndiges til at vælge den pågældende på generalforsamlingens vegne.

Valg af revisorer:

Her genvalgte Axel Hartmann og Jørgen Svarre.

Under eventuelt fandt Søren Bjerg Hansen på sin classes vegne det meget uheldigt, at jubilarfesten var flyttet fra november til juni, da man i klassen havde den tradition at man mødtes i november. Han henstillede, at man vendte tilbage til november.

Formanden bemærkede, at tilmeldelserne til dette års jubilarfest var det største i mange år. Man havde netop fået så mange anmodninger om at ændre til juni måned, og at dette var blevet vedtaget på tidligere års generalforsamling.

Herefter afsluttede Kurt Zimmermann generalforsamlingen, og formanden afsluttede endeligt generalforsamlingen med en tak til dirigenten, og der blev udbragt en RKS-hurra, for rektor og for vor skole.

Års- og jubilarfesten

indledtes med en drink, mens vi samledes på RKS. I forbindelse med festmiddagen, hvori 201 jubilarer deltog, var der taler:

65 års-jubilar: Poul Shroll, 60 år: J. Kelp, 50 år: Arne L. Galatius, Rolf Dan, Bente Kruse. 40 års-jubilare: Torben Lauritsen, Ernst B. Lindner og 25 års-jubilaren Jens Christensen.

Efter middagen spillede Svend Harders Jazz-band.

De sidste 40 års-jubilare var svære at få til at gå fra skolen langt over lukketid!

Kurt Zimmermanns tale til Jubilarfesten '93.

God aften - og velkommen til Roskilde Katedralskole. Jeg er klar over, at I, der har jubilæum som dimittender fra RKS, ikke umiddelbart genkender omgivelserne. Sådant så RKS ikke ud, da I gik her - og desuden lå skolen ikke her. Det er svært at forstå; mange af jer kender jo givet historien, jeg har været inde på den ved tidligere jubilarfester.

Hvert år op til denne dag får jeg en række henvendelser fra jubilarer, der gerne vil besøge RKS, men det er vel at mærke den gamle bygning nede ved Domkirken. Det kan man ikke undre sig over. Der er nu engang noget sært tiltrækkende ved at gense det gamle lokale, hvor man selv sad på skolebænk i 3 eller endnu flere år, så jeg forstår godt, at RKS for jer ikke har så forfærdelig meget med denne bygning at gøre. Alligevel vil jeg hævde det nærmest umulige: RKS - det er os, men det er i en anden udgave.

Nu har jeg desværre ikke nogen indflydelse på skolens gamle bygning, så når jubilarer kontakter mig og gerne vil have adgang til den, kan jeg ikke uden videre hjælpe, men må nøjes med at henvise til dem, der i dag færdes i den.

Bygningen huser i dag Amtsgymnasiet i Roskilde, og i december måned 1992 var det 150 år siden, den blev bygget. I mere end 125 år var det derfor elever på RKS, der færdedes i den, men det var Amtsgymnasiet, der holdt dens 150 års jubilæum.

Det var en sær oplevelse for os herude på Holbækvej, tror jeg I kan forestille jer, men vi var dog inviteret. Hvis man ser venligst på forløbet, kan man vel sige, at det blot er en illustration af det, I oplever, nemlig jeres egen tilknytning til bygningen og beliggenheden. Det mere u håndgribelige: kontinuiteten, traditionen, udviklingen bæres jo af mennesker, ikke af bygninger, og jeg siger dette, fordi næste år har vi de

første 25.års-jubilarer fra RKS, som er dimitteret fra denne bygning.

Hvis I har læst årets udgave af Roars Kilde, har I måske også læst, at der er dannet en biblioteksforening, som jeg er formand for.

Baggrunden er, at vi har et gammelt bibliotek som synligt bevis for de sidste 500 års historie. Der er ca. 20.000 bind. Den ældste bog er en inkunabel fra 1492, og det er nærmest uforståeligt, at ingen ved, hvad vi har af skatte i dette bibliotek. Der er ingen registrering siden midten af sidste århundrede.

Det vil vi, Biblioteksforeningen, gerne råde bod på, men vi skal bruge penge - mange penge, og man kan i dag ikke få offentlige midler til formålet.

Biblioteket er formentlig nærmest uvurderligt, men bør blive tilgængeligt for både forskning og oplysning. Hvis I vil hjælpe, kan I bl.a. gøre det ved at tegne medlemskab af vores Biblioteksforening. I skal blot henvende jer til mig eller bruge det girokort, der var med Roars Kilde.

Jeg vender nu tilbage til udgangspunktet: Det er med andre ord os, der bor her i disse omgivelser, der er jeres gamle skole.

Det er os, der i 125 år havde en anden bygning.

Det er os, der i dag - på godt og ondt - er nutidens udgave af den skole, som I gik i.

Jeg ønsker jer tillykke med jubilæet og velkommen tilbage.

Kurt Zimmermanns tale til årets studenter 1993.

Det er på én gang meget let og meget svært at skrive en translokationstale. Det er let, fordi det jo er en ganske bestemt genre, som man - og her I - har nogle bestemte forventninger til. I, der nu er blevet studenter, sidder samlet her i salen for sidste gang. Vi skal sige farvel til hinanden, og i den anledning kunne det jo godt friste at tale om de 3 år, hvor Roskilde Katedralskole har været rammen om en væsentlig del af jeres liv og givet optaget en stor del af jeres bevidsthed.

Jeg kunne også vælge at tale til jer om fremtiden, om den verden, der ligger uden for Verona, om alt det, som I nu skal ud og lave om på, bl.a. fordi vi - jeres forældres generation - ikke kunne. Der er jo som bekendt nok at tage fat på, sådan som verden ser ud i dag.

Men en translokationstale er også svær, for hvordan skal jeg på få minutter sammenfatte det hele til noget, som I på den ene side har lyst til at høre lige præcis i dag, hvor vi jo er samlet for at fejre jer og på den anden side vælge blandt alt det, som jeg kunne tænke mig at give jer med som mine sidste ord til jer?

Jeg vil tage mit udgangspunkt i noget, som jeg tror mange af jer kender: Shakespeares drama Macbeth.

I, der har læst dramaet, husker nok den scene, hvor Macbeth overvejer, om han skal udføre den ugerning, som frister ham så meget. Han er i en situation, hvor han ønsker, at bare handlingen ikke ville føre nogen konsekvenser med sig, at handlingen i sig selv var alt, helt uden konsekvenser. Han er imidlertid udmærket klar over, at sådan forholder det sig ikke.

Dette tema - sammenhængen mellem handling og konsekvens er også et hovedtema i den lille canadiske novelle, der er grundlaget for årets opgave i skriftlig

engelsk for sproglige. Den handler om en kvinde, der ca. 40 år gammel gør status over sit liv. Hun har igennem årene af al magt forsøgt at undgå konsekvenser. Det har hun gjort ved bevidst at forsøge at undgå stillingtagen og ved i alle forhold at indtage en holdning præget af ironisk distance. Hun har overset, at hun netop har truffet nogle valg, at hun ikke har kunnet undgå at handle, og at konsekvenserne nu indhenter hende, på trods af, at hun har haft den holdning, at hun ikke kunne pådrage sig noget ansvar, når hun ikke engagerede sig i tilværelsen. Prisen, hun nu betaler, er ensomhed/isolation, en følelse af tomhed og meningsløshed. Selv om det, hun troede, hun ville opnå, er frihed og uafhængighed, hjulpet af det utrolige økonomiske opsving efter 2.verdenskrig, der for en hel generation i 60'erne for en stund fik verden til at ligne ét stort ta'selv-bord. Jeg er sikker på, at mange af jeres forældre vil nikke genkendende til denne beskrivelse af den opfattelse, som 68-generationen i vidt omfang havde under motto'et: Vær realistisk, forlang det umulige!

I lørdags var jeg til års- og jubilæumfest i Roskildensersamfundet, som i parentes er vores forening af gamle elever. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det netop er dem, der blev studenter i 68, der i år kan fejre 25.års-jubilæum, og det var da også netop verdensbilledet, som det forekom dengang, der prægede samtalerne, følelsen af, at det umulige var muligt. Siden har billedet jo unægteligt ændret sig en del. Først vel for alvor med oliekrisen i 70'erne, derpå det, der blev kaldt fattigfirsere, og i dag sidder vi så på den ene side med nogle forureningsproblemer, herunder atomkraften, som er af et næsten ufatteligt omfang, og som vi kommer til at løse - om overhovedet muligt - på tværs af alle landegrænser.

Vi kan roligt sige, at konsekvenserne har indhentet os.

I denne sammenhæng kommer jeg altid til at tænke på vores egen forfatter og filosof

Villy Sørensen, der i en gudefortælling har beskrevet verdens undergang, ragnarok. I den nordiske mytologi endte verdens undergang med at verden blev genskabt. Sådan går det ikke hos Villy Sørensen, og jeg tror det engang imellem er vigtigt at blive mindet om, hvordan det kan gå, hvis vi ikke alle erkender, at vi har pligt til at bruge os selv, nysgerrighed, fantasi og viden i en bedre verdens tjeneste - for større forståelse og ikke mindst tolerance.

Livet er ikke enkelt. Det kræver af os, at vi vælger, for vi handler alene i kraft af, at vi er til.

Verden er ikke enkel. I sin bog "Mærk Verden" skriver Tor Nørretranders: "Det bevidste jeg må indse, at det ikke kan redegøre for verden derude". Og på samme måde kan jeg'et ikke redegøre for den verden, vi har i os selv, men der er en sammenhæng mellem vore kroppe og verden udenfor os, som er skjult for vores bevidsthed. Det er bevidstheden, der har skabt civilisationen, men bevidstheden har ikke været opmærksom på de langsomme, de snigende forandringer, som nu truer civili-

sationen, og Tor Nørretranders fortsætter: "Spørgsmålet er, om ikke der må ske en forandring i den måde, vi lever vores liv på; I de værdier, vi sætter for, hvad det vil sige at være menneske og hvad det vil sige at leve et godt liv; en revurdering af bevidsthedens rolle i tilværelsen."

Vi vil aldrig kunne nå til en endelig bevidst forståelse af verden, og det er nok godt det samme; den verden ville givet være kedelig. Jeg tror - som Tor Nørretranders - at vi skal være glade for, at vi er en blanding af bevidsthed og ikke-bevidsthed. De største oplevelser i livet - glæden og kærligheden - styres jo ikke af bevidstheden.

Jeg vil derfor slutte med at ønske for jer, at I må engagere jer i tilværelsen i erkendelse af, at handling har konsekvenser, at I ikke vil overdrive bevidsthedens betydning, den er begrænset og kan være farlig, for den kan lyve, men er jo også den, der til syvende og sidst skal redde vores verden. Så gå nu ud og "mærk" den!

Tillykke med eksamen, få jer et godt liv, pas på jer selv og hinanden!

RoskildenserSamfundet

Bestyrelsen
1993/94

Formand:

Advokat J.J. Skou
Hersegade 3
4000 Roskilde
(42 35 21 11)
(42 36 18 01) privat

Næstformand:

Direktør Flemming Vessel
Bognæsgården
Bognæsvejen 33, Herslev
4000 Roskilde
(42 40 12 61)

Kasserer:

Sekretariat:

Fru Inga Svarre Nielsen
Sct. Agnesvej 2, 19
4000 Roskilde
(42 35 04 30)

Fru Lise Svenstrup
Assensvej 32
4000 Roskilde
(42 36 15 21)

Fr. Grete Præstmark
Knud d. Storesvej 30A.3.tv
4000 Roskilde
(46 32 89 88)

Studie- og uddannelsesfond:

Lektor Marianne Kelstrup
Bredengen 8, Svogerslev
4000 Roskilde
(46 38 30 29)

Rektor Kurt Zimmermann
Katedralskolen
Holbækvej 59
4000 Roskilde
(42 35 18 91)
(46 40 86 67) privat

Roars-Kilde:

Ansvarshavende:

Redaktør, bogtrykker, direktør
Flemming Vessel
E.C. Publishing International
4000 Roskilde
(46 75 46 77)

Redaktør:

Bibliotekar Lotte Fang
Guldblommevej 8
4000 Roskilde
(42 36 82 19) privat
(42 35 63 00)

Juniorudvalg:
Advokat Flemming Wahren
Klosterengen 146
4000 Roskilde
(42 53 07 70)
(42 37 18 02) privat

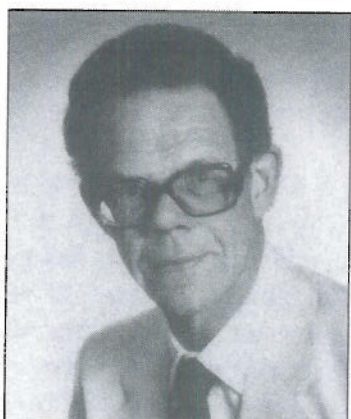
Steffen Petersen
Kimmerslev Mølle
4140 Borup
(57 52 62 86)

Trine Louise Vinter
Smedegårdsparken 14
4000 Roskilde
(42 37 11 24) - efter kl. 17.00

Simon Pihl
Kastanievej 3
4623 Ll. Skensved
(53 66 98 03)

Sekretariatets adresse:
c/o Inga Svarre Nielsen
Sct. Agnesvej 2, 19
4000 Roskilde

Rektor Henrik Lange 1922-93

*Rektor:
Henrik Lange*

Tidligere rektor for Roskilde Katedralskole Henrik Lange døde 4. september efter nogle måneders svær sygdom. Han kom til skolen som rektor 1. august 1971 fra en stilling som studielektor på Vallensbæk Statsskole og som en kendt og respekteret profil i gymnasieskolen. Blandt hans mange gerninger og hverv skal nævnes lærebøger til tysk - han var cand. mag. med tysk som hovedfag og latin som bifag. Hans bøger bruges endnu. En årrække var han fagkonsulent i tysk, lærer på Københavns Universitet, censor på universiteterne, medlem af opgavekommissionen o.s.v.

Jeg lærte ham at kende på Københavns Universitet som en utrolig levende, energisk og inspirerende forelæser i tysk litteraturhistorie i 60'erne. Underligt, men glædeligt var det derfor at blive ringet op af ham nogle år efter og blive spurgt om jeg kunne tænke mig et vikariat i tysk på Roskilde Katedralskole, som for mig dengang lå meget langt ude på landet. Jeg har aldrig fortrudt, at jeg sagde ja, for jeg kom til at arbejde sammen med et af de mennesker, der har haft afgørende betydning for tyskfaget og dets status i gymnasieskolen i efterkrigstiden.

Som lærer hørte han til de bedste. Han havde en almenviden og faglig indsigt som vel de færreste, og jeg har ikke mødt nogen, der i samme grad kunne smitte

sine elever med begejstring og lyst til at lære, for ikke at tale om hans evne til at skabe det rum, hvor man møder oplevelsen. Til sin død bevarede han forbindelsen med adskillige af de elever, han havde undervist, og det vel at mærke på initiativ af eleverne.

Som kollega var han et naturligt samlingspunkt - i særlig høj grad for skolens tyskgruppe. At han var det fagligt, siger næsten sig selv, at han også blev det personligt, skyldes hans menneskelige kvaliteter. Vi så altid frem til møder i tyskgruppen, der foruden det faglige indhold rummede nogle festlige timer sammen med Henrik Lange. Han havde en ualmindelig veludviklet humoristisk sans, og få kunne fortælle en historie som han, ofte med en fin selvironisk pointe.

Som rektor fra 1971 var Henrik Lange den, der opbyggede skolens hf-kursus. Han var initiativtager til adskillige undervisningsforsøg igennem 70'erne og en ivrig støtte for en lang række andre forsøg, som skolen gennemførte, og meget lykkedes for ham, også som skolens leder. Han forventede meget af sine medarbejdere, og det skuffede ham, hvis de indimellem ikke levede op til det, men han stillede ikke mindre krav til sig selv.

Mennesker, der ikke kendte ham, kunne han give indtryk af en vis kejthed og distance, der blot dækkede over beskedenhed. Han var fuldstændig usnobbet og fordomsfri, og han var for mig i forbløffende grad indbegrebet af "gammel"akademiker med en klassisk dannelse i begrebets allerbedste betydning. Han besad en åbenhed og en redelighed, man sjældent møder, og samtidig en ubrydelig troskab over for basale humanistiske værdier, en form for idealisme og personlig integritet, der også kunne vise sig som kompromisløshed.

Han valgte at gå af som 60-årig, bl.a. som følge af et løfte, han havde givet sig selv, og han fik dermed 10 gode år, i Småland, på rejse og sammen med sin familie og med venner. Samtidig lykkedes det ham at

afslutte det store ordbogsprojekt, som han sammen med andre startede allerede i 1955. Optaget af sin tid, som han var, holdt han sig altid orienteret om musik, litteratur, politik. Han var et musisk menneske, der hele tiden søgte ny viden og nye oplevelser, også i den smålandske natur, som han elskede højt. Han blev aldrig færdig med at udvikle sig.

Gymnasieskolen skylder ham meget, tysk-faget og Roskilde Katedralskole meget mere, men vi, der lærte ham at kende på nærmeste hånd, som lærer på universitetet, som kollega og især som privat ven, skylder ham allermost. Vi glemmer ham ikke.

Kurt Zimmermann

Vores unge - blandt de "gamle" elever.

For de unge årgange samt alle andre ungdommelige dimittender, selv om de endnu ikke er medlemmer, bliver der for fremtiden 2 fester.

For 10-årsjubilarene, den anden lørdag i maj - Fathi, vores festpedel sørger for alt. I 1994 bliver det den 7. maj. Alle er tilskrevet herom.

Den almindelige "get-together" vil blive afholdt den anden lørdag i oktober.

Kontakt skolen eller Fathi, hvis I vil vide mere. I 1994 bliver det lørdag den 8. okt. Lidt "tag-selv" bord + drikke + musik. - og det bliver billigt, så alle kan deltage. "Kom som du er" eller som du synes de andre burde.

Det sker som alt andet på vores "gamle" skole RKS.

Bestyrelsen

Roskilde Katedralskoles Biblioteksforening.

Kort før Roskildenser-Samfundets generalforsamling, afholdt Biblioteksforeningens sin 1.ste generalforsamling efter stiftelsen den 28. okt. 1992.

Rektor Kurt Zimmermann, der er biblioteksforeningens formand, aflagde beretning:

Da dette er foreningens første årsberetning, har jeg af gode grunde ingen tradition at læne mig op ad, og jeg vil med det samme sige, at jeg har valgt en kort form.

Siden den stiftende generalforsamling 26. okt. 1992, har der været afholdt 2 bestyrelsesmøder, hvor foreningens økonomi, administration, fremtidige aktiviteter, samt bl.a. denne generalforsamling, er blevet drøftet og lagt til rette.

På tidspunktet for den stiftende generalforsamling havde skolen fået ansat biblio-

tekar Monika Jensen på grundlag af et tilskud fra Roskilde Amt på kr. 100.000,-. Foreningens formue var kr. 16.000,-.

Derudover havde vi et tilsagn fra Marie og M.B. Richters Fond om et beløb på kr. 100.000,-, forudsat yderligere midler op til kr. 1 million kunne skaffes.

Takket være foreningens stiftelse blev dette beløb frigjort. Fra Roskilde Amt kom i 2 omgange i alt kr. 125.000,-, for 1993, således, at Monika Jensens ansættelse for dette år er sikret for amtskommunale midler alene.

1. januar 1994 kan projektet fortsætte for biblioteksforeningens midler, idet der siden oktober 92 er tildelt foreningen kr. 25.000, fra Bodil Pedersens fond, og jeg så sent som i går har modtaget tlf.besked om, at Marie og M.B. Richters Fond giver kr. 50.000,-, mere.

Hermed skulle projektet være sikret for hele 1994.

På bestyrelsesmødet 5. april 1993, blev det besluttet at søge en række specifikke fonde: Det er gjort, men endnu er der ingen positive reaktioner.

Af foreningens formålsparagraf (§2) fremgår, at målet er dobbelt: At katalogisere og vedligeholde. Jeg tør godt i dag drage den konklusion, at den endelige katalogisering er godt i gang. De første godt 2 år af det forventelige 5-årige projekt er sikret takket være Roskilde Amt og - vil jeg sige med ikke ringe glæde - dannelsen af Roskilde Katedralskoles Biblioteksforening.

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at takke alle, der har vist interesse for sagen ved at tegne medlemskab af foreningen. Rette en ganske særlig tak til jer, der ville stille tid og kræfter til rådighed ved at indgå i bestyrelsen, specielt til Jens Jørgen Skou og Ernst Verwohlt, der fik idéen til foreningen, til Niels Valentin Hansen, der har påtaget sig kassererfunktionen sammen med Roskilde Bank og foreningens revisor Kaare R. Skou.

Til sidst en tak til bibliotekar Monika Jensen, der jo er den, der står for det store og kompetente arbejde med katalogiseringen.

Bankdirektør Niels Valentin Hansen, A/S Roskilde Bank, der er valgt som kasserer,

forelagde 1992 regnskabet, der var forsynet med revisor, TV-redaktør Kåre R. Skou's revisionspåtegning.

Såvel beretning som regnskab godkendtes. Bestyrelsen, der består af:

Formand: *Rektor Kurt Zimmermann*

Næstformand: *Advokat J.J. Skou*

Sekretær: *Fhv. amtsdirektør E. Verwohlt*

Kasserer: *Bankdirektør Niels Valentin Hansen*

Iøvrigt: *Departementschef Ole Zacchi*

Teledirektør Hans Würtzen

Forfatter Lise Nørgaard

Direktør Ole Andresen

Lektor Rolf Hesse

genvalgtes, ligesom revisor: *TV-redaktør Kåre R. Skou* genvalgtes.

Generalforsamlingen diskuterede iøvrigt biblioteksforeningens fremtidige muligheder for at få arbejdet med registreringen fuldført, samt de konstaterede skader på en række af de mange værdifulde bøger i "vor" skjulte skat, der trænger til en "kærlig hånd" som følge af tilstanden. Advokat Skou kunne herefter afslutte generalforsamlingen, der kort efter kunne fortsættes i Roskildenser-Samfundet's generalforsamling.

25-års dagen på det "ny" RKS.

RoarsKilde er i 1994 i en stærk forøget udgave, idet det for såvel skolen som Samfundet kunne svare sig at lade trykningen af RoarsKilde og skolens jubilæumsskrift ske samlet. Skolens elever og lærere m.fl., har modtaget det 52 sider store festskrift, der er indhæftet i Roarskilde.

Skolen fejrede 25-års dagen med en fest torsdag den 7. april.

Dagen begyndte i festsalen kl. 10.00, hvor taler og indslag af musisk art vekslede.

Tidl. lektor Povl Kildemoes, der for tiden er formand for Roskilde amts undervisnings- og kulturudvalg, indledte talernes række, og overrakte skolen et maleri af vores (nogle af os) skolekammerat Johanne Foss (57). Vi bringer talen andetsteds.

J. Birkegård Jensen, der er forvaltningschef, hilste tillige vores skole, efterfulgt af formanden for skolens bestyrelse, også tidl. elev, Fl. Damgård Larsen (71).

Efter uddrag af årets musical, "Hair", var det lektor Marianne Kelstrups tur. Marianne Kelstrup f. Waage, er ikke alene student (57) fra skolen, men var også lærer på Domkirkepladsen og er fortsat lærer på skolen (og medlem af Samfundets bestyrelse). Vi bringer talen efterfølgende.

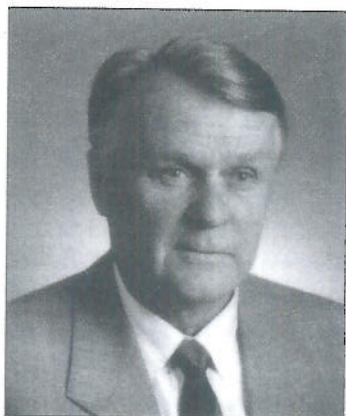
Vi fik en tale fra 2-g'eren (mat.) Dan Brun Larsen og kunne slutte af med nogle af lærerne, der opførte et diashow med fortræffelige kommentarer til.

Det skulle ses. Skolen var herefter vært for ca. 800 elever, lærere og gæster ved en frokost.

Dagen bød iøvrigt på udstilling i formningslokalerne, og på underholdning for eleverne af Casper Christensen, kendt fra "Transit".

Lektor Povl Kildemoes tale ved Roskilde Katedralskoles 25'års jubilæum, på Holbækvej den 7. april 1994.

Lektor:
Povl Kildemoes

Tak til rektor, fordi han har givet mig ordet. Men hvad skal jeg dog sige?! Jeg har forstået på debatten det sidste års tid, at en mand fra amtet, selv en udvalgsformand, ikke har noget at skulle have sagt, når det drejer sig om det væsentlige angående et gymnasium. Indholdet, det pædagogiske- det sorterer under staten - gymnasieafdelingen og rektorerne.

Vi fra amtet har kun noget at skulle have sagt, når der er tale om budgettet, så jeg kunne jo gøre min tale kort og klar og hilse fra amtet og sige til Katedralskolen: I skal overholde budgettet.

Det ville imidlertid være et lidet festligt budskab at komme med på sådan en festdag, og der er for øvrigt slet ikke grund til at sige det, da Katedralskolen er god til at respektere budgetterne.

Så selv om jeg ikke må, vil jeg alligevel prøve at sige noget andet.

Jeg har kendt Katedralskolen i mere end 40 år - og jeg har kendt den som en god skole - en god arbejdsplads for elever, tapere* og lærere. Og amtets ønske i dag er selvfølgelig, at det må blive ved med at være sådan, at Katedralskolen i sine mange kommende år må være en god skole.

Hvad det så ellers er.

Det kan man selvfølgelig få at vide, hvis man studerer gymnasieafdelingens pjece: Tegn på kvalitet, hvor der - på glitret papir fortælles: Hvad en god skole er, en god lærer, en god elev.

Det er en pjece, man bliver klog af at læse. Side 4 f.eks.: Den gode elev møder i skolen med godt humør. Det er måske lidt ondsksfuldt at plukke denne linie ud. Jeg burde måske i stedet, fra samme side citere: Den gode elev er i stand til at undre sig og til at begejstres.

Det er spilme store krav, der stilles til den gode elev.

Jeg kommer til at tænke på Johs. V. Jensens myte Fusiamas. Om barnet, der kun jublede ved synet af - et strå, en dråbe på ruden. - "Men siden, når tillærte forestillinger har gjort barndommen til det tabte land, må der sublim overraskelse til for at gengive jorden dens friskhed".

Det er meget at kræve af eleverne, at de efter 14 års tillærte forestillinger og syv år i folkeskolen, seks timer om dagen i fem af ugens syv dage, skal undres og begejstres.

Det er også store krav, der hermed stilles til lærerne, der flere gange i løbet af en dag - ganske vist med frikvarter ind imellem - skal være den sublim faktor, der får eleverne til at undres og begejstres. - Der skal en god lærer til -.

En sådan defineres også i omtalte pjece, men jeg vil nu hellere fortsætte i den danske litteratur, hvor der jo er skildret mange lærere. Mange uheldige eksemplarer og nogle fornemme.

En af disse sidste er efter min mening Johannes Vig i Martin A. Hansen's Løgneren. Johannes Vig kunne jo netop den kunst at gøre eleverne nysgerrige, vække deres undren. De fleste husker nok eksemplarerne med brændesaven i et bånd fra loftet eller den halvt tildækkede hundeslæde, der skulle modne klassen til

* (teknisk adm. personale - red.)

at høre om slædefærden, om Mylius Eriksen, Hagen og Brønlund.

Jeg husker også noget andet om Johs. Vig. Han fortæller, at da han kom til skolen på Sandø, var skolestuens nederste ruder kalkede. Det forstyrrede hans forgænger, at børnene rakte hals og kikkede ud.

Johs. Vig vaskede kalken af, fordi han var ved at have den tro, at de ikke kan se noget vigtigere end det, de kikker på ud gennem vinduerne. Jeg tror, at et gymnasium, en lærd katedralskole, kan lære noget af denne degn på Sandø.

En af Roskilde Katedralskoles gamle elever havde en kronik i Politiken den 7. marts, hvor han kommenterede den standende diskussion om kvalitet i gymnasieskolen. Niels Thorsen hedder han. Han skriver bl.a. om kravet om, at eleverne lærer at sortere væsentligt fra uvæsentligt. Niels Thorsen aner her noget af en underkendelse af det uvæsentlige. - Eller måske snarere en skråsikker viden om, hvad der er væsentligt, og hvad der er uvæsentligt.

Måske ligger det væsentlige netop derude, hvortil man kan kigge fra skolestuen.

Da jeg læste kronikken, kom jeg til at tænke på Nørregård-Nielsen, formand for Ny

Carlsbergfonden, der har sagt det samme på en anden måde: Hvem tør erkende, at det overflødige er det mest nødvendige?! Niels Thorsen kaldte sin kronik: Det korrekte gymnasium. En bitter, ironisk overskrift.

Jeg skal til at slutte, og må selvfølgelig sige til Katedralskolen, at I skal være et korrekt gymnasium. I skal overholde budgettet. - Men I skal også - som jeg ved I gør -, turde satse på det, som man, nogle måske er parate til at kalde uvæsentligt, overflødigt!!

I morgen er alt, hvad jeg nu har sagt, nok glemt. Måske allerede, når vi går ud til frokosten, og det er da trist.

Måske vil Katedralskolen kunne huske noget af det, jeg har prøvet at sige på amtskommunens vegne, når jeg nu overrækker skolen amtets fødselsdagsgave - noget totalt overflødigt - og dermed noget absolut nødvendigt. Et maleri.

Det er et maleri af Johanne Foss, en af Katedralskolens gamle - nej, tidligere elever. Et dejligt maleri, der viser, hvad man kan se, når kalken er vasket af ruderne.

Poul Kildemoes

Lektor Marianne Kelstrups tale, den 7. april 1994.

Lektor:
Marianne Kelstrup

Her på skolen er vi seks lærere tilbage af den lærerstab, der i 1969 flyttede fra Katedralskolens gamle bygning herud på Holbækvej. Af dem har jeg den særstilling, at jeg er den eneste, der, udover at have undervist i bygningen på Domkirkepladsen, også har gået i skole der.

Jeg tilbragte de sidste syv år af min skoletid på RKS, hvor jeg tog studentereksamen i 1957. I syv år kørte jeg med Holbækbilen fra Kirke Såby til Roskilde og drømte selvfølgelig ikke om at skolen - og jeg - ville ende herude på marken. Det gjorde vi så, og jeg har nu i snart 25 år - på cykel - kørt frem og tilbage mellem Svogerslev og dette sted, medvind den ene vej og modvind den anden, sommetider modvind ud og hjem, men meget sjældent medvind begge veje. Det lyder som et helt mareridt, men som man vil kunne forstå, så har Roskilde Katedralskole spillet en ikke helt uvæsentlig rolle i mit liv.

Det var med en mærkelig blanding af forventning og disillusion, at vi skiftede skolebygning dengang for 25 år siden.

For mange- nok især for de ældste lærere og for mange af eleverne- følte det som en slags deportation. Medvirkende var nok også omgivelsernes uforstående holdning. Hvordan kunne en katedralskole ligge herude på marken så langt fra kirken? - og hvordan kunne sådan en mærkelig flad bygning overhovedet kaldes en katedral-skole?

Jeg husker en dag, lige inden vi tog den nye bygning i brug, hvor jeg i bussen fra Roskilde til Kirke Såby hørte følgende replikskifte mellem to Kirke Såby passagerer, da vi passerede skolen: "Hvad er det for en bygning med den store skorsten, der ligger derude på marken?" "Jo, det er Roskilde Katedralskole, der er flyttet ud". "Er det Katedralskolen? Den ligner en af dem, de havde i Tyskland under krigen".

Jeg indrømmer, at den dystre sammenligning berørte mig en smule og glimtvis dukker op i min erindring, når skole synes at være absolut det modsatte af frihed.

Der var naturligvis overgangsvanskeligheder dengang i 1969. Det var svært at vænne sig til etplansbygningen med de lange gange med de hvide vægge og mørke døre, som gav en følelse af tomhed og endeløshed og associationer til hospitalsgange, og i mørke stunder, og især når der kom dårlige prognoser for gymnasiets fremtid i Roskilde Amt, forestillede jeg mig, at jeg kunne ende som beboer på værelse 42, efter at Amtet - uden større vanskeligheder, havde lavet skolen om til plejehjem.

Der var problemer med indeklima og karlitlofter.

En af de gamle lærere, min gamle håndarbejds lærerinde frk. Torm, der også underviste i oldtidskundskab og tysk, trillede rundt på gangene med et Storm P-lignende ilt- og fugtapparat, som hun fik bevilget et stykke tid efter, at vi var flyttet ud, så hun kunne klare overgangen. Det hjalp - hun blev her, til hun blev 70 år - de sidste år uden apparatet.

Eleverne savnede den gamle skolegård med lindetræet i midten, som de elskende par plejede at gå rundt om med hinanden i hånden, når de ville vise andre, at nu var de kærester. Atriumgården var ikke rigtig egnet. Der var hække, så man ikke kunne ses, og det er jo det, det drejer sig om. Alle ved, at dette ikke blev et varigt problem. Eleverne fandt hurtigt ud af, at der var ting, der var ligeså sexede som at gå rundt om et lindetræ.

70'erne blev ungdomsoprørets tid med nye sociale omgangsformer mellem elever og lærere og ny undervisningsbekendtgørelse. Jeg tror, det var godt, at skolen skiftede bygning samtidig med disse forandringer. Det var tid til nytænkning. Det var ikke "in" at holde fast på traditionerne, så dem kunne vi godt vente med at pakke ud af flyttekasserne og lade hvile et stykke tid, mens vi etablerede os og indstillede os på et stort ryk-ind af 68-kolleger med alle de nye ideer. En gruppe elever tog på Thylejr og kom hjem og krævede, at vi nu skulle komme hinanden ved. Det gjorde vi så - mest ved at have nogle voldsomme marathondebatter i salen her om emner, jeg ikke rigtig husker mere, blot at folk blev meget ophidset. Eleverne ville ikke gå hjem. De ville sove på skolen - hvad jeg aldrig rigtig kunne forstå. Det var ikke så meget undervisningen, der blev diskuteret, men mere det sociale.

Man begyndte at sige du til hinanden. Jeg blev kaldt Marianne i stedet for fru Kelstrup, og det var jeg kun glad for, da jeg har sådan et smukt fornavn og et mindre velklingende efternavn, som jeg blot har giftet mig til.

Eleverne skulle have medbestemmelsesret ifølge bekendtgørelses § 25 stk. 2, og det gjorde vi meget ud af.

Frk. Torm - hende med ilt- og fugtapparatet -, som nu blev kaldt Inger, brugte en hel sommerferie på at læse Karl Marx's samlede værker, fordi en elev i 2g havde ønsket at læse Marx på tysk.

Han fik dog kolde fødder og meddelte efter ferien, at hun godt måtte fortsætte med at læse Faust, som hun plejede. Det havde godt nok været et stort arbejde, fortalte hun mig senere, men hun var sikker på, at unge Stig Hansen ville have gjort det samme. Jeg sagde, at det var jeg også sikker på. Jeg tror, frk. Torm havde sine bedste år som lærer i disse år. Hun havde nemlig altid forstået det med at komme hinanden ved - før det blev moderne. Hun havde en tradition med at invitere eleverne og os andre hjem til bjerger af konfekt

og store flødeskumskager - to til hver -, og den tradition ønskede de ikke afskaffet - det var en dejlig afveksling fra mikro-makro maden.

Skolen blev aldrig den samme som før, da frk. Torm holdt op.

"Der er ikke flere "originaler" tilbage blandt skolens lærere, vel Kurt?", - som jeg for nylig hørte Gunnar Stig sige på lærerværelset, og Kurt var enig med ham!

Det var ikke så svært for os unge lærere at følge bekendtgørelsen. Vi havde tit lyst til at læse det samme som eleverne. Ordet elevønske! blev et helligt ord. Hvis man havde lyst til at læse en bestemt bog, sagde man blot på bogfordelingsmødet: "Dette er et stort elevønske". - Så så de andre beundrende på en, og bogen blev bevilget.

Jeg vil ikke gå i detaljer med, hvordan man så fik eleverne til at vælge bogen!

Det svære blev efterhånden at få eleverne til at være med at bestemme. "Det må du om, Marianne", sagde en elev til mig engang, da vi skulle vælge læsepensum i engelsk. "bare det ikke bliver noget med samfundet, kvinder eller negre - det har vi haft i folkeskolen". - Det var noget af en udfordring at finde tekster, der ikke berørte disse tre kategorier!

I 70'erne blev karakterer et uartigt ord. Studenterhuen blev upopulær. Ved translokationen sneg studenterne sig op for at hente eksamensbeviset. Andre var så flove over at være blevet student, at de måtte have beviset sendt hjem. Legater og flidspræmier måtte hentes i stilhed på rektors kontor for at forhindre en student i at bryde ud i gråd, hvis hans eller hendes navn blev råbt op. Man kunne ikke mere synge "Hvor smiler fager den danske kyst", for det passede jo ikke, fordi der var forurening, og desuden var den kønsdiskriminerende. Den blev skiftet ud med Ole Wivels i øvrigt fortræffelige sang: "Der truer os i tiden en ond usynlig magt", der gik på en tilpas sørgelig melodi. Ellers sang vi ved andre lejligheder Bob Dylan's "Blowing in the Wind". Den kunne bruges til alt.

Imens blev den nye bygning mere og mere slidt. Taget lakkede. Mange af de nye ideer, som kom ind med regnen, kom lige så let ud igen gennem hullerne i taget. Andre blev og slog rod, heldigvis, efterhånden som man nærmede sig firserne. Og sammen med 68'erne og de nye, der kom til, begyndte vi at bygge vores skole op i fornyet RKS-ånd.

Båndet til Domkirken blev knyttet igen med juleafslutningen, der blev et tilløbsstykke, også for gamle elever, forældre og byens borgere iøvrigt.

I kælderen begyndte Monika registreringen af gamle bøger, som Karen og Georg Bendix havde forberedt ved udflytningen, den bogsamling, som med Monikas egne ord er "Katedralskolens synlige rodnet til fortiden", og som bibliotekar sørgede Kirsten for at holde vore øjne åbne mod verden omkring os, så vi kunne være på forkant med fremtiden.

Meget gøres nu ud af skolens fysiske rammer. Smukke nye lofter, forbedrede kantineforhold, nye røde møbler og lette lyse gardiner i lærerværelset, flere arbejdsrum for elever og lærere - og noget af det bedste: Kunstnerisk udsmykning af kælder og gange. Hospitalsstemningen er væk.

De gamle rektorer på malerierne i vestgangen ser ud, som om de er ved at tilpasse sig de nye omgivelser og glæder sig til kommende selskab af de to rektorer Jytte Hilden og Kurt Zimmermann, dog helst som levende malerier og ikke døde fotografier. Kun fantasien sætter grænser for, hvilke kostumer disse to farverige personligheder kan afbildes i. - Hvem af dem ser mon flottest ud i cykelshorts!

Det er også en god ide med studenterbillederne på væggen. Jeg glæder mig til efteråret, hvor jeg kan se alle de kære ansigter i 3. UW på én gang, og hvor jeg kan få lært navnene på dem i 3b.

Roskilde Katedralskole står nu i 1994 - ikke som discountbyggeri fra 60'erne, men som en bygning af kvalitet, som vi kan være bekendt at kalde en domkirkeskole. Stadig ved Domkirkens fod, inden for dens synsvidde, hvor vi alle i løbet af dagen har udsigt til dens slanke spir, men ikke mere helt i Domkirkens skygge herude på marken, hvor vi kan høre lærkernes sang, og hvor der er højt til himlen.

I dag fejrer vi et kvart århundrede af vor skoles snart 1000-årige historie med en fest, - og feste, det kan vi på RKS. Vi er kendt - ikke alene for at være et sted, hvor man får gode kundskaber, men også et sted, hvor der holdes FEDE fester. Dertil har denne bygning ideelle rammer, og mange nye festtraditioner er kommet til herude ved energiske elever, læreres og ikke mindst pedellers og andre ansattes hjælp.

I festen lægges der vægt på oplevelsen - og oplevelse bør være en naturlig del af al undervisning.

Det er ikke altid let at få denne balance mellem alvor og leg i en skoles liv, men jeg synes, det er lykkedes ganske godt for os - men det kræver engagement, ansvarlighed og venlighed af os alle - og jo bedre og smukkere fysiske rammer vi har, desto nemmere klarer vi denne opgave at få festen med, også i vores undervisning.

Til slut vil jeg ønske os til lykke med de 25 år og bede jer om at råbe et hurra for vores gamle domkirkeskole her på Holbækvej.

I anledning af, at vi i dag har besøg af gamle lærere og elever, synes jeg, at vi for en gangs skyld skal fiske et rigtigt RKS-hurra op af flyttekassen. For dem, der ikke kender det, skal jeg oplyse, at man synger tre korte hurraråb, derefter bogstaverne RKS, og til sidst det lange hurra.

Roskilde Katedralskole længe leve!

Marianne Kelstrup

Fra en rejselegatmodtager

Pia Quist, student 1992.

Når jeg ser tilbage på de 3 måneder jeg bragte i Chile, har jeg svært ved at forstå, det er muligt at opleve så meget på så kort tid. For mig blev mit ophold dér så lære- og oplevelsesrigt, at det vil være umuligt for mig kort at berette om det hele. Men jeg elsker at fortælle om Chile og chilenerne, så et par enkelte indtryk vil jeg ikke skåne jer for.

Jeg havde inden min afrejse størst forventninger til arbejdet med de fattige børn på fritidshjemmet. Vi 4 danskere følte vi havde forberedt os godt, selvom vi ikke på forhånd kendte meget til stedet og forholdene.

Det viste sig dog hurtigt, at alle de forestillinger og forventninger hjemmefra ikke kunne bruges da det kom til stykket. Groft sagt havde vi nok haft en idé om, at de ville modtage os med åbne arme og sige: Det var vel nok dejligt I kom. Vi behøver jeres hjælp.

I stedet blev vi mødt med en smule skepsis og øjne, der sagde: "ja ja, er I ikke bare nogle gringo'er, der tror I kan redde verden"?

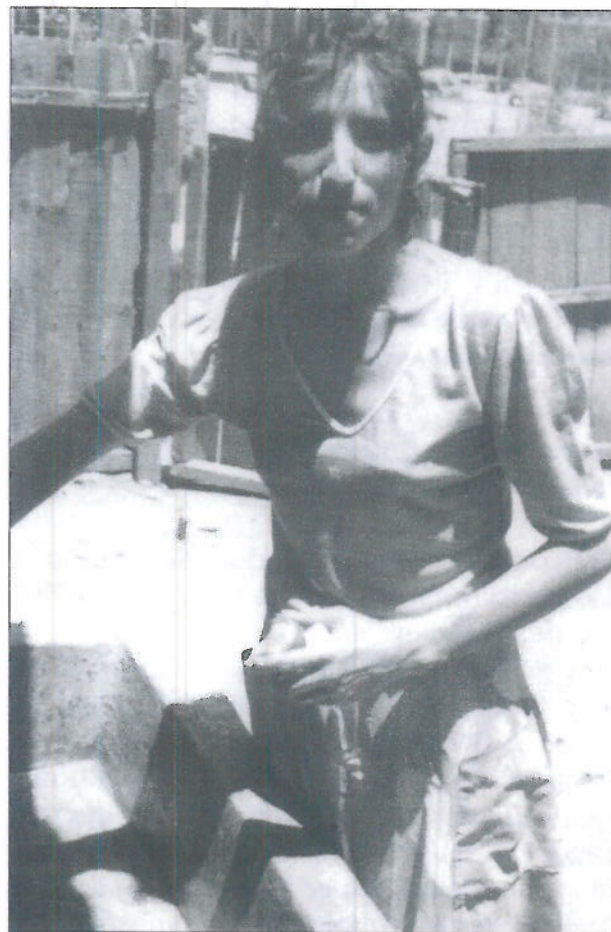
Det kommunale fritidshjem fungerer som en slags aflastning for børn, der kommer fra områdets mest belastede hjem, og dermed ofte også de fattigste. Børnene kommer der før og efter skole, bl.a., fordi der er mulighed for at få det gratis måltid mad, der for mange er dagens eneste. De ansatte på stedet (5 til ca. 200 børn) forsøger så på bedste vis at aktivere børnene. Det er et krævende job, for mange af dem har svære og alvorlige problemer, og kun 2 ud af de 5 ansatte er uddannede.

Vi fik lov til at se med i nogle af børnenes journaler. Børnenes problemer var oftest en direkte følge af fattigdommen. Feks. kriminalitet og prostitution. Et eksempel på et "almindeligt hjem" - en arbejdsløs alkoholisk mor. Faderen er stukket af eller

drikker og er aldrig hjemme. De er 8 børn, der sendes ud for at tjene penge og har svært ved at passe deres skole.

Det gik hurtigt op for os, at vores planer om at lære dem engelsk, hvordan de skal børste deres tænder, og alle de "fine" ting, vi ellers havde forberedt, ville være absurd. Det, det virkelig gjaldt om, var at give dem et "pusterum" og aflaste dem fra deres daglige strabadser.

Vi fik dagligt vores egne hold og deltog derudover i stedets normale skema. Vi havde hold i teater og formning og lektiehjælp i engelsk, der skulle forberede dem til skolens skrappe eksamen.

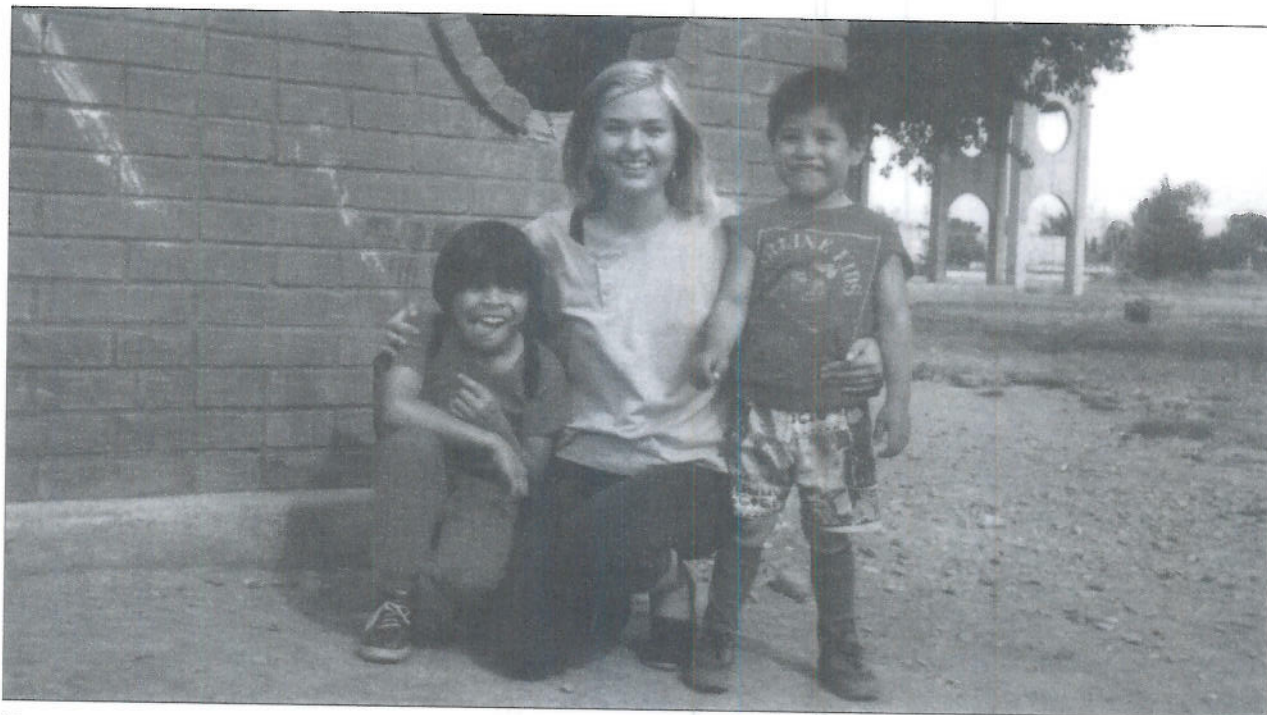
"Søster" Anna vasker tøj.

Det mest vellykkede var nok formningstimerne. Fra Danmark havde vi fået lidt penge fra forskellige fonde, som vi kunne købe lidt undervisningsmaterialer for. Så vi investerede i vandfarver, pensler, fedtfarver og godt papir. Fritidshjemmet selv

råder dog også over sådanne materialer, men de er meget dårlige kvalitetsmæssigt og der er ikke nok til et helt hold på 15-20 børn. Børnene lavede flotte farverige billeder. Vi lavede udstillinger og vi sendte nogle af dem til børnehaver i Danmark. En uge lavede vi også genbrugskunst. Vi gik

Familierne var specielt udvalgte og hørte ikke til områdets aller fattigste.

Gennem dem lærte vi chilenerne og deres kultur at kende. Vi deltog i det daglige liv til hverdag og fest, og fik således mulighed for at lære kulturen at kende indefra.

Børn på fritidshjemmet.

ud på gaderne og fandt gammelt affald og lavede nogle flotte relieffer. Resultatet var meget vellykket.

Selv om børnenes tilværelse kan virke håbløs og tom, har det været en meget positiv og dejlig oplevelse at arbejde med dem. Når de får lov til at lege og udfolde sig, er der ikke grænser for glæden. Det er et utroligt livsmod de lægger for dagen på trods af situationen. Da vi til juleafslutningen tog afsked med dem, var en pige, der sagde til os, at hun var glad for at have lært, at udlændinge er ligesom dem selv. Vi følte vores ophold var meningsfyldt og at børnene havde fået en masse ud af det, men alt i alt var det nok os selv, der i sidste ende lærte mest.

En lige så betydningsfuld del af projektet var selvfølgelig, at vi udover det daglige arbejde med slumkvarterets børn, også fik en familie, som vi boede og levede med.

Jeg fik 9 chilenske "søskende" og en dejlig chilensk "mor", der tog sig af os alle sammen. Han er enke, og hendes børn er mellem 20 og 37 år. Kun 3 af hendes sønner bor hjemme, plus en svigerdatter og 2 børnebørn. Huset er et af kvarterets bedre typehuse, men alt for lille til de mange, der kommer der i løbet af dagen. Min "mors" hus, var centrum for næsten alle familiens aktiviteter, og når alle var samlet kunne vi hurtigt være over 30. Som i andre katolske lande, og som i resten af Sydamerika, spiller familien en stor rolle. Denne del af kulturen var spændende for mig at opleve. Altid var der liv og masser af mennesker - børn, unge og gamle.

Denne familie var min trygge "base" under opholdet. Deres åbne arme og gæstfrihed vil jeg aldrig glemme. Jeg håber, jeg engang i fremtiden får lejlighed til at rejse tilbage og besøge dem.

17 års diktatur og nu et begyndende demo-

krati sætter naturligvis også sit præg på landet. Vi forsøgte så godt vi kunne at komme til at forstå situationen, ved at tale med folk og opsøge forskellige organisationer.

Køkken

På trods af at landet nu er ved at bygge et nyt demokrati op efter Pinochet, overtrædes der stadig selv de simpleste menneskerettigheder. Det er f.eks. stadig ikke muligt at udtale sig kritisk om diktaturet uden konsekvenser, og der sidder stadig politiske fanger i fængslerne. Det er klart, at vi

som danskere synes det er vigtigt og naturligt, at folk må ytre sig og demonstrere sin mening offentligt, men det er endnu ikke naturligt for chilenerne, og da vi fortalte, vi havde tænkt os at deltage i en sympati-demonstration for de politiske fanger, blev vi advaret, da det kunne være farligt.

Alligevel samledes vi 7 danskere, og begav os på vej mod det sted vi havde hørt demonstrationen skulle starte fra. Men vi kom ikke langt før 5 af os blev omringet af ca. 20 kampklædte politibetjente og kørt væk i et "salatfad". Jeg selv stod og købte chokolade på den anden side af gaden og nåede derved at komme væk i tide. Jeg havde ingen idé om, hvor de andre blev kørt hen, men fik senere at vide, at de blev kørt til en politistation og fik lov at gå derfra to timer senere. I mellemtiden gik jeg ind og så på demonstrationen, men turde ikke rigtig deltage, da politiet gik hårdt frem med tåregas og vandkanoner mod de ellers fredelige demonstranter.

Det er klart, at sådan en oplevelse lærer én noget om, ikke kun Chile, men også om Danmark.

Alt i alt blev denne rejse med gode og dårlige oplevelser (flest gode!), som sagt meget lærerig, og jeg føler, at jeg, med dette kendskab til et fremmed sprog, kultur og hverdag, står godt rustet til mine kommende studier.

Tusind tak for rejselegatet. Det fulgte mig godt på vej!

Kærlig hilsen

Pia Quist

Lærer Karikaturer

Hvem er det ?

Det var det spørgsmål, der fulgte med nogle tegninger spredt i Roars Kilde 1992. Senere fulgt op af et ark med ialt elleve tegninger af personer med tilknytning til vor skole. Tegningerne må vel betegnes som venlige karikaturer.

Jeg vover et svar, og gør det efter aktivering af hukommelsen og en række besøg på Roskilde Lokalhistoriske Arkiv.

Tre personer er lette at identificere: 5. *Rathsach* 7. *Høyer* og 8. *Schönau*.

5.

7.

8.

Fire genkender jeg umiddelbart: 11., 4., 6. og 9.

Tegning 11. er *Peder Rasmus Pedersen*. To billeder af lærerne, eet hvor alle er barhovede og eet alle med hat sammenlignet med 11. lader ingen tvivl tilbage - det er *Pæsen*.

11.

4.

Tegning 4. I arkivet er der en del billeder af *Morthorst* (iøvrigt også af fru M.). Eet bestemt træk på billederne som også præger tegningen er det firkantede pandeparti.

Tegning 6. faldt jeg over straks jeg så den. Det er *Rønbæk*. Jeg husker ham som den strikse, meget strikse gårdvagt, som var meget længe om at tildele mig en cykelplads under tag. Jeg fik den, men til gengæld nåede jeg aldrig at blive "begunstiget" med en af hans frygtede øretæver. Dem havde han ellers mange af og delte gavmildt ud af dem.

6.

9.

Tegning 9. Denne mand kendte hele landet af navn gennem hans geografibøger: *C.C. Christensen*. Mit kendskab til *C.C.* var mere personligt. Jeg har aldrig haft ham som lærer, da han var gået på pension da jeg gik ind gennem porten.

C.C. fik en mængde fagskrifter fra nær og fjern i verden, og mange var adresseret til skolen. Hvorfor *rektor Boëtius* udså mig til at bringe skrifterne hjem til *C.C.*, på Dronning Margrethesvej, ved jeg ikke, men jeg var der tit og *C.C.* var elskelig. På tegningen står han med hatten i hånden, karakteristisk, var man i fri luft var hatten med og den behøvede ikke at sidde på hovedet.

Fire tegninger tilbage, - jeg vælger 10. ud.

Tegning 10. Desværre er tegningen ret uklar, specielt profilen, så umiddelbart er den værdiløs som identifikation. Her må

10.

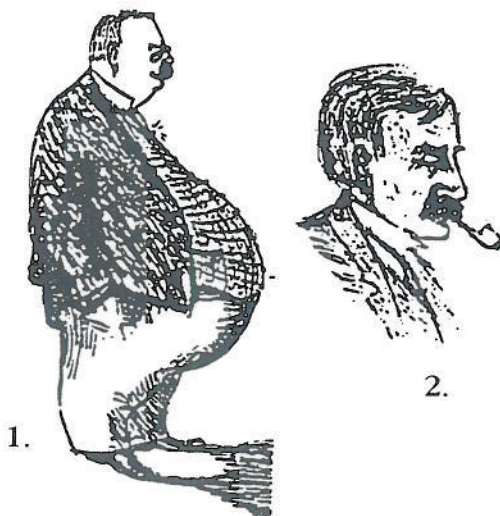

fantasien til hjælp: Jeg tror det er *Ingerslev*. - Flippen, højre hånds tommels placering i vesten og den lidt aggressive attitude peger på *Ingerslev*.

Ser man på det afbillede selskab som helhed, (1., 2. og 3. vender jeg tilbage til) fylder *Ingerslev* netop rækken af "de jævnaldrende" ud.

"De jævnaldrende" kalder jeg disse (også mine) gamle lærere, fordi de kom på skolen i løbet af ganske få år omkring 1905, i anciennitetsrækkefølge *Høyer - Schönau - Pedersen - Rathsbach - Ingerslev - Morthorst*, og kom til at præge skolen helt op til 1935-1940.

Tegning 1. forestiller den måske farverigeste af de elever: *Domkantor Jähnigen* ind-

til 1. oktober 1916 sanglærer på skolen, kendt for livmålet og næseklemmen.

Tegning 2. Mon det er skolens pedel? I arkivet ligger *Rathsbachs* fotoalbum, hvor han pertentlig ved billederne noterer hvem personerne på billederne er. (Gak hen og gør ligeså) De har iøvrigt haft nogle gode lærerudflugter. Et billede fra skolegården er taget fra et førstesalsvindue i et frikvarter. Mange lærere nyder også den friske luft, omhyggeligt udpeget med navn, og bagest en lille figur: Nævnt *pedellen*. Jeg mener at ane gennem forstørrelsesglas statur som tegningen. Tegningen kan ikke ellers pege på andre figurer i billederne jeg har set.

Tegning 3. Jeg hæftede mig især ved den ranke ryg, en gymnastiklærer værdig, og der har jo været en markant gymnastiklærer ved skolen: *Enevoldsen*. Da jeg så i arkivet bliver præsenteret for boghandler

Flensborgs fotoalbum og blandt billederne af gode kunder og venner finder et billede af *Enevoldsen*, er al tvivl borte: Det er den gamle gymnastiklærer *Enevoldsen*.

Tegningerne er nok tegnet omkring 1915 og kunstneren har tegnet de unge adjunkter i respekt for de tre foranstående overlærere og to ældre adjunkter.

Og så er spørgsmålet: Hvem er tegneren?

St. 1939 Søren Bjerg Hansen

PS: Eva Tønnesen, Lokalhistorisk Arkiv: Tak for al din hjælp.

Jubilæum 1994

70-års jubilarer (kun medlemmer)

Studenter 1924:

Fru, *Agnes Folkmann*, f. Christensen, Skolebakken 11, 2820 Gentofte

Realister 1924:

Direktør, H.D., *Svend Mandrup*, L.E. Bruunsvej 31, 2920 Charlottenlund

65-års jubilarer (kun medlemmer)

Studenter 1929:

Civilingeniør, *Fritz Wern*, Heslegårdsvej 37, 2900 Hellerup

Realister 1929:

Fru, *Gudrun Bentsen*, f. Hansen, Kastelsvej 16, 2100 København Ø.

Arkitekt M.A.A., *Palle Jacobsen*, Provstevænget 13, 4000 Roskilde

Isenkræmmer, *Knud Nielsen*, Algade 10, 4., 4000 Roskilde

Fru, *Inga Norrild*, f. Thorsen, Gartnersvinget 16, 2800 Lyngby

Købmand, *Ejnar Ramskover*, Skovmarksvej 20, 4672 Klippinge

60-års jubilarer (kun medlemmer)

Studenter 1934:

Civilingeniør, *Peder Poulsen-Hansen*, Tuborgvej 17, 2900 Hellerup

Ruth Schledermann, Gl. Tuse Næs Vej 34, Maarsø, 4300 Holbæk

Realister 1934:

Repræsentant, *Søren Bjerg Hansen*, Hedegårdsvej 13, 4000 Roskilde

Direktør, *Erik H. Brønnum*, Østerbrogade 167, 1.tv., 2100 København Ø.

Assurandør, H.D., *Erik Carstensen*, Provstevænget 9, 4000 Roskilde

Fru, *Lily Christiansen*, f. Lyhne, Frederiksborgvej 179, 4000 Roskilde

Forstander, *Poul Hartvig Larsen*, Egebjergvej 105, Sørbymagle, 4200 Slagelse

Direktør, *Uffe Vagn Petersen*, Strandparken 49, 4000 Roskilde

Fhv. Bankbestyrer, *Iven Sandfuss*, Hyllingeparken 52, 4070 Kr. Hyllinge

Fru, *Ellen Margrethe Saxø*, f. Brochsgaard, Højmarksvej 2, 9000 Ålborg

50-års jubilarer

Studenter 1944

Sproglige:

Dyrlæge, *Ebbe Aare Jensen*, afg. ved døden
Hanne Andersen, f. Svarre, Carl Johansgade 4, 3.tv., 2100 København Ø.

Ruth Andersen, f. Ingvorsen, Kong Valdemarsvej 42, 4000 Roskilde

Else Aukner, f. Juul Erthmanni, Holmenkollenveien 89, Oslo, Norge

Ambassadør, *Ole Bierring*, Avenue Louise 549, Sq. du Bois, B-1050 Bruxelles, Belgien

Overlærer, *Kirsten Bitsch Lund*, f. Bitsch, Egebakken 6, 3460 Birkerød

Læge, *Kirsten Bjørn Andersen*, f. Brixtofte
Brøcker, Viadukt Alle 27, 2900 Hellerup

Grethe Christoffersen, f. Iversen, afg. ved døden

Kirsten Drejer, f. Tholstrup, Avenue Seuvey, Neuvecielle

F-74500 Evian, France

Bodil Hansen, f. Schrøder, Kongemarksvej 78, Kattinge, 4000 Roskilde

Grosserer, *Ib H. Jobansen*, Bastrupvej 20, Nymølle, 3540 Lyngby

Tandlæge, *Birgitte Kirkegaard*, f. Pedersen, afg. ved døden

Inge Lauritsen, f. Nielsen, Strandbakken 7, 5700 Svendborg

Lektor, *Christian Leonbard Høltzer*, Opnæsgård 7, 2970 Hørsholm

Seminarielektor, *Else Musaeus Jensen*, f. Musaeus, Slettevej 1 B, 2800 Lyngby

Afd. chef, cand.jur., *Birgit Reeb*,

f. Wittrup Christensen, Hyldegårdsvej 44, 2920 Charlottenlund

Lektor, *Jytte Steen Hansen*, f. Nors, Klintedalsvej 24, 4400 Kalundborg

Korrespondent, *Vibeke Willesen*, Stenkrogen 3, 4000 Roskilde

Direktionssekretær, *Guðrun Ørnberg*, Kirkeveien 145, N-0361 Oslo, Norge

Matematiske

A-klassen:

Solveig Buurgaard Jensen, f. Andersen, Skolevej 40, 4622 Havdrup

Salgsdirektør, *John Christensen*, 10182 Chrysal Drive, Chilliwack, B.C., V2ZP6T8, Canada

Cand.pharm., *Tove Clausen*, f. Jensen, Halsebyvej 16, Svenstrup, 4220 Korsør

Lærer, *Else Duffau*, f. Bentsen, Møllevej 4, 4070 Kr. Hyllinge/ Le Monasterre, 2 Route du Curé, F 92410 Villa D'Avery, Frankrig

Tove Edwards, f. Alslev, 31 Anthony Close, Colshester, CO 44 LD, SX England

Dyrlæge, *Erik Greve*, Sorøvej 391, Ganges Bro, 4700 Næstved

Dyrlæge, *Erik Sigurd Hansen*, Kongemarksvej 78, Kattinge, 4000 Roskilde

Ruth Lefolli, f. Poulsen, Kordilsgade 24, 3.th., 4400 Kalundborg

Arkitekt, m.a.a., *Jørgen Magnussen*, Rundforbivej 48 B, 2950 Vedbæk

Dyrlæge, *Henning Nielsen*, Myrkærvej 2, 6392 Bolderslev

Materialforvalter, *Ejner J. Petersen*, Lærkevej 17, 4450 Jyderup

Lektor, mag.art., *Eva Sloth Carlsen*, f. Kiærby Herum, Vasebyvej 89 D, 3460 Birkerød

Ib Suldrup Henningsen, afg. ved døden

Matematiske

B-klassen:

Gårdejer, *Henning Andersen*, afg. ved døden
Lektor, *Helge Andersen*, Kallerupvej 74, 5230 Odense M

Cand.pharm., *Birger Christensen*, Søndergade 20, 6600 Vejen

Kammerherre, *Ulf Gabel-Jørgensen*, Birkevej 12 A, 2970 Hørsholm

Bent Germuth, Skovlyst 29, 4000 Roskilde

Cand.polit., *Kaj Erik Hjelmar*

Skuespiller, *Troels Munk*, Tårbækdalsvej 1 C., 2930 Klampenborg

Advokat, *Niels Møller*, Bredgade 6, 7400 Herning
Overlæge, dr.med., *Helge Olsen*, Carl Baggers

Alle 93, Fr. Bøge, 5250 Odense SV.

Fhv. Kommunaldirektør, *Hans Olsen*, Morelhaven 15, 2630 Tåstrup

Pens. Kontrollør, *Georg Röser*, Fyrvej 36/1, 6857 Blåvand

Hans Erik Sørensen, afg. ved døden

Niels Peter Zøfting-Larsen, Søndervangen 96, 3460 Birkerød

Cand.polit., *Anker Aare Knudsen*, Frihedsvej 2, 2960 Rungsted Kyst

Realister 1944:

A-klassen:

Jytte Bekker Sørensen, afg. ved døden

Lisbet Blomdahl, f. Tholstrup, Ch.des Chataigniers, Neuvecelle, F-74500 Evian, France

Grosserer, *Henrik Bolvinkel*, Roskildevej 150, lejl. 48, 2500 Valby

Ruth Cederskjold, afg. ved døden

Journalist, *Kirsten Denter*, f. Frederiksen, Æblelunden 24, 3520 Farum

Direktør, *Flemming V. Hansen*, c/o Fossum, Nr. Søgade 49, 3., 1370 København K.

Isenkræmmer, *Kaj Holmbom*, Spurvevej 3, 4000 Roskilde

Ingeniør, *Ole Jacobsen*, Valhalvej 17, 4000 Roskilde

Translatør, *Liselotte Kidde-Sørensen*, f. Kidde, Godthåbsvej 97, 4.tv., 2000 Frederiksberg

Thorkild Kornerup-Nielsen, afg. ved døden
Bogholder, *Claus Lundsgaars*, Kongebakken 36, 4000 Roskilde

Fhv. Eksp.sekr., *Kaj Lykke Hansen*, Guldbærvej 7, Hune, 9492 Blokhus

Overlærer, *Beth Magnussen*, f. Madsen, Sofienlundsvej 102, 2600 Glostrup

Bankfuldmægtig, *Jørgen J. V. Nielsen*, Havnevej 32, 2.th., 4000 Roskilde

Plantageejer, *Gerhard Pedersen*, Salbyvej 152, Ll. Salby, 4600 Køge

Sekretær, *Knud Aage Petersen*, Nørregårdsvej 136, 2610 Rødovre

Kem.ingeniør, *Kirk Petersen*

Købmand, *Grethe Refnov*, f. Olsen, Lystbådevej 20, 4040 Jyllinge

Ole Sejrsen, afg. ved døden

B-klassen:

Pens. overlærer, *Thorkild Alleslev*, Uldallsvej 8, 9300 Sæby

Hruna Bjørnsted, f. Brisson, afg. ved døden

Lærer, *Ruben L.O. Due*, Nørtorutvej 322, 9690 Fjerritslev

Margit Elvebakken, f. Sørensen, Klosterskjul 3, 3520 Farum
Ruth Fleischer, f. Lund Jensen, Stubmøllevej 24, 5600 Fåborg
 Deputy Sheriff, *Niels Georg Frederick*, Canada
Bodil Fredsbolt, f. Eriksen, Gjessingparken 26, 6780 Skærbæk
 Lærer, *Rudolf Helms*, Klokkerbakken 50, Hasle, 8210 Århus V.
 Repræsentant, *Knud Aage Larsen*, Drejøvej 22, st., 4700 Næstved
 Gaardejer, *Poul Larsen*, Møllerskovvej 24, 4370 St. Merløse
 Lærer, *Richard Olsen*, Fåborgvej 85, 5250 Odense SV.
 Ingeniør, *John Severin*, Grandsätragränd 21, S-127 36 Skärholmen, Sverige
 Statsaut.ejendomsmægler, *Inger Skovgaard Jensen*, f. Rikhof, Plejstien 18, Tune, 4000 Roskilde
 Laborant, *Jørgen N. Søgaard*, Hovedgaden 27, 4622 Havdrup
Agnete Volmer Nielsen, f. Schou, Poppelalle 41, 4000 Roskilde
Kirsten Wolsgaard, f. Reindahl, Grundtvigsvej 21, 2630 Tåstrup
Frits Waage Jensen, Hvidkildevej 95, 2400 København NV.

40-års jubilarer

Studenter 1954

Sproglige:

A-klassen:

Ingrid Hansigne Christensen, f. Jensen, Søvangs Alle 30, 2635 Ishøj
Hanne Ejiskær, f. Stigaard, Ildvedvej 55, Ildved, 7300 Jelling
 Overlærer, *Inge Guttentag*, f. Nielsen, Landlystvej 89, 2650 Hvidovre
 Sekretær, *Anne Lise Hauger*, Fjordvang 25, Lindensborg, 4000 Roskilde
 Journalist, *Johannes Holst*
 Bibliotekar, *Anna Kirstine Johansen*, Rønne Alle 5, 4000 Roskilde
 Sygeplejerske, *Bente Krarup*, f. Mierilz, 1511 West 27 St., Miami Beach, 33140 Florida, USA
 Lærer, *Frans Løvschall*, Lupinvej 4, Grønmosen, 5560 Årup
 Læge, *Bodil Marie Nielsen*, f. Bundgaard, Trevældsvej 33, 7830 Vinderup
 Lektor, cand.pæd., *Kirsten Helen Reisby*,

Havgaards Tværvej 11, 8240 Risskov
Anna Therese Sage, f. Hancke
 Translatør, *Karin Sanchez Borrego*, f. Kock Hansen, M.de Viana 24, 3C, ES-Madrid 29, Spanien
Ellen Søndergaard, f. Brandt, Kirkedalen 1, 9230 Svenstrup J.
Dortbe Marie Sønderup-Larsen, f. Jørgensen, Skovmosevej 6, 4200 Slagelse
Inger Witt, f. Anthon-Larsen

Studenter 1954:

Sproglige:

B-klassen:

Fotograf, *Lilian Bolvinkel*, Dronningens Tværgade 10, 1302 København K.
 Socialrådgiver, *Karen Carlizzi*, f. Nørregaard, Via Antonio Fogazzaro 101, 1., Roma, Italien
Lise Dam Rønn, f. Dam, Salekildevvej 16, 3200 Helsingø
Anne-Vibeke Gregers-Hansen, f. Kragh Petersen, 11 Gryzboska Circle, Framingham, Mass. 01 701, USA
 Korrespondent, *Birgit Holt*, f. Lund Pedersen, Mosebakkens 10, 4760 Vordingborg
 Professor, dr.med., *Hanne Jensen*, f. Damgaard, 731 Peach Lane, Davis, 95616 California, USA
 Tandlæge, *Flemming D. Lundgren*, Frederiksborgvej 1, 3200 Helsingø
 Fuldmægtig, *Mogens Aage Nielsen*, Køgevej 62, 2630 Tåstrup
Gunder Nissen Højholm
 Cand.mag., *Ellen Solheim*, f. Jespersen, Tappen 20, Norge, N-1300 Sandvika
 Bevidstolog, *Sanne Thyssen Hagedsted*, Rosenvængets Sidealle 1, st., 2100 København Ø.

Matematiske:

A-klassen:

Godsejer, *Vilhelm Bruun de Neergaard*, Rødehus, Skjoldnæsholm, 4174 Jystrup
 Civilingeniør, *Niels Jørgen Buhl*, Kertemindevej 7, Himmelev, 4000 Roskilde
 Direktør, *Kurt Bøgh Karlsen*
 Sygehjælper, *Ingrid Christensen*, f. Ejsing, Havelodden 19, 4000 Roskilde
 Professor, dr.tech., *Ove Dalager Ditlevsen*, Sækkedammen 14, 3460 Birkerød
 Tandlæge, *Ebbe Eriksen*, Kong Valdemarsvej 9, 4000 Roskilde
 Lærer, Cand.mag., *Anne Marie Fuglsang-*

Damgaard, f. Thorsen, Ranunkelvej 3, 9800 Hjørring
Sygeplejerske, *Grethe Haagh*, f. Tvergaard, Lærkehøj 9, 2605 Brøndby
Pensionist, *Jens Jerner Christensen*, Fyrreledet 8, 4281 Gørlev
Kontorchef, *Henning Kjeldgaard Olesen*, 74 Malvern Rd., Scarsdale, New York 10583, USA
Viceskoleinspektør, *Alf Krog*, Mellemvangsvej 89, Raklev, 4400 Kalundborg
Fabrikant, *Ib Lindeskov Agertoft*, Gl. Skolevej 5, Ejby, 4070 Kr. Hyllinge
Kontorassistent, *Inger Mørup*, f. Schmidt, Sofiendalsparken 5, 4690 Haslev
Læge, *Lise Nolsøe*, f. Foss, Vejlevej 30, Hodde, 6862 Tistrup
Civilingeniør, *Palle Bjørn Pagsberg*, Skovvej 9, 4040 Jyllinge
Laborant, *Ingrid K.R. Pedersen*, Egøjevej 7, 4600 Køge
Civilingeniør, *Carl Georg Rasmussen*, Kildesvinget 38, 2750 Ballerup
Professor, dr.med., *Niels Chr. Reisby*, Havgaard Tværvej 11, 8240 Risskov
Læge, *Helge Roslind*, Bredgade 8, 5560 Årup
Læge, *Poul Søndergaard*, Kirkedalen 1, 9230 Svenstrup
Tandlæge, *Jørn Voldby*, Lindenbergvej 118, Kornerup, 4000 Roskilde

B-klassen:

Civilingeniør, *Arne E. Andersen*, Humlevej 19, 4600 Køge
Lærer, *Orla H. Christiansen*, Rådbjergvej 22, 4450 Jyderup
Overlærer, *Gunver Christiansen*, f. Bødker, Ussingvej 3, 7770 Vester Vig
Prokurist, *Hanne Fisker*, f. Pedersen, Bianco Lunos Alle 10, 2000 Frederiksberg
Psykolog, *Kirsten Forman*, f. Lyhr Jensen, Skoleparken 93, 8330 Beder
Læge, *Jørgen Frost*, f. Kudahl, Brønderslevvej 75, 9900 Frederikshavn
Fuldmægtig, *Nina Hagemund-Hansen*, Knud d. Storesvej 47 C, 3.tv, 4000 Roskilde
Provisor, *Kirsten M. Hansen*, f. Hansen, Vadestedet 1, 6000 Kolding
Befragter, *Mogens Hartvig Pedersen*, Middel-fartvej 1, Himmelev, 4000 Roskilde
Ellinor Lee Dahl, f. Fog

El-installatør, *Henning Lunding Larsen*, Birkevej 8, 4681 Herfølge
Kontorchef, cand.jur., *Peter Neergaard*, Overgaden o. Vandet 80, 1415 København K.

Realister 1954

A-klassen:

Kontorchef, *Kjeld Christensen*, Skovbrynet 22, 4140 Borup
Installatør, *Peter Damgaard*, Tingvej 9, Vindinge, 4000 Roskilde
Lektor, *Anne Dueholm*, f. Irgens, Sølystparken 22, 2930 Klampenborg
Ingeniør, *Volmer Ejrnæs*, Aasvej 8, 4330 Hvalsø
Poul Hartvig Sørensen, Havelodden 40, 4000 Roskilde
Hanne Heimburger, f. Nielsen, Ulsslevvej 1, Sdr. Alslev, 4800 Nykøbing F.
Aase Helk, f. Kierkegaard, afg. ved døden
Indretningsarkitekt, *Lone Kann*, afg. ved døden
Bodil Kriscbe, 8871 Clarkson DR, Saratoga Bech, V G Y, IBI, Canada
Civilingeniør, *Per Flemming Lund*, Strandgade 1, 4000 Roskilde
Ingeniør, *Carl Maegaard*, afg. ved døden
Hospitalslaborant, *Heidi J. Mortensen*, Krohaven 2, 4623 Ll. Skensved
Mette Reinecke, f. Øhlenschlæger Johansen, udvandret
Murermester, *Tage Skaaning Nielsen*
Tømmerhandler, *Peter Svarre Nielsen*, Næshøjvej 37 C, 8452 Harlev J.
Ulla Tabourin, f. Berg

B-klassen:

Anne Jette Bjerregaard, f. Klenum, Chr. Pellesvej 7, Nyker, 3700 Rønne
Anne Mette Brodersen, f. Johannsen, Drosselvej 15 A, Strøby Egede, 4671 Strøby
Karen Margrethe Chandler, f. Magius, Baltorpsvej 142, st., 2750 Ballerup
Indkøbschef, *Ebbe Døssing*, afg. ved døden
Sonja Friderichsen, f. Jensen, Svaleøvej 28, Veddelev, 4000 Roskilde
Gårdejer, *Jens P. Galsgaard-Sørensen*, Hvidemosevej 7, 4070 Kr. Hyllinge
Kriminalassistent, *Nils Ingberg*, Dammen 3, 4000 Roskilde

Fuldmægtig, *Orla E. Jensen*, General Bahnsonsvej 13, 2000 Frederiksberg
Anne Lilian Jensen, f. Olsen
Bodil Jensen, f. Jordt Jørgensen
Forpagter, *Bent E. Nielsen*, Uglestrupvej 9, Uglestrup, 4060 Kr. Saaby
Tømrer, *Peter Norbolt*, Tingstræderne 21, 2620 Albertslund
Musikbibliotekar, *Leif Thor Olsen*, Dronningholmsvej 45, 5700 Svendborg
Salgsingeniør, *Kurt E. Pedersen*
Ingeniør, *Hans Poulsen*, Ringstedgade 52, 4000 Roskilde
Birgitte Røest Hansen, f. Porsdal, Route de Fayance, 83440 Callian, France
Lærer, *Ulla Sørensen*, Sorøvej 2, 6000 Kolding
Kogebogsforfatter, *Nana Saabye*, Burrevej 16, Marielyst, 4873 Væggerløse
Lis Winge, f. Henker, Bjergskovvej 7, 4330 Hvalsø

25-års jubilarer

Studenter 1969

A-klassen:

Lærer, *Karsten Alleshaug Krabbe*, Bybakken 170, 3600 Frederikssund
Thyra Bender Petersen, afg. ved døden
Socialrådgiver, *Vibeke Boyer Thøgersen*, Krumningen 6, 2950 Vedbæk
Ulla Breaum Højen, Sthensvej 2 F, 2630 Taastrup
Konservator, *Troels Folke Filtenborg*, Blankavej 35, 3.th., 2500 Valby
Musiker, *Jesper Hindø*, Grundtvigsalle 137, 1.th., 6400 Sønderborg
Lærer, *Ida Birthe Holm Jørgensen*, Sejrogade 5, 4.th., 2100 København Ø.
Socialrådgiver, *Niels-Ebbe Jensen*, Landevejshøjen 26, 4320 Lejre
Uffe Jensen, afg. ved døden
Lærer, *Mette Juul Jensen*, Landevejshøjen 26, 4320 Lejre
Lærer, *Drue Lykke Larsen*, f. Pedersen, Kildekrogen 11, Dalby, 4690 Haslev
Lærer, *Leif Lelling Kristiansen*, Langdyssen 21, 3550 Slangerup
Socialrådgiver, *Kerstin Maria Marott*, Trægården 7, st.tv., 4000 Roskilde
Lektor, *Søren Nellemose Hansen*, Howitzvej 15, lejl. 10, 2000 Frederiksberg

Lærer, *Vibeke Norman Nielsen*, f. Berg, Akacieparken 65, 3520 Farum
Bibliotekar, *Hanne Næsborg-Andersen*, Råkervej 1, 6100 Haderslev
Birgitte Plambeck Wiik, Fredsgatan 2, Anderstorp, S-33400, Sverige
Adjunkt, *Keld Rosengren Andersen*, Lindevej 44, 4000 Roskilde
Socialrådgiver, *Anne Marie Rønn Willesen*, Brentmogagatan 18, Lillesand, N-4790, Norge
Sygeplejelærer, *Bente Sivertsen*, f. Fenger, Kagerupvej 38, 4420 Regstrup
Direktør, *Jørgen Skou Larsen*, Engtoften 12, Østrup, 3670 Veksø
Kirsten Steen-Knudsen, afg. ved døden
Bibliotekar, *Mette B. Vinther*, f. Bundgård, Saturnvej 7, 4040 Jyllinge

B-klassen:

Cand.psyk, *Esben Bak*, Seminarievej 114, 6760 Ribe
Cand.scient., *Vibeke Brandt*, f. Frantzen, Pilestykket 13, Svogerslev, 4000 Roskilde
Lærer, *Judith Bronnee Nielsen*, f. Madsen, Avlsmosevænget 15, Såby Sand, 4330 Hvalsø
Afspændingspædagog, *Lise Cramer*, Tjørneparken 26, 4000 Roskilde
Ungdomsskoleinspektør, *Kristian Karl Grann Knudsen*, Fiskervej 3, Veddelev, 4000 Roskilde
Lærer, *Anne Hylleberg*, f. Thorborg Sørensen, Lønbjergparken 39, Vindinge, 4000 Roskilde
Cand.jur., *Ulla Jacobsen*, f. Barnechow Hansen, Duebrødrevvej 12, 4000 Roskilde
Tage Verner Jensen, Sankt Hansgade 8, st.th., 4000 Roskilde
Tandlæge, *Bodil Kirkegaard*, Fjordparken 17, 4300 Holbæk
Lærer, *Birgit Klarskov Pedersen*, Duevej 4, 4340 Tølløse
Højskolelærer, *Klara Korsgaard*, f. Aalbæk Jensen, Balvej 5, 5762 Vester-Skerninge
Cand.mag., *Mogens Lange*, Nyvej 31, 4000 Roskilde
Arkitekt, *Lene Møller Dalsgaard*, Bjarkesvej 10, 3600 Frederikssund
Lærer, *Ulla Christine Nielsen*, Sydfrontvej 69, 2730 Herlev
Korrespondent, *Dorthe Anita Olsen*, Flittiglisvej 34, 5250 Odense SV
Lærer, *Steen Rasmussen*, Selsøvej 65, Malte-

hus, 4050 Skibby
Ole Sandal, afg. ved døden
Cand.mag., *Vibeke Schou*, Bernhard Bangs
Alle 22, 2000 Frederiksberg
Lektor, *Henrik Søborg*, Møllehusvej 90, 4000
Roskilde
Bibliotekar, *Mona Lillian Leergaard*, Dammen
9, Svogerslev, 4000 Roskilde

C-klassen:

Økonomichef, *Lis Børgesen*, Grøndalsvej 16,
6000 Kolding
Børnehavelærer, *Birgit Dalsgaard*, f. Lund-
berg Nielsen, Hyrdevænget 18, 4390 Vippe-
rød
Lektor, *Gertrud Tove Elkjær*, f. Larsen, Lade-
gårdsvej 10, Himmelev, 4000 Roskilde
Cand.jur., *Erling Torben Frederiksen*, Dom-
mervænget 26 A, st.tv., 4000 Roskilde
Sygeplejerske, *Anne Lisbet Færgemann*, f.
Krüger, Vestervangsvej 3, 8586 Ørum Djurs
Seminarielektor, *Birgit Grønlund*, f. Svend-
sen, Bybækpark 55, 3520 Farum
Fysioterapeut, *Merete Gøbler*, f. Nielsen,
Hesselhøjvej 36, 8600 Silkeborg
Line Holst Jacobsen, Provstevænget 13,
4000 Roskilde
Lærer, *Marianne Jessen*, f. Olsen, Lind-
bjergvej 17, 4040 Jyllinge
Salgskoordinator, *Irene Jungfalk*, Veddelev
Bygade 50, 4000 Roskilde
Lene Marie Jørgensen, Favrhølmvænget 66,
3400 Hillerød
Sygeplejerske, *Kit Keite*, f. Kildemoes, Birke-
skoven 24, 2600 Glostrup
Korrespondent, *Liddy Larsen*, f. Nielsen,
Skoleparken 59, Næsbjerg, 6800 Varde
Fysioterapeut, *Kirsten Larsen*, f. Thygesen
Nielsen, Skovbakkevej 17, Nr.Eskildstrup,
4340 Tølløse
Sygeplejerske, *Margit Larsen*, Baggesens
Have 79, 4300 Holbæk
Lektor, *Anne Lindholm Kofod*, f. Rasmussen,
Birkholmvej 29, 2720 Vanløse
Socialrådgiver, *Bent Lindskov Rasmussen*,
Engvej 4, 8870 Langå
Politifuldmægtig, *Anders Linnet*, Rorupvej
21 A, 4320 Lejre
Susanne Mitchell, f. Helmersen, Elliston Rd.
5, Redland, Bristol 6, England

Journalist, *Anni Pape Nielsen*, Schioldanns-
vej 7, 2920 Charlottenlund
Lærer, *Annette Petersen*, f. Ploumark Hansen,
Langengen 64, Svogerslev, 4000 Roskilde
Direktør, *Claus Soelberg Petersen*, Konge-
bakken 17, 3.th., 4000 Roskilde
Administrerende direktør, *Kirsten Tang*, f.
Engell, Vinkelvej 1, Åvang, 4320 Lejre
Journalist, *Annette Wiborg Sørensen*, Fugls-
angsalle 83, 2700 Brønshøj

D-klassen:

Tandlæge, *Jytte Borrits Hansen*, Fasanvej 2,
3600 Frederikssund
Tandlæge, *Steen Brock Brokhøj*, Særkærpar-
ken 35, 7500 Holstebro
Kontorfuldmægtig, *Elit Lykke Bøgh*, f. Lar-
sen, Gaunøvej 11, 2665 Vallensbæk Str.
Korrespondent, *Inger Elgaard Christensen*,
Ambassaden, Centralgatan 1, SF- 00100 Hel-
sinki, Finland
Socialrådgiver, *Birthe Fjeldsbo Knudsen*,
Bomhusvej 6, 1.tv., 2100 København Ø.
Overassistent, *Elsebeth Hansen*, f. Budde,
Horsevænget 22, 4130 Viby Sj.
Lektor, *Ingrid Henriksen*, Kildebakkegårds
Alle 18, 2860 Søborg
Indretningsarkitekt, *Viola Lydia Høiberg*,
Bakkehusene 26, 2970 Hørsholm
Lærer, *Birgitte Jensen*, f. Iversen, Baune-
højparken 28, 4040 Jyllinge
Zoneterapeut, *Eva Jungfalk Down*, 122
Obelisk Rise, Northampton, GB- NN2 8QU
England
Sekretær, *Lizzi Petersen*, f. Nielsen, Jægerbu-
en 3, 2635 Ishøj
Lærer, *Tom Rosted Christiansen*, Alleen 8,
Skelby, 4160 Herlufmagle
Lærer, *Gunnar Richardt Skou*, Langballe-
vænget 68, 8320 Mårslet
Lærer, *Marion Anna Strandgaard*, f. Kuf-
lewski, Præstebuen 1, 5592 Ejby
Per Staalfeldt, Teglværksgade 14, 2.tv., 2100
København Ø.
Lærer, *Per Søndermark Jessen*, Lindbjergvej
17, 4040 Jyllinge
Bibliotekar, *Wedell Naumann*, f. Bakkegaard
Hansen, Bygvænget 6, 4000 Roskilde
Sygeplejerske, *Aslak Ørsted Jobansen*, Sultan
Qaboos University Hosp., MM4-Box38, code

123, Sultanate of Oman
Konsulent, *Bente Østergaard Madsen*, Kongemarken 30, 4000 Roskilde
Lærer, *Sven Erik Østergaard*, Frugthaven 4, 9520 Skørping

V-klassen:

Jakob Aggernæs, Islandshøjparken 2, 3.tv., Niverød, 2990 Nivå
Pilot, *Ole Arndt*, Lupinparken 27, 6000 Kolding
Civilingeniør, *Per Balle Jensen*, Højdevej 33 A, 2830 Virum
Bibliotekar, *Bodil Anette Beck*, Byskovvej 8, 8751 Gedved
Cand.scient., *Finn Benned Hansen*, Valhalvej 38, 4000 Roskilde
Civilingeniør, *Dan Arne Blubme*, Ibsgården 58, 4000 Roskilde
Afdelingsleder, *Carsten Bubl*, Refshalevej 8, 4930 Maribo
Regnskabschef, *Jan Kurt Friis*, f. Nielsen, Henrik Niensensvej 8, 4000 Roskilde
Lærer, *Aase Frimodt Jensen*, Strandvang 33, Lindenberg, 4000 Roskilde
EDB-konsulent, *Peter Stig Jensen*, Løvparken 15, 4000 Roskilde
Civilingeniør, *Bent Jørgensen*, Risvangen 8, Benløse, 4100 Ringsted
Biolog, *Peter Kaastrup*, Kærlodden 129, 2760 Måløv
Akademiingeniør, *Frithjof Laurberg Danielson*, Rebekkevej 40, 2.th., 2900 Hellerup
Dyrlæge, *Christian Erik Lendal*, Funkiavej 18, 2300 København S.
Lærer, *Bøje Nielsen*, Højskolevej 6, 8410 Rønne
Kurt Olsen, Sprotoften 34, 1.-2, 5800 Nyborg
Lærer, *Poul Sten Rasmussen*, Erik Nauersvej 25, Hatting, 8700 Horsens
Programmør, *Henriette Rasmussen*, Præstemarksvej 53, 4000 Roskilde
Arkitekt, *Preben Rye Thomsen*, Rødbyvej 11, Veddelev, 4000 Roskilde
Lærer, *Helle Merete Schumann Wirensø*, f. Nielsen, Kirkevej 40, 4872 Idestrup

X-klassen:

Skoletandlæge, *Liv Damstedt*, Bedelundsvej 79, 9830 Tårs
Lærer, *Jytte Bjerg*, f. Ingvorsen, Aavej 21, Ejby,

4070 Kirke Hyllinge
Læge, *Klaus Berggren Jacobsen*, Duebrødrevvej 12, 4000 Roskilde
Civilingeniør, *Steen Birk Jensen*, Biensvej 20, 4621 Gadstrup
Personalechef, *Steen Rasmus Dahl Pedersen*, Kong Valdemarsvej 8, 4000 Roskilde
Farmaceut, *Vibeke Delfs*, f. Nygaard Jensen, Taxvænget 7, 5270 Odense N.
Socialrådgiver, *Niels Peter Delfs*, Taxvænget 7, 5270 Odense N.
Tømrer, *Karsten Eriksen Skydsgaard*, Lillemo-sevej 17, Stærkinde, 2640 Hedehusene
Tove M. K. Jensen, Tybjerg Bygade 14, Tybjerg, 4160 Herlufmagle
Lærer, *Helge Johnsen*, Reerslevvej 73, 2640 Hedehusene
Tandlæge, *Lisbet Kærbye Nielsen*, Dyblandsvangen 20, 2700 Brønshøj
Cheftandlæge, *Birthe Lange*, f. Skrydstrup Kristensen, Sdr. Agervej 6, 7490 Aulum
Læge, *Elsebeth Løgaard*, Svanholm Alle 2, Svanholm, 4050 Skibby
Lærer, *Karl Aage Madsen*, Kirkevænget 6, Hjulby, 5800 Nyborg
Revalideringsassistent, *Vibeke Rye Pedersen*, f. Hansen, Vinbärsvägen 15, Eksjö, S-57536, Sverige
Programmør, *Lene Barbara Scheid*, f. Mortensen, Degnetoftens 18, 2765 Smørum
Læge, *Niels Vilstrup Holm*, Abels Alle 45, 5250 Odense SV.
Cand.scient., *Leif Øgaard Hansen*, Sneppevej 7, 1.tv., 2400 København NV.

Y-klassen:

Jahn Andersen, Frederiksborgvej 411, L.Valby, 4000 Roskilde
Lærer, *Ole Andersen*, Nordbæksvej 63, 4100 Ringsted
Kirsten Banghøj Andersen, Duevej 94, 2000 Frederiksberg
Læge, *Eskild Boeskov*, Højby Hovedgade 38, 4573 Højby
Arkitekt, *Lars Boje Rasmussen*, Malkehaven 15, 4330 Hvalsø
Laborant, *Anne Christoffersen*, f. Smidt Nielsen, Kløvervej 1 C., 4130 Viby Sj.
Bjarne Engelbreth Madsen, Kærbøllinghusevej 41, Kærb. Huse, 7182 Bredsten

Akademiingeniør, *Jan Gunge*, Tordönsvägen 4 K, 5.tr., Lund, S-22227, Sverige
 Jens Anker Hald
 Læge, *Hans Søren Helbo Hansen*, Naurvænget 16, Dalum, 5250 Odense SV.
Klavs Kaiser, Ottosgade 41, 6000 Kolding
 Arkitekt m.a.a., *Torben Kaas*, Nygårds Terrasserne 251 D, 3520 Farum
 Advokat, *Michael Lassen Jordan*, Lindenborgvej 182, 4000 Roskilde
Tommy Mannicke Larsen, Holbækvej 49, 4340 Tølløse
 Akademiingeniør, *Per Mørch Andersen*, Fåborgvej 43, 4000 Roskilde
 Lærer, *Asger Pedersen Nyrup*, Skolesamvirket Tvind, 6990 Ulfborg
 Viceinspektør, *Erik Leif Poulsen*, Box 845, 3900 Nuuk, Grønland
Lars-Jørgen Poulsen, Hvidovre Strandvej 72 B, 2650 Hvidovre
Annelise Rasmussen, Langesund 1, st.tv., 2100 København Ø.
 Cand.mag., *Jens-Ole Schnack Rasmussen*, Amagergade 1 E, 1.tv., 1423 København K.
 Orlogskaptajn, *Niels Erik Sørensen*, Strandgårdsvej 6, Himmelev, 4000 Roskilde
Ruth Würtz, f. Juul Jensen, Bregnevej 23, 4000 Roskilde

Z-klassen:

Skolekonsulent, *Poul Andersen*, Vibesøvej 7, Gundsømagle, 4000 Roskilde
 Advokat, *Peter Andreasen*, Ved Furesøen 3, 2840 Holte
 Ingeniør, *Niels Jørgen Borch-Jensen*, Tørvevej 55, 6852 Billum
 Læge, *Bodil Brændgaard Andersen*, Fuglebakken 3, 4000 Roskilde
 Civiløkonom/direktør, *Tom Burup*, Sølystvej 114, 8600 Silkeborg
 Ingeniør, *Uffe Burup Petersen*, Stenholtvænget 4, 3400 Hillerød
 Advokat, *Jens Christiansen*, Knud den Storesvej 12, 4000 Roskilde
 Ingeniør, *Birte Christophersen*, f. Smedegaard Sørensen, Fogedgårdsvej 40, 4050 Skibby
 Cand.scient.pol., *Jens Dreusén*, Ryesgade 63, 4., 2200 København N.
 Programmør, *Stig Eldov*, Skjoldnæsvej 45, 4174 Jystrup

Cand.scient., *Jens-Peter Elsgaard*, Poppelvej 11, 5230 Odense M.
 Civilingeniør, *Karsten Friis*, Søndervej 1, 2750 Ballerup
 Civilingeniør, *Niels Erik Hansen*, Vibygårdsvej 33 A, 4130 Viby Sj.
 Ingeniør, *Bjørn Bruno Johannsen*, Rørmosen 55, 1.mf., 4000 Roskilde
Lisbet Juel Engsbros, f. Hansen, Møllemosen 31, 2760 Måløv
 Læge, *Henning Kjærulff Pedersen*, Vinbärsvägen 15, Eksjö, S-57536, Sverige
Bjarne Lund-Jensen, Lucernerstrasse 108, Schweiz, 5712 Bein Wil am See
 Cand.scient.pol., *Frank Norman Larsen*, Skovbakkevej 17, Ndr.Eskildst., 4370 St. Merløse
 Civilingeniør, *Knud Erik Petersen*, Toldbodgade 4, 4000 Roskilde
 Lektor, *Henriette Svenstrup*, Joan Karlsjøta 4, Thorshavn, FR-100, Færøerne
 Cand.scient., *Aage Tang*, Vinkelvej 1, Åvang, 4320 Lejre
 Advokat, *Jørgen Bent Thusholt*, Gammel Torv 2, 1., 4200 Slagelse
 Lærer, *Per Wedel Nielsen*, Buen 3, Ejby, 4070 Kirke Hyllinge

Realister 1969:

Lærer, *Solvejg Birkedal Nielsen*, Aavej 27, 4000 Roskilde
 Systemplanlægger, *Klaus Christensen*, Havevang 15, 4000 Roskilde
 Bibliotekar, *Anne Margrethe Højgaard Nielsen*, f. Jensen, Søndergade 1, 4100 Ringsted
 Adjunkt, *Niels Bo Jørgensen*, Krogsbøllevvej 9, 4900 Nakskov
 Apoteksassistent, *Lisbeth Kjærulff-Jørgensen*, f. Teilmann, Anemonevej 9, 3330 Gørløse
Aksel Andreas Krarup Elsnab, Sondrupvej 16, 8350 Hundslund
 Sekretær, *Kåte Larsen*, f. Sørensen, Bøgen 12, Svogerslev, 4000 Roskilde
 Afdelingsbibliotekar, *Joan Birtbe Leergaard*, Bondehavevej 99, 2880 Bagsværd
 Cand.jur., *Lise Møller*, f. Nielsen, Munkholmvej 21, 4300 Holbæk
 Cand.jur., *Anne Dorthe Oxbøll*, f. Mikkelsen Hansen, Frejasvej 55, 6000 Kolding
 Socialrådgiver, *Jesper Schwitzer Møller*, f. Magnussen, Støden 16, 4000 Roskilde

VEDTÆGTER for ROSKILDENSER- SAMFUNDET

§ 1. FORMÅL

Foreningens formål er at vedligeholde forbindelsen og styrke sammenholdet mellem gamle elever fra Roskilde Katedralskole, at yde studie- og uddannelseslån til medlemmerne jfr. dog § 9 samt at fremme, hvad der tjener til ære og gavn for skolen.

§ 2. MEDLEMSKAB

Som medlem kan optages enhver tidligere elev fra Roskilde Katedralskole samt ethvert siddende eller afgået medlem af skolens lærerkollegium.

§ 3. MEDLEMSBIDRAG

Størrelsen af det årlige kontingent fastsættes af generalforsamlingen.

§ 4. BESTYRELSE Foreningens bestyrelse består af indtil 13 af generalforsamlingen valgte medlemmer, hvoraf 5 og 6 afgår hvert andet år.

De øvrige 2 skal repræsentere hver sit af de sidste 2 dimittendhold og træder tilbage efter 2 år.

§ 5. REGNSKABSÅR

Foreningens regnskabsår er fra 1. april til 31. marts.

§ 6. REVISION

Foreningens årsregnskab revideres af 2 af generalforsamlingen for 2 år ad gangen valgte revisorer, af hvilke 1 afgår hvert år.

§ 7. MIDLER

Foreningens midler administreres af bestyrelsen under ansvar for generalforsamlingen.

Foreningens værdipapirer noteres til ihænde og deponeres i Bikubens åbne depot eller andet forvaltningsinstitut efter generalforsamlingens bestemmelse efter indstilling fra bestyrelsen.

Depotet skal have påtegning om, at der til disposition kræves en bestyrelsesbeslutning. Hvor det kræves, er formanden (næstformanden) i forbindelse med et andet bestyrelsesmedlem tegningsberettiget.

§ 8. GENERALFORSAMLINGEN

Foreningens højeste myndighed er generalforsamlingen, der afholdes den 2'den lørdag i juni og indkaldes af bestyrelsen i RoarsKilde.

Dagsordenen fastsættes af bestyrelsen.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, må indsendes til bestyrelsen senest 14 dage før generalforsamlingen.

Beslutninger på generalforsamlingen tages ved simpel stemmeflerhed, dog fordres til vedtagelse af vedtægtsændringer en majoritet på 2/3 af de mødtes stemmer. Til opløsning af foreningen kræves vedtagelse på 2 på hinanden med 2 måneders mellemrum følgende, særlig hertil indvarslede generalforsamlinger med 4/5 af de mødtes stemmer på begge generalforsamlinger. Ekstraordinær generalforsamling afholdes enten efter bestyrelsens bestemmelse, eller når skriftlig begæring herom fremkommer fra mindst 30 medlemmer, og bestyrelsen skal da inden 14 dage foretage fornøden indkaldelse med 8 dages varsel.

§ 9. STUDIE- OG UDDANNELSESFONDEN

Studie- og uddannelsesfonden består af en legatafdeling og en udlånsafdeling.

A)

Legatafdelingen har en kapital, der udgør kr. 200.000,00 ved afdelingens oprettelse. På en ordinær generalforsamling kan ved bestyrelsesens forslag overføres yderligere kapital til legatafdelingen. Legatfonden skal stedse for så vidt minimum 3/4 af kapitalen være anbragt i stats- eller kreditforeningsobligationer. Øvrig kapital kan placeres i garanterede pantebreve eller andre værdipapirer efter forvaltningsinstituttets indstilling til bestyrelsen.

Indstilling foretages af skolens rektor efter forhandling med de af skolens lærere, der er medlemmer af Roskildenser-Samfundet.

Legater tildeles endeligt af bestyrelsen og vil sædvanligvis være at uddele ved skolens translokation eller i forbindelse med generalforsamlingen og års- og jubilæarfesten.

Bestyrelsen bemyndiges til af overskydende afkast at yde særlige midler til skolen i overensstemmelse med vedtægternes § 1.

Legaterne betegnes som Roskildenser-Samfundets studie/rejse-legat.

B)
Roskildenser-Samfundets studie- og uddannelsesfond, herunder A.P. Andersen og hustrus Mindefond, kan yde studie- og uddannelseslån til medlemmerne.

Der kan dog i særlige tilfælde under forudsætning af rektors anbefaling ydes studie- og uddannelseslån til elever på Roskilde Katedralskole.

Låntager skal i så fald indmelde sig i samfundet, når skoletiden er afsluttet.

Lånene ydes i portioner på indtil 10.000 kr., men således at der til den enkelte låntager ialt højst kan lånes 30.000 kr. Forhøjelsen af lånebeløbene kan besluttes på den ordinære generalforsamling efter indstilling fra bestyrelsen, idet forholdet mellem studie- og uddannelsesfondens midler og låneportionerne tilsigtes bevaret.

Låne ydes mod passende sikkerhed, idet bestyrelsen dog kan fravige dette i særlig tilfælde.

Lånene ydes som rente- og afdragsfri studielån i en periode på 6 år fra lånets udbetaling. Bestyrelsen kan forlænge perioden efter ansøgning fra låntageren, således at forrentningen og afdragsbetaling i det enkelte tilfælde udsættes, indtil uddannelsesforløbet for den pågældende låntager er afsluttet.

Efter 6-års periodens udløb med tillæg af eventuel forlængelse forrentes lånet sig til enhver tid værende restgæld med en rentesvarende til Nationalbank-diskontoen med tillæg af 2% .

Renten erlægges med halvdelen hver 11. juni og 11. december termin.

Lånet afdrages over en periode med på 6 år med 1/12 hver 11. juni og 11. december termin.

Bestyrelsen kan efter låntagerens ansøgning forlænge afdragsperioden med indtil 3 år.

Der kan undtagelsesvis efter bestyrelsens bestemmelse ydes støtte til nødlidende medlemmer med beløb på indtil 5.000 kr.

§ 10. OPLØSNING

I tilfælde af foreningens opløsning overgår dens midler til Roskilde Katedralskole, at uddele som legater til dimittender.

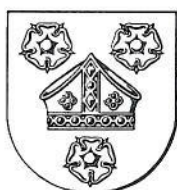
Således vedtaget på generalforsamlingen 28/10 1944 med ændringer 1958, 1963, 1964, 1987, 1988, 1990 og 1991.

Jubilæumsskrift

Roskilde Katedralskole

1969 - 1994

ROSKILDE
AMT

ROSKILDE
KATEDRALSKOLE

Indhold

En bygning fylder 25 år af Kurt Zimmermann	3
Af Roskilde Katedralskoles historie af Martin Løffler	4
Da vi sprang ud (1969) af fhv. rektor Gustav Tolderlund-Hansen.....	10
Ja til det nødvendige af Povl Kildemoes	14
Indvielsesdagen d. 17.9.1969 af Kit Bisgaard.....	16
25 år på Holbækvej - en kort oversigt af Anders Bohn og Carl Chr. Graae	18
Pædagogisk og fagligt udviklingsarbejde over 25 år af Esben Andreasen	22
Musikken ude på marken af Valdemar Lønsted.....	25
Historien og historier - Roskilde Katedralskoles gamle bogsamling af Monika Jensen	29
De to bedste år af mit liv - indtil nu ! af Torben Lynge Hansen	34
Opbruds- og brydningstid af Lisbeth Guhle.....	36
Uautoriseret udvikling af Jan Heidebo	38
Skolen i begyndelsen af 80'erne af Helle Hansen	40
Tillykke til en evig ung olding! af Flemming Green Sørensen	42
I anledning af jubilæet af Birthe Skov Jensen.....	44
Skolebestyrelsens betydning af Hans Ove Laugesen	46
Foreningen "Roskilde Katedralskoles Venner" af Mogens Buch Petersen	48
RKS - Roskilde Katedralskole - Vores skole af Jens Jørgen Skou	50
Skolens ansatte pr. 1.1.1994	51

En bygning fylder 25 år

af Kurt Zimmermann

Der kan være mange grunde til at markere et 25-årsjubilæum, men af en næsten 1000-årig historie er 25 år ikke meget.

Med dette skrift vil vi markere, at det er 25 år siden, at Roskilde Katedralskole fik en ny bygning, en moderne bygning, blev et fagklassegymnasium med (dengang) tidssvarende faciliteter som samlings-/festsal, sproglaboratorium, kantiner, bibliotek m.v., med egen udendørs sportsplads og med lokaler til en klassekvotient på 24 - altså en bygning, der bød på en lang række fordele, pædagogiske som trivselsmæssige, i forhold til den gamle bygning, men som betød et afgørende brud i skolens historie: vi måtte flytte fra Domkirkepladsen til byens vestlige udkant. Baggrunden for udflytningen skal ikke omtales nærmere her; det gør andre efterfølgende.

Det er dette skrifts formål ikke alene at give indtryk af de forløbne første 25 år af livet i denne bygning, men også at knytte trådene tilbage og dermed fortælle, at vi, der færdes på skolen i dag - eller for den sags skyld har gjort det i løbet af det sidste kvarte århundrede - ikke opfatter os selv som løsrevet fra skolens historie eller tradition. En skoles identitet er ikke kun knyttet til en bygning, tværtimod er både en samtidig og en historisk synsvinkel nødvendig. For individet spiller bygningen en rolle. Derfor er udflytningen i 1969 vigtig, og derfor er bygningens 25-årsjubilæum værd at markere, men skolens identitet ligger i historien, i kontinuiteten og udviklingen, og den bæres af mennesker, af de skiftende elever og ansatte, der igennem århundreder har afløst hinanden i årgange og generationer. Derfor er også den historiske synsvinkel vigtig.

Jeg håber, at vores jubilæumsskrift vil opfylde formålet: at give indtryk af samtidighed og historie, af udvikling, tradition og kontinuitet, og jeg ønsker god fornøjelse med læsningen.

Af Roskilde Katedralskoles historie

af Martin Løffler

Overgangen til kristendommen fra det 10. århundrede betød, at Danmark lidt efter lidt blev dækket med kirker.

Kirker på domkirkepladsen i Roskilde:

1. ca. 960: Harald Blåtand får opført en trækirke.
2. ca. 1030: Knud d. Stores søster Estrid får bygget en frådstenskirke til minde om sin mand Ulf, som Knud havde dræbt.
3. ca. 1080: En ny frådstenskirke opføres (Sv. Nordbagges kirke).
4. i 1170'erne påbegyndes opførelsen af den nuværende domkirke.

For at betjene kirkerne måtte der skabes en stand af danskfødte gejstlige, der var oplært i den nye tro, til erstatning for de udenlandske, som var kommet til landet i første omgang.

Et eksempel på, hvordan det stod til med moderne lærdom i Svend Estridsens tid (d. 1074) giver os Saxo i sin omtale af den norskfødte præst Svend Nordbagge:

“Han havde været landsdommer førend han blev præst, og han var meget veltalende på modersmålet, men en stor stympet i latinen, og det benyttede de andre sig af til at gøre ham latterlig; thi det var dem en torn i øjet, at han skulle, blot for sin dyds skyld, være mere anset hos kongen end de med deres lærdom. For nu ret at have ham til nær, tog de og skrabede et par bogstaver ud i alterbogen, så der i den latinske bøn for kongen kom til at stå: muli (som betyder æsel) i stedet for famuli (som betyder tjener), og de fangede ham rigtignok; thi han forstod ikke engang så meget latin at han kunne lugte luntten, men læste glatvæk: guds æsel, hvorover lurendrejerne da straks gav sig til at fnise og brast endelig i en skoggerlatter, som passede sig bedre til en fjellebod end i en kirke.”

Men kongen greb ind, sendte ham udenlands for at han kunne indhente det forsømte, og han vendte tilbage “som en sådan mester i den boglige kunst...”

Der findes imidlertid meget få kilder, der fortæller om de første undervisningssteder i Danmark. Man må gå ud fra, at der i forbindelse med oprettelsen af bispestifterne (Ribe, Viborg, Aarhus, Odense, Roskilde, Lund) blev indført en eller anden form for undervisning. Foruden præster havde kirkerne - og forresten også den kongelige administration - brug for folk, der kunne læse og skrive. I første omgang har det nok været et beskedent undervisningsvæsen, der måtte suppleres med en videregående uddannelse i udlandet, hyppigt i Paris.

Skolen

Katedralskole betyder “Domkirkens skole”. Som navnet tilkendegiver har skolen i mange århundreder haft nær tilknytning til domkirken og har da også indtil 1969 ligget ved siden af den.

Det er nok sandsynligt, at en skole er blevet oprettet sammen med Roskildes første domkirke mellem 1020 og 1022. Kong Svend Estridsen (1047-1074) udstedte et gavebrev til fordel for kirken, hvori der omtales disciple (elever), vel nok såkaldte “korskolarer” med tjeneste ved domkirken.

Den ældste dokumenterede kilde på skolens eksistens er biskop Erlandsens gavebrev af 12.5.1253. Der kan dog ikke herske tvivl om, at skolen på daværende tidspunkt må have eksisteret i mere end 200 år. Man har ved en analogislutning fæstet sig ved, at der for Lunds Katedralskoles vedkommende findes dokumentation, der går tilbage til 1085.

Hos Saxo (d. ca. 1220) omtales i hans berømte “Gesta Danorum” (Danernes bedrifter) en rektor Arnfast som leder af skolen. Denne rektor havde sammen med domprovst Herman medvirket til at rydde biskop Vilhelms grav, da biskop Asser (d. 1137) skulle i jorden på samme plads. Ugeringen fik frygtelige følger for både Herman og Arnfast. For Arnfasts vedkommende hedder det:

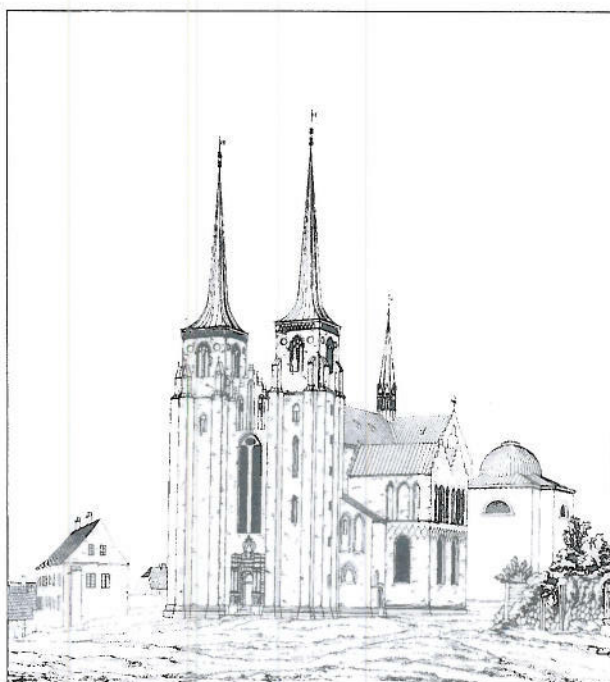
“Arnfast kom ikke mindre sørgeligt af dage, thi han bar sig så galt ad med en stærk drik, at han tog ind for afmagt, at han styrkede sygdommen i stedet for legemet og fik skade i leveren, som han derpå efterhånden måtte hoste op og døde efter tre måneders forløb. Dog ikke nok med at biskop Absalon, der besøgte ham i hans sygdom, så med egne øjne leveren i stumper og stykker, som lægen havde samlet i et bækken, han fandt tillige Arnfast mest angergiven og hørte ham selv bekende, at det var guds straf over ham, fordi han havde forgrebet sig på biskop Vilhelms støv og foragtet hans advarsel, hvorfor han nu til bod ville give sig i et kloster med alt, hvad han ejede.”

Vi ved ikke meget om personen Saxo, ud over at han har haft nær tilknytning til biskop (og senere ærkebiskop) Absalon. Man kan kun gisne om, at han har modtaget sin elementære undervisning ved domskolen i Roskilde. Det er imidlertid givet, at han - i lighed med andre kendte historiske personer fra den tid - har været sendt til udlandet - for det meste Paris - for at få tilegnet sig den europæiske akademiske dannelse. Det samme gælder måske også for Absalon (1128-1201) og hans yngre slægtninge, Anders Sunesen (1165-1228), ærkebiskop i Lund, og Peder Sunesen (1161-1214), biskop i Roskilde og kongens kansler. Alle tre tilhørte de den berømte sjællandske Hvide-slægt. Denne stormandsslægt, der støttede Valdemarerne, har vist nok ejet en trediedel af al jord på Sjælland, ligesom den har været kendt for sine aktiviteter som kirkebyggere, som f.eks. Fjenneslev kirke med tvillingetårnene.

I Jacob Erlandsens fundats af 17. maj 1253, oversat af Adda Bruhn Hoffmeyer i “Artibus Ingeniis - Roskilde Katedralskole gennem Tiderne,” (1965), står følgende bl.a. at læse om datidens elever (disciple):

Hertil har vi besluttet, at der skal gives 12 disciple, om hvis opførsel og levned langvarig erfaring giver et godt vidnesbyrd, underhold i nævnte hospital (logi) i et år, og at der dernæst ved udgangen af året skal holdes en streng prøve på deres anlæg og den frem-

gang de har gjort i det forløbne år, for at de egnede kan blive og de mindre egnede kan blive fjernet. Deres bolig skal være mod nord i huset, helt adskilt fra andres støj for at de kan have ro til deres studeringer og være i nærheden af den større kirke (domkirken), hvor de alle festnætter og -dage skal være til stede ved matutin (tidligste morgenbøn), messe og vesper. På andre dage skal fire af dem have pligt til at møde. De skal lægge vægt på at lære reglerne for grammatik, at skrive, læse og synge, og for at de kan gøres bedre fremskridt, har vi skænket samme hospital nogle bøger af forskellige fag, som er nævnt i det andet dokument, idet vi strengt indskærper, at de ikke må afhændes fra huset eller føres noget steds hen uden for huset. Men hvis der blandt disciplene findes nogen, som er uforskammet eller mere umoralsk end godt er, skal han inden udgangen af året miste ovennævnte understøttelse og en anden skal sættes i hans sted. Men såfremt der findes to sådanne blandt dem, som ved deres bravhed anses for værdige dertil, skal de sendes til Paris eller andet steds hen for at gøre studier. Ovennævnte hus skal være forpligtet til at sørge for hver af dem med to mark rent sølv til deres udgifter i de første to år.

Troels Lund: Tegning af middelalderskolen.

Tiden efter reformationen.

Reformationen indførtes i Danmark i 1536. Som en betydelig person fra tiden skal Christiern Pedersen (1475-1554), en af Roskilde Katedralskoles mest berømte elever, nævnes. Fra 1508-1515 boede han i Paris, hvor han bl.a. udgav Peder Laales ordsprog. Det var hans store bedrift at få udgivet Saxo på tryk, især da næsten alle håndskrifter siden hen er gået tabt. I 1529 oversatte han Det nye Testamente, og i forbindelse med udgivelsen bekendte han sig til lutheranismen. Fra 1532 levede han som bogtrykker i Malmø, og med Luthers tyske bibeloversættelse som forlæg oversatte han hele biblen til dansk. Den udkom i 1550 og betegnes som Christian III.'s bibel.

Om børnetugten, som han givetvis selv har oplevet som discipel på Roskilde Katedralskole, hedder det i hans erindringer:

... den ubarmhjertige hudstrygelse og slag af ferler og store bøddelris, som man plejede at bruge i vor danske, svenske og norske skoler, med hvilke skammelige og umenneskelige slag og hug de umilde skolemestre fordrev mange gode peblinge og degne fra skolen og god lærdom.

De forkuede mange med slag og hug, at de sad så rædde som en hare for hunde og kunne ikke komme i hu, hvad der sagdes og læstes for dem. De fattige børn lærte en føje ting med så megen daglig angst og hudstrygelse...

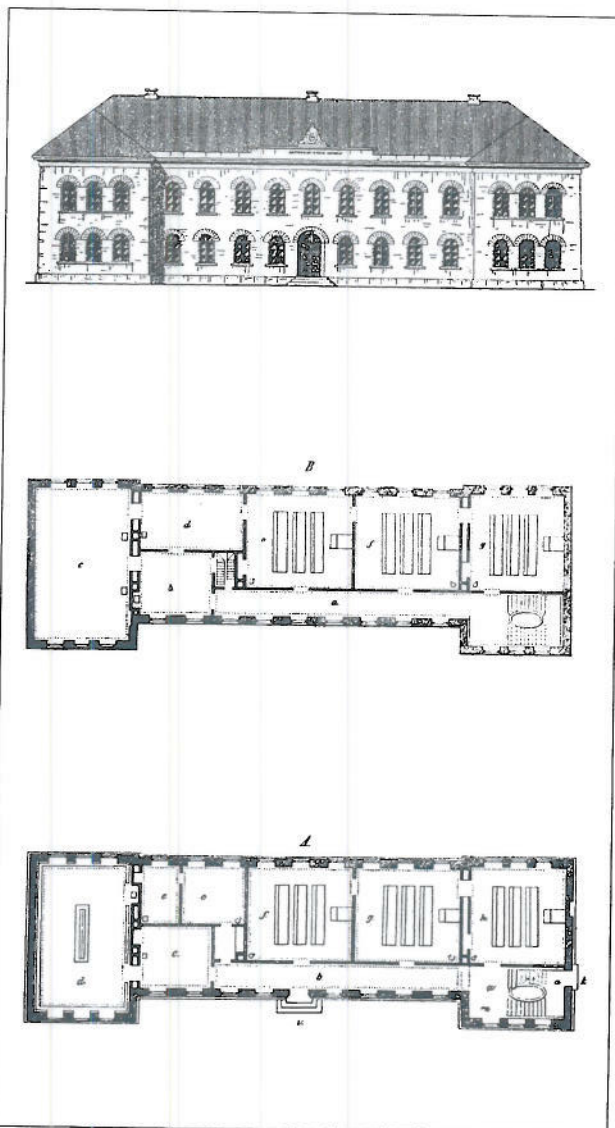
Ufornuftige skolemestre flængte, sled og hudstrøg de fattige børn, at blodet løb ned i deres hoser ad ryggen.

Ved Reformationen ændredes de ydre forhold for katedralskolerne radikalt. Den katolske kirkes godsbesiddelser var blevet eksproprieret af den verdslige magt, der herefter måtte påtage sig ansvaret for skolerne både med hensyn til skolernes indhold og deres økonomiske vilkår.

I begyndelsen var forandringen nok ikke så iøjnefaldende. I stedet for at være tilpasset den katolske kirke, skulle de nu være i overensstemmelse med den lutherske. Men økonomisk blev Katedralskolen sat på smalkost, da staten efter "grevens fejde" var stærkt for-

gældet. Elevtallet faldt fra 900 til ca. 700. Det skyldtes i nogen grad, at stormandsslægterne ikke mere var interesseret i at lade sønnerne gå i en skole, der efter reformationen ikke lovede dem en karriere, der førte til fede kirkeembeder. Med det offentliges overtagelse af den højere skoleundervisning var det også klart, at man fra myndighedernes side løbende måtte gennemføre reformer, så undervisningen svarede til udviklingens politiske, økonomiske, tekniske og pædagogiske signaler. Iøvrigt må man huske på, at katedralskolerne til op i det 19. århundrede næppe fik mere end 1% af en årgangs drenge som elever.

Det 19. århundrede og kampen om navnet.

Tegning af 1842-skolen (fra Artibus Ingeniis)

I forbindelse med indførelse af en ny skoleordning i 1805-1806 overførtes benævnelsen "katedralskole" til "Kapitelskole ved Vor Frue" i København sammen med de "beneficier" (gaver og legater), der hørte til Katedralskolen, der herefter hed "den lærde skole". Da rektor S. N. J. Bloch i 1815 kom til skolen, tog han kampen op, og det er hans fortjeneste, at skolen fik sit retmæssige navn tilbage. Grønskollingen i København måtte nøjes med "Metropolitanskolen".

Andre rektorer indlagde sig de mindre fortjeneste. Om rektor Elberling (1851-1863) berettes, at han bandede som en tyrk, hostede og skrædede i et væk i sine latin- og græsktimer. Ofte var han ved at få skræen galt i halsen, når han blev ivrig. Eleverne kaldte ham "Rabalder", men takket være hans svage syn, var det let at "snyde" med oversættelser, hvilket ikke gavnede kundskabstilegnelsen. Eleverne udnyttede naturligvis også hans svaghed ved at blive væk fra timerne. Men en skønne dag dukkede selveste kultusministeren (d.v.s. med kirke- og undervisning som sit område), den berømte prof. Madvig, uanmeldt op for at inspicere. Nogle af drengene kom intetanende kravlende og listende ind i klassen, længe efter at timen var begyndt. Det blev Madvig, der måtte overtage dagens sørgelige overhøring, og stakkels Elberling, som eleverne ellers var glade for, blev afskediget.

Betydningsfulde for udviklingen i det 19. og 20. århundrede blev skolereformer i 1871, 1903 og 1958.

I 1871 kunne elever optages i 12-års alderen, og der indførtes en linedeling i de tre sidste år: en sproglig-historisk og en matematisk-naturvidenskabelig linie. Dog bevarede de klassiske idealer. Bortset fra nogle få undtagelser (ikke i Roskilde) blev piger ikke optaget før 1903, selv om de efter 1875 havde fået adgang til studier ved universitetet.

Med skolereformen i 1903 gennemførtes et linieopdelt gymnasium, nemlig den klassisk-sproglige, den nysproglige og den matematisk-naturvidenskabelige linie. Skolen modtog eleverne efter fem år i underskolen;

derefter kom de i Katedralskolens mellemskole, der var fire-årig. Egnede elever kunne derefter fortsætte i en af de tre linier, der førte til studentereksamen i den et-årige realklasse og sluttede med realeksamen. Der fandtes også en overgangsmulighed fra realeksamen til første gymnasieklasse, hvis eleverne ikke foretrak det pulveriserende liv uden for skolen. Også udefra kommende elever med mellemskole- eller realeksamen kunne optages i l.g. - loven af 1903 vakte nogle betænkeligheder i "dannede kredse": en del af landets "eliteungdom" kunne nu få deres skolekundskaber uden klassisk ballast.

Det tyvende århundrede.

Den berømte og elskelige Kr. Mikkelsen var ansat ved Katedralskolen fra 1876 til 1917. Hans forfatterskab til en latinsk begynderbog, som har været standardværk i danske skoler i årtier, har gjort hans navn berømt. Mikkelsen, der også har skrevet afhandlinger om pædagogik, var efter sigende ikke nogen fremragende pædagog. I hvert fald har samtiden hæftet sig ved, at han ikke var i stand til at holde diciplin - i fald det skulle være målestok for en god pædagog. Han var ofte offer for elevernes drillerier, selv om de vidste, at han var meget sårbar. Hans korporlige afstraffelser, berettes der, indskrænkede sig til lidt "småtjatteri". (Skulle det så betyde, at andre læreres saftige lussinger skulle være udtryk for god pædagogik?) - I sit store værk om Roskilde Katedralskole, "Artibus Ingenuis", (1965) skriver Adda Hoffmeyer, at "*Mikkelsen var hjælpsomheden selv, han svigtede ikke sine disciple, hvis de kom i nød ved eksamensbordet.*"

Noget senere i 1925 blev bl.a. senere overlæge Svend Heinild (1907-94) student fra Katedralskolen. Han besøgte skolen i 1992 og skrev efterfølgende om sin egen tid:

De kristent-humanistiske værdier og normer lå så afgjort til grund for Katedralskolens påvirkning af eleverne. Vi blev ikke gjort politisk bevidste, og derved virkede skolen netop politisk. ...Mine kammerater var det pæne borgerskabs børn. Socialklasse IV og

V var slet ikke repræsenteret. Vi var 18 studenter på studenterholdet i 1925 og det gav et venskab for livet, som foreløbigt har holdt til 60-års jubilæet, altså for en lille halv snes af os, som stadig er i live. ...Jeg erindrer de fleste af min gymnasietids lærere som personligheder. De var ubøjelige i deres faglige krav, og de blev ikke blæst omkuld af modestrømninger, som sandelig også forekom i hine tider. Nogle var og andre blev doktorer ved Universitetet. Ingen glemmer lektor, dr. phil. Frederik Ingerslev. Det er ham med lærebøgerne i tysk. Han bar altid en rød rose i knaphullet. Han havde kun en fejl: han troede jeg kunne tysk. Han kæmpede som en løve ved studentereksamen med hvislende påbegyndelse af alle endelserne for at skaffe mig et ug minus i tysk...

Af andre berømtheder i vort århundrede kan nævnes dr. phil. Elias Bredsdorff (f. 1912), aktiv i modstandsbevægelsen under besættelsen og senere "Head of the department of Scandinavian Studies" i Cambridge. Fra hans hånd foreligger der nogle erindringer om

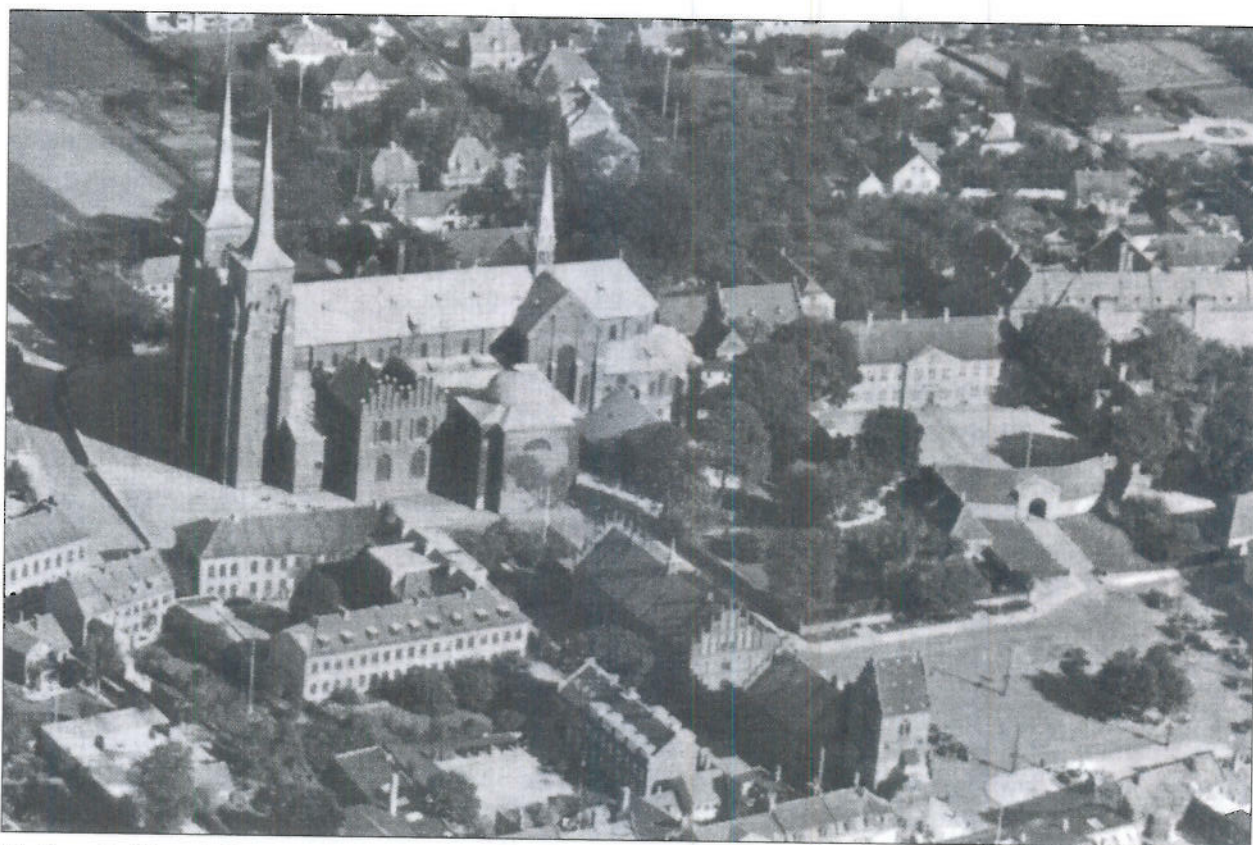
Katedralskolen i Roskilde i trediveerne, som han har nedfældet i bogen "Min egen kurs":

Det er seks år jeg tænker tilbage på uden begejstring. Med største afsky mindes jeg en kolerisk matematiklærer, som var blottet for pædagogiske evner, men fagligt kvalificeret, og som derfor fik en fin karriere i gymnasieskolen, hvor han endte som en ualmindelig forhadet rektor.

Men Bredsdorff mindes også med taknemmelighed et par navngivne lærere i hhv historie og naturhistorie. Senere i bogen beretter han:

Mens jeg gik i tredie gymnasieklasse meddelte rektor en dag, at pigerne skulle gå hjem i den sidste time, mens drengene skulle blive for at få vigtige oplysninger. Vi vidste, at vi nu i en alder af 17-18 år skulle have vores første officielle seksualundervisning...

Han talte ikke om forebyggende midler, men advarede os mod "løse forbindelser" der uværgeligt medførte de frygtelige sygdomme. Ganske specielt advarede han os mod bagerekspeditricer i bagerforretninger,

Moderne luftfoto af skolen på Domkirkepladsen.

fordi de måtte anses for at være "letlevende"; derfor var smitte fra dem særlig stor.

Da Katedralskolen efter skoleloven af 1958 måtte tage afsked med elever i mellemklasserne og noget senere (1973) også med realklasserne, følte mange undervisere det som en tragedie. Det ville dog have været umuligt at opretholde de ovennævnte klasser på grund af tidens øgede tilstrømning til gymnasieskolen, nu hvor hen imod 40% af en årgangs drenge og piger søger denne skoleform.

Skolebygningerne

I begyndelsen har undervisningen nok fundet sted i dele af domkirken. Engang i det 13. århundrede flyttede man i egen bygning vest

for domkirken, og her blev man i næsten 500 år, til man i 1842 tog den bygning i brug, der ligger syd for domkirken og nu rummer en del af Amtsgymnasiet i Roskilde.

Efter første verdenskrig blev pladsen for trang på skolen, og i 1926 udvidedes skolen med en øst- og en sydfløj og med gymnastikbygningen på den anden side af Bondetinget. Katedralskolen blev, efter at elevtilstrømningen var blevet helt overvældende, flyttet ud til Holbækvej i 1969. Det var med vemod, man måtte opgive naboskabet til domkirken. Mange syntes, at skolen blev flyttet ud på den bare mark.

Blot skal det bemærkes, at jorden, som skolen ligger på, har tilhørt den siden middelalderen.

Da vi sprang ud - den lange vej til den nye skole

af fhv. rektor Gustav Tolderlund-Hansen

(Artiklen er et genoptryk fra årsskriftet 1969).

Roskilde Katedralskole er nu rykket ind i sin nye bygning ved Holbækvej; det kan derfor være rimeligt at markere hovedpunkterne i byggesagens 12-årige historie.

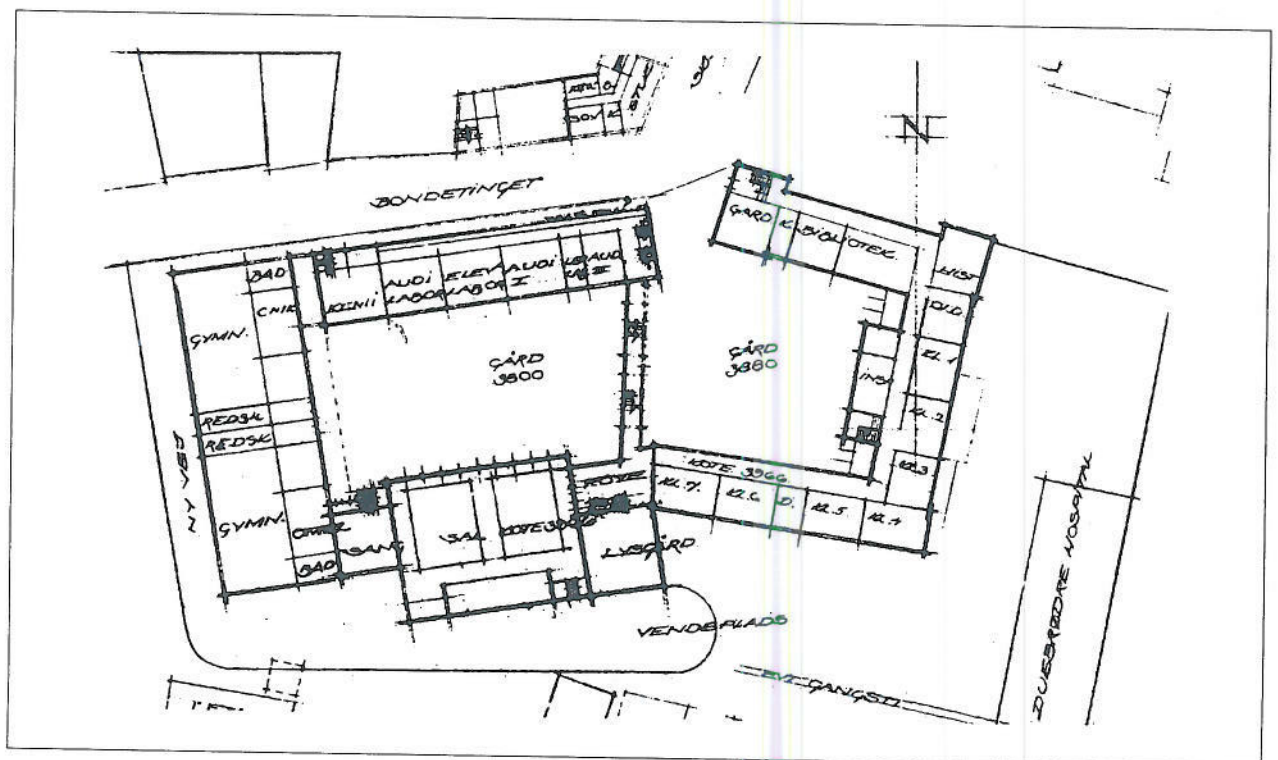
Første trin: Udvidelse på stedet

Da staten i 1957 af Roskilde kommune købte ejendommen Bondetinget 1, var det en klar forudsætning, at dette skulle være første skridt til en udvidelse mod vest af den gamle skole. Den tanke at forlade domkirkepladsen og flytte til byens periferi var for de fleste utænkelig. Man mente, at man med tilfredsstillende resultat kunne udbygge det bestående.

Efter at den nyhervvede bygnings stueetage i sommeren 1958 var indrettet til undervisningsbrug og til skolelægen, fremsatte skolen over for undervisningsministeriet der-

for plan om en sådan større om- og tilbygning, omfattende også grundene til Bondetinget nr. 3 og 5 samt tilstødende bagved liggende arealer.

Man kan ikke andet end at gyse, når man nu - sammenlignet med, hvad vi har fået - gennemlæser de detaljerede forslag, vi i august 1958 efter mange kollegiale drøftelser indsendte til undervisningsministeriet: Sydfløjen forhøjet med en fuld etage, ny hovedtrappe ført op gennem lærerrummene i den, naturhistorie og biologi flyttet til førstesalen i gymnastiksalbygningen på den anden side af gaden, en ny nord-syd-gående fløj med gavl mod gaden på Bondetinget 1's grund. Vest for denne bygning en ny skolegård, kranset mod syd af en festsal og mod vest af nye gymnastiksale. Kvadratmeterareal mindre end det halve af den nye skoles, og grundareal - med sportpladsen - væsentlig under halvdelen.

Forslag til udvidelse af gl. skole.

Ikke væk fra domkirken

Det bedste, der kan siges om denne skitse, er nok, at den var udsprunget af kærlighed til det gamle sted ved domkirken. Måske også, at et projekteret humanistisk laboratorium i festsalen i hovedbygningen ville have haft en enestående udsigt over domkirkepladsen og fjorden. Synderlig brugelig var denne plan imidlertid ikke, men den førte til, at undervisningsministeriet den 11. september 1959 gav grønt lys for en udvidelse af skolen mod vest og opstillede et byggeprogram. Efter nye forhandlinger fik kgl. bygningsinspektør Preben Hansen overdraget at udarbejde et projekt.

I løbet af sommeren 1960 resulterede det i ikke mindre end 4 skitseforslag, fikserne unægtelig end det, vi selv havde forsøgt os med: nu arbejdedes der med en faglokalefløj langs Bondetinget, gymnastiksale mod vest i en bygning vinkelret på denne gade og en festsal på garagearealet bag rådhuset. Det blev alt i alt til et firefløjet kompleks omkring en lang, smal gård.

Men arealet var også væsentlig udvidet. Nu omfattede det ejendommene Bondetinget 1-5 samt den bageste del af de grunde, der hører til et par af de store forretningsejendomme i Skomagergade.

Det stod hurtigt klart, at nogle af de ejere, hvis grundarealer skulle inddrages eller beskæres, ikke var begejstrede for planen, en af dem endog stærkt imod. Skolemæssigt anså vi den i begyndelsen for tiltalende; den rummede i alt fald åbenlyse forbedringer af det eksisterende.

Andet trin: Maglekilde-projektet

Alligevel - jo mere man fordybede sig i skitserne, jo mere betænkelig måtte man blive: ingen centralgarderobe, ingen kantine, smalle gange i den gamle del og prisen ca. en halv ny skole.

På et byggemøde 13. februar 1961 fremførtes disse betæneligheder fra skolens side, og en ny mulighed ventileredes: at rejse en helt ny bygning på den nederste del af Maglekildebakken, idet man benyttede hovedpar-

ten af rektorboligens store have samt de grunde, der ligger mellem Lille Maglekildestræde og Weysegangen, neden for skolens håndboldbane, d.v.s. Brøndanstalten og to private ejendomme.

Straks virkede planen noget chokerende, men vakte alligevel positiv interesse. Allerede i marts 1961 havde ministeriet opstillet et byggeprogram, og den kgl. bygningsinspektør gik i gang med udarbejdelse af projekt på det nye grundlag. Det gik stærkt. I løbet af maj og juni 1961 nåede vi gennem fem forslag til et i mange henseender tiltalende resultat. Stor var grunden ganske vist ikke. Ved nedlæggelse af Lille Maglekildestræde, ved at kappe enden af en række haver, der hører til husrækken i Bondetingets nordside, og ved at inddrage det meste af rektorboligens have kunne der alt i alt skaffes 10.000 kvadratmeter - ved Holbækvej har vi knap 50.000. På det beskedne areal fyldte de store bygninger godt, og sportspladsen måtte fortsat være den, vi havde taget i brug i august 1961, nede ved Tuttesti, 5 minutter fra skolen.

For de fleste af os på skolen var det imidlertid stadig en afgørende ting at blive ved domkirken. Vi ville ikke være med til at bryde en tusindårig tradition. I en skrivelse fra mig af 3. dec. 1961 står der bl. a.: "Placeres skolen mellem Maglekilde og kirken, vil alle rimelige æstetiske og historiske krav være imødekommet. Flyttes den til byens periferi eller helt uden for byen, vil det særpræg, skolen har som katedralskole, vanskeligt kunne bevares".

Vi kører fast

Denne linje kørte vi efter. Også de kommunale myndigheder mødte projektet med velvilje. Men der kom fra begyndelsen en slæde i vejen: Kommunen stillede som betingelse for sin medvirken økonomisk, at dele af universitetsjorden langs Holbækvej blev frigivet til boligbyggeri mod mageskifte med anden jord længere mod syd, ned mod Glim.

Det kørte sagen fast på. Der blev nu længere mellem byggemøderne, og når de hold-

tes, kom man ingen vegne. Universitetet og boligministeriet værgede statsjorderne vest for byen, og kommunen søgte at presse dem mod sydvest for at få bymæssig forbindelse med Svogerslev.

Samtidig sporedes i ministeriet voksende betænkelighed over for de mange ekspropriationer, man skulle foretage for at tilvejebringe fornøden byggegrund på Maglekildebakken. Og enkelte kommunalpolitikere ymtede om, at det måske trafikalt var mindre heldigt at placere en så stor institution på et så centralt beliggende, snævert område med begrænsede parkeringsmuligheder.

Men stadig steg elevtallet.

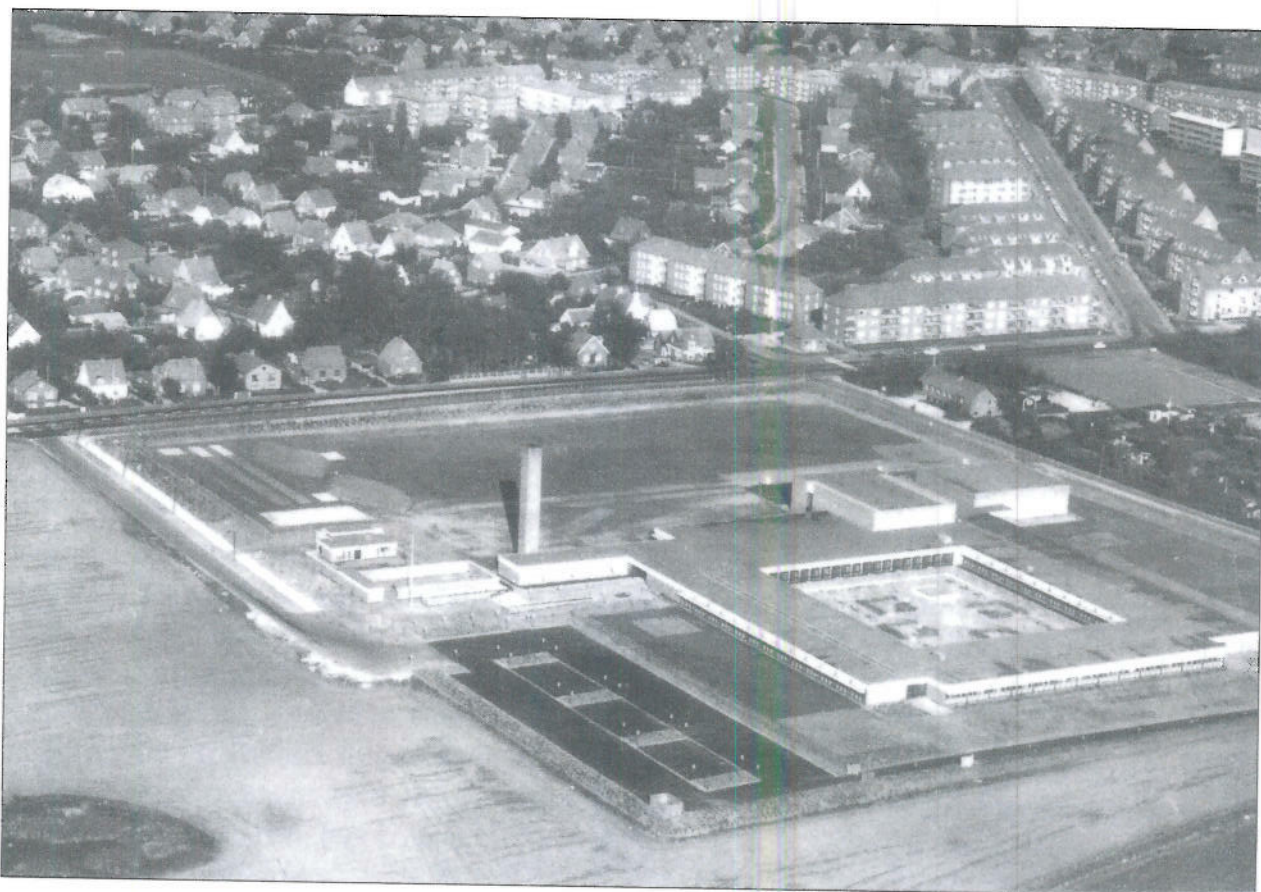
Vi sled os gennem 1962. Det år inddrog 1. sal i rektorboligen til undervisning, naturhistorieafdelingens magasin ligeså. Vi passede 1963 og nåede en skæbnesvanger dag den 28. februar 1964. Da blev det klart, at ministeriet var ved at tabe tålmodigheden. På et møde fremførtes den tanke enten at bygge på skolens egen jord ved Holbækvej eller

oprette et gymnasium andetsteds, måske i Tåstrup, så den gamle skole ved domkirkepladsen kunne køre videre med nedsat kapacitet.

Det sidste kunne vi ikke acceptere, bl. a. fordi vi med overbevisende tal kunne godtgøre, at et Tåstrup-gymnasium ingen problemer ville løse for os, hvad for øvrigt udviklingen i de følgende år bekræftede. Men også fordi vi måtte anse den gamle bygning for uanvendelig på længere sigt.

Tredje trin: Skolen på marken

Så hellere Holbækvej. Og det var præcis den knap, der skulle trykkes på, for at vognen kunne komme i gang igen. Fra kommunalt hold fik ideen om at flytte ud straks varm tilslutning, og når man i dag studerer byens centerplan, må man erkende, at en stor skole på Maglekildebakken ville have væltet hele spillet i dette område. På andet hold vakte tanken om udflytning både kraftig protest og megen forståelse. Lad det være nok her at

Luftfoto 1970, den nye Katedralskole på Holbækvej.

bemærke, at de protesterende blev mødt med forståelse fra skolens side.

Men det var klart, at der ikke var anden udvej.

Endelig beslutning om at rykke ud fra centrum blev truffet i sommeren 1964. På det tidspunkt håbede man, at byggeriet kunne sættes i gang i 1966 og skolen kunne være klar til august 1968.

Altså dog endnu en lang ventetid med stigende elevtal. Og nye nødforanstaltninger. 1965 inddrog 1. sal i Bondetinget 1 til bibliotek m. m. Den værdifulde gamle bogmasse deponeredes, og i det hidtidige bibliotek i hovedbygningen etableredes et historielokale. 1966 flyttede pedellen til 2. sal i Bondetinget 1. Den tidligere pedellejlighed på skolen blev omdannet til lærerværelse, hvorved der blev indvundet et par undervisningslokaler.

Imidlertid skred projekteringen af den nye skole frem. Men vi nåede eftersommeren 1967, før den første gravko gik i jorden. Fra det øjeblik er byggeriet forløbet med beundringsværdig præcision. Bygningen blev meldt klar til indflytning den 15. februar 1969, og den 17. ankom det første læs fra den gamle skole. I dagene før påske blev flytningen tilendebragt, og den 9. april gik undervisningen i gang.

En lang, ofte træls, vej var vandret til ende. Vi endte nøjagtig der, hvor vi ikke ville hen fra starten. Og nu kan vist næsten alle se, at det var godt, vi gjorde det. Den nye skole tog imod os som en lys, venlig, smuk og rationelt indrettet arbejdsplads. Vi tror, den i det daglige vil bekræfte dette første indtryk.

Og vi tror ikke, at vi ved flytningen nødvendigvis har skåret vor rod i fortiden over.

Ja til det nødvendige

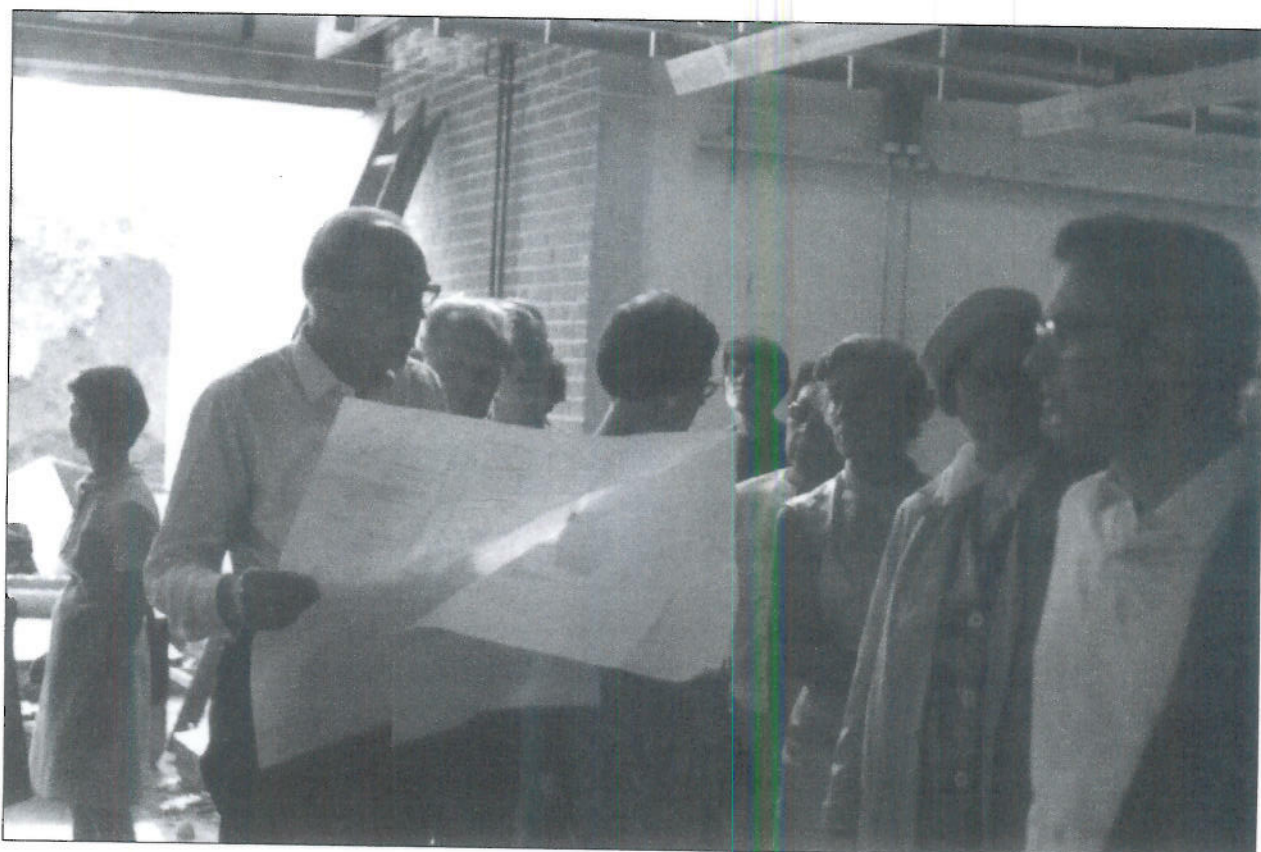
af Povl Kildemoes

Selvfølge var det svært at sige farvel til skolen på Domkirkepladsen - i hvert fald for os, der havde været der en årrække. Ti, tyve år på en arbejdsplads kvitter man ikke uden videre. Slet ikke, når det drejer sig om en god arbejdsplads, hvad skolen på Domkirkepladsen var.

Selv om de ydre rammer var primitive, på nogle områder, blev der opnået resultater, som kunne måle sig med resultater fra andre skoler. Der blev spillet fornem håndbold på grusbanen - der blev arbejdet med dansk litteratur, selv om vi kun (?) havde Falkenstjerne. Og der blev spillet skolekomedie, selv om det var et tilbagevendende under, at vi fik stillet den gamle scene op hvert år. Et enkelt firtommersøm holdt hele konstruktionen sammen, og kun Døssing vidste, hvor

det skulle sidde. Godt, at arbejdstilsynet ikke var indblandet.

Musiklivet på den gamle skole stod stærkt. Jeg ved ikke, om udsigten fra salen - sangsalen, festsalen - betød noget for specielt det fag; men jeg ved da, at vore (gamle) musikkollegaer sukkede, da de sagde farvel til naboskabet med Domkirken. Det var vi nu mange, der gjorde. Umagede man sig op til flag-platformen, fornemmede man, at man var centralt placeret i vores by, næsten centralt placeret både i tid og sted, nær Domkirken, Palæet og Stændertorvet. En af mine gamle kollegaer fortæller, hvordan han oplevede Chr. X's bisættelse og Domkirkens brand oppe fra flaget. Han følte sig nær fortid og nutid på en måde, han ikke fandt ude på Holbækvej.

Lærerskovtur, til den ikke-færdigbyggede skole, sept. 1968.

Der var andet, vi ikke fandt eller genfandt ude på marken. Nogle gamle elever har også den opfattelse. De sidste år inde på Domkirkepladsen blev vore klassikere undervist i lokaler på første sal i rektorboligen. Der var kun få i klasserne, og der udviklede sig den tradition, at fru Tolderlund kom op med kaffe til lektor, nej, den gang adjunkt Arne Pedersen og eleverne. En tradition, som ikke blev overført/ikke kunne overføres til Holbækvej. Men eleverne savnede kaffen.

Alle vi, der flyttede med, rektor, lærere, pedel og elever prøvede jo at tage også det udefinerbare med fra den gamle skole. Traditioner og Katedralskolens "ånd", hvad det ellers er. Noget lykkedes, og andet var dømt til at mislykkes, fordi det kun hørte en fortid til.

Vi, der flyttede, sukede og savnede, men erkendte, at udflytningen var nødvendig. Det var den eneste realiserbare løsning på de pladsproblemer, Katedralskolen kæmpede med. Rektor Tolderlund havde forsøgt andre løsninger, havde kæmpet også for løsninger nær Domkirken, men blev tvunget til at erkende, at skolen på marken var den eneste løsning.

Vi flyttede så ud foråret 1969, og der var tale om mange forskellige flyttelæs. Vi forsøgte jo som før nævnt også at tage fortiden med os. Bl. a. førømtalte Falkenstjerne. Jeg tilbragte mange timer, også undervisningstimer, med at indbinde de gamle lasede eksemplarer i solide kløver-papir-bind. Rødt, blå, grønt til de tre

bind. Nogle af dem eksisterer i dag. Lad dem være symboler på - noget.

Der var også noget, der ikke kom med. Da de gamle bygninger var helt tomme, ja, da skolen faktisk var forladt, fandt lektor Sv. Johannsen, Jo-far, bag skunken i det ydmygerum, hvor lærerne i de sidste år havde haft frokoststue, nogle gamle klasse-meddelelsesbøger. Nogle sådanne blev (vist) brugt fra 1926 til 1948. De fortæller - vidunderlige - ting om en tid, en ånd, der ikke blev ført med ud på marken:

- om Roskildensersamfundets nuværende formand, der 1. okt. 1947 havde opholdt sig i klasselokalet i et frikvarter.
- om vores forhenværende amtsdirektør, "der forsømmer sine Pligter som Ordensduks".
- og om en elev, der senere blev udenrigsminister, at han trods gentagne henstillinger ikke kan forholde sig rolig i religionstimerne.

En lille stak bøger, der fortæller om en tid, der blev efterladt bag skunken - og om nogle elever, der - alligevel - blev til noget. Og måske allermost om de lærere, der udødeliggjorde sig i meddelelsesbøgerne.

Vi flyttede ud - fordi det var nødvendigt.

Vi flyttede ud - og det blev godt!

Mange af os savnede Domkirke-skolen. Men vi blev hilst så hjerteligt velkommen af lærkesangen, der hver forårsmorgen modtager os ved skolen på marken, at vi overgav os.

Indvielsesdagen d. 17.9.1969

af Kit Bisgaard

Det var lige ved at gå i vasken for en stor del af lærerne, idet de skulle forment adgang til den store fest. Ved stor velvillighed fra de øverste myndigheder gik det dog i orden også for de formastelige, som egentlig intet havde at gøre på skolen.

Forhistorien er følgende: Ved overenskomstforhandlingerne holdt modparten stejlt på, at fremtidige gymnasielærere ikke skulle være overenskomstansatte, men tjenestemænd. Derved ville de overenskomstansatte hurtigt blive en lille enklave, som modparten kunne diktere hvadsomhelst. Vores fagforening erklærede derfor strejke for en del udvalgte skoler, heriblandt Roskilde Katedralskole, og strejken skulle netop begynde på indvielsesdagen. Da alle overenskomstansatte lærere havde fået deres afsked på gråt papir, var det dem forbudt at sætte deres ben på skolen, men som ovenfor nævnt fik vi

allernådigst lov til at være med til festen i glad forvisning om, at vi rigtigt kunne slå os løs, da en herlig "ferie" vinkede forude.

Alle sejl var sat til, og mange honoratiories inviteret.

Nu forholdt det sig imidlertid sådan, at det store ungdomsoprør var på sit højeste i 1969, og de mest udkældte personer i kongeriget Danmark var foruden undervisningsministeren, undervisningsdirektøren, Sigurd Højby. Denne var hædersgæst ved indvielsen.

I timen før den store højtidelighed skulle begynde, havde derfor et par af de mest rabiate oprørere meget travlt med at hænge plakater op på de strategisk rigtige steder. Plakaterne var selvfølgelig fyldt med smædeord om skolen og især Sigurd Højby. En af lærerne havde travlt med at rive plakater ned, men når han var nået til den bageste ende af centralgarderoben, havde de unge

Billede fra salen, 17.9.69, foto fra Roskilde Tidende.

mennesker allerede fyldt pillerne i den anden ende med nye plakater. Denne leg blev ved, indtil Sigurd Højby med følge dukkede op. Jeg ved ikke, hvor mange plakater Højby så, for på det tidspunkt sad jeg inde i salen.

De fine taler husker jeg intet af, men derimod orkestrets optræden, idet den måske mest oprørske elev var en meget dygtig trombonespiller og som sådan medlem af orkesteret. Han skulle sidde på forreste række på tribunen og mødte op, klædt i gamle pjalter og med en rædselsfuld, gammel bør på hovedet. Da han stillede sine noder på nodestativet, viste det sig, at de var understøttet af et stort stykke pap, på hvilket var skrevet med store bogstaver: HØJBY ER EN SKID. Det lyste så ned i hovedet på Højby, der naturligvis sad på første række, men alle i salen kunne læse de famøse ord.

Protesterende elever, 17.9.69, foto fra Roskilde Tidende.

Festen om aftenen

Der var lagt op til den helt store fest både for lærere og elever. Vore dages elever vil måske nok synes, at det måtte være lidt tamt, idet det var forbudt eleverne at drikke noget, der var stærkere end sodavand. Nu er elever jo også en slags mennesker, der godt kan finde visse udveje, som vi skal høre.

Lærere og honoratiores delikaterede sig inde på lærerværelset med højt smørrebrød og hvad dertil hører, men da jeg havde stillet den værste sult, listede jeg af for at gå

ud til eleverne. Jeg havde en fantastisk sød klasse, som ovenomtalt trombonespiller gik i. Jeg fandt hurtigt mine yndlinge, som måske nok virkede, som om de ikke kun havde drukket sodavand. (Skønt de måske kunne få dem gratis i dagens anledning, det husker jeg ikke). De var da heller ikke sene til at vise mig forskellige flasker med et noget andet indhold end det tilladte, som de hev frem fra skjulesteder i jakkerne. Jeg fortalte dem så, at vi ikke nøjedes med sodavand inde på lærerværelset, så jeg kunne ikke helt forstå, hvorfor de skulle behandles som småbørn.

Jeg gik så igen ind til det lidt mere kedelige på lærerværelset, men senere syntes en ældre lærerinde, at hun måtte ud for at se, om alt gik ordenligt til i garderoben. Da jeg lidt senere også gik derud, så jeg hende løbe omkring, idet hun dramatisk svingede en tom ginflaske over hovedet. (Det var netop en af de flasker, jeg før havde fået fremvist af mine elever). Lærerinden havde fundet den ude i atriumgården (vejret var pragtfuldt den aften), stående på et bord ved hvilket min søde klasse sad. Tæt ved den sad netop trombonespilleren, og hun var helt sikker på, at det måtte være hans flaske og krævede ham hårdt straffet. Det var nu ikke ham, det ville jeg have kunnet bevidne, og jeg mener, at han af mangel på beviser klarede frisag under de følgende dages forhør, men da var jeg jo forment adgang til skolen.

De unge mennesker var obsternasige over for lærerinden og tillod sig at sige, at inde på lærerværelset nøjedes man jo heller ikke med sodavand. Da lærerinden ikke begreb, hvor de vidste det fra, sagde de, at det havde Kit fortalt dem, hvorefter hun sagde, at hun i hvert fald kun havde drukket 1/2 øl.

Ved min tilbagekomst på skolen efter en måneds strejke måtte jeg lide den tort, at den ældre lærerinde var vred på mig, fordi jeg havde røbet over for eleverne, at man ikke kun drak sodavand på lærerværelset på festaftenen, men efter nogle måneders forløb tog hun mig heldigvis til nåde igen.

25 år på Holbækvej - en kort oversigt

af Anders Bohn og Carl Christian Graae

- 1968-69: Translokationen (1968) holdes for sidste gang i Roskildehallerne, hvor 1800 elever og pårørende samles i en smukt pyntet sal. Roskilde Katedralskoles Venner markerer deres 25 års jubilæum. Koret når - igen - finalen i radioens konkurrence: "Sangerdyst fra kyst til kyst". I anledning af flytningen 9. april skriver rektor om byggeplanerne siden 1957 med alle projekter og forhindringer. Translokationen (1969) i den nye skole trækker 1000 mennesker til huse. Dertil kommer et ukendt antal, som overværer oprykningen for de yngre klasser på skolen: 1. og 2. real og 1. og 2. g. årgangene.
- 1969-70: Koret vinder 1. præmie i "Sangerdyst fra kyst til kyst". Indvielsen af skolen sker i september samtidigt med at akademikerstrejken bryder ud. Men rektor er glad for skolebygningerne: lyse og luftige, så der sker ingen vandalisme her. Desværre er taget lidt utæt, og ventilationen fungerer ikke optimalt; men det skal snart blive rettet. Nyvalget til skolenævnet er udsat, indtil der kommer en ny bekendtgørelse. Morgensang er afløst af morgensamlinger med åben mikrofon, hvor skolen bliver kritiseret i ungdommens stil. Hroar har forsøgsvis fået lov til ølsang og til salg af gæstebilletter; men Hroars debataftener er forsvundet.
- 1970-71: Rektor Tolderlund tager sin afsked og bliver lektor ved Deutsches Gymnasium i Åbenrå. Ungdomsoprøret har været på RKS. Eleverne truer med at besætte skolen en weekend; men det bliver forbudt af skolen og direktoratet, ligesom brandinspektøren forbyder overnatninger af hensyn til brandfaren. Årsskriftet har 5 sider om sagen fra elevrådsformand og rektor. Eleverne klager over meget fordrejet presedækning i både Roskilde Tidende og Dagbladet. Realafdelingen lukker for ny tilgang, og HF starter.
- 1971-72: Henrik Lange bliver skolens nye rektor. Koret opfører store uddrag af Bachs "Johannespassion". Juleafslutningen sker som sædvanligt i Domkirken.
- 1972-73: Juleafslutning på skolen uden kirkeligt indslag overhovedet. Overskuddet fra festen ved Broget Musikalsk Aften i november bliver brugt til støtte til elevrejser. Et nyt skoleblad "Spartakus" skal vække til kritik af skolen og samfundet. Koret er på rejse til Flensborg.
- 1973-74: Elevforsamlingen mødes hver måned. Den er elevgruppens højeste myndighed, som med flertalsafgørelser beslutter om arbejdet i elevrådet og fællesudvalg. Indlæg fra DGS og LAK viser elevernes interesse for landsdækkende elevarbejde. Forsøg med gruppeeksamen i psykologi på HF. Koret på rejse til Bornholm. Årets skolekomedie er "Den politiske Kandestøber".

Broget mus - Gatsby-stil, nov. 1974.

1974-75: Koret rejser til den svenske venskabsby Linköping.

Skolekomedien er Arthur Millers "Heksejagt".

1975-76: Skolekomedien er Bjerke og Eiden: "Et farligt Hus". Et fornøjeligt stykke.

I oktober afholder skolen en interesseuge med forskellige grupper. Koret rejser til Fyn.

1976-77: Skolens pedel Stanley Døssing går af.

Rektorboligen bliver indrettet til formning.

Skolekomedien er "Gjøngehøvdingen".

1977-78: Vinterferie for første gang.

Julen fejres med Hroars julesold, lærerrevy i salen og juleafslutning med juletale i Domkirken.

Koret besøger vor norske venskabsby Tønsberg.

1978-79: Juleafslutning i Domkirken.

Koret besøger Sydslesvig og Løgumkloster.

1979-80: Koret besøger Czestochowa og Krakow med genbesøg.

Lærerrejse til London. (I de følgende år rejser lærere sammen til Berlin (1981), Wien (1983), Prag (1985), Rom (1987), Paris (1989) og Budapest (1991)).

1980-81: Årsskriftet udformes som introduktionsskrift for de nye klassers elever.

Skolens tage endeligt tætte.

1981-82: Naturfag for sproglige indføres som forsøg.

Shakespeares "En skærsommer-natsdrøm" opføres.

1982-83: Rektor Henrik Lange går af 1.1.83 og afløses af Jytte Hilden.

Koret har koncert med Palle Mikkelborg: "Havet og Parken".

"Ain't Misbehavin'" opføres.

Elevboykot af undervisningen ved

- meddelelse om overgang fra stat til amt.
- 1983-84: Besøg af NATOs brandkorps, hvilket vækker kritik hos eleverne.
Koret besøger Linköping.
Emneuge i december. Emnet er "Ungdomskulturer".
Råhygge indføres.
Brecht/Weill "Mahagonny" opføres.
Koret deltager i opførelsen af Mozarts "Requiem".
Kantinen bliver selvejende institution.
3.mus. optræder på Roskildefestivalen.
Kemigrenen indføres.
Kurt Zimmermann bliver konstitueret som rektor.
- 1984-85: Besøg af teaterhold fra West Glamorgan.
EDB-undervisning indføres.
Skolen på ski i Dyrehaven.
Koret deltager i opførelsen af "Judas Maccabæus".
"Rejsen": Totalteater skrevet og opført af elever.
- 1985-86: Skolens første uddannede bibliotekar ansættes.
Datagren indføres.
Sagen om skolens karlit-lofter.
Big Band rejser til Berlin.
"Jesus Christ Superstar" opføres.
Koret opfører Ellington: "Sacred Concert".
Emneuge i december. Overskrift "Miljø."
Overgang fra statsskole til amts-gymnasium d. 1. januar 1986.
HF-uddannelsen på skolen nedlægges.
- 1986-87: Engelskgren for matematikere indføres.
Idrætsgren indføres.
Biblioteket bliver filial af Roskilde bibliotek og udbygges herved.
Lærerne laver juleevy.
Albee: "The American Dream" opføres på engelsk.

Fra en af lærernes juleevyer.

- Koret til Ålborg med "Elverskud".
- 1987-88: Skolens fodboldhold vinder DM for gymnasier.
Lærerne på kursus på Huelsbjerggård.
Dramaundervisning udmunder i opførelse af "Marie Grubbe". En elevproduceret tekst anvendes.
Besøg fra Wales i september.
Udvekslingsrejse til Lons-le-Sauni-er.
Registrering af de gamle bøger påbegyndes.
"Troldmandens lærling". Elevproduceret musical opføres.
Skolens kor deltager i opførelse af Händel "Messias".
- 1988-89: Besøg af West Glamorgan Youth Dance Company.

- Gymnasiereformen indføres.
Lærernes julerevy.
Shakespeare "Trold kan tæmmes" opføres.
Genbesøg fra Alsace.
Emneuge i november.
- 1989-90: Der indføres idrætsdag på RKS.
Besøg af elever fra Leningrad.
Erhvervsøkonomi indføres som nyt fag.
Big Bandet til Wales.
Wallisisk rockopera på genbesøg.
"Grease" opføres.
- 1990-91: Filosofi indføres som fag.
Skolen udsmykkes af Pascale Piron, lærere og elever i emneda-
gene om lokalsamfundet.
Kurt Zimmerman afløser Jytte Hil-
den som rektor.
Aristofanes "Lysistrate" opføres.
- 1991-92: RKS får en gymnasiebestyrelse.
Biblioteksforeningen dannes.
- Udstilling af elevværker i Husar-
stalden.
Haugen Sørensens skulptur og Oli-
via Holm Møllers maleri erhver-
ves.
Lærerne på studietur til Spyken i
Lund.
Opførelse af "Cabaret".
Renoveringen af skolens facader
påbegyndes.
- 1992-93: Teknikfag indføres.
Fælles kulturdag for gymnasierne i
Roskilde.
Lærerkursus på Vallekilde Højskole.
"Romeo og Julies svigtede kærlig-
hed" opførtes af bl.a. 150 elever fra
RKS.
Lærerrevy.
- 1993-94: Koncert med uddrag af musicalen
"Hair".
Skolen fejrer 25års jubilæum på
Holbækvej.

Pædagogisk og fagligt udviklingsarbejde over 25 år

af Esben Andreasen

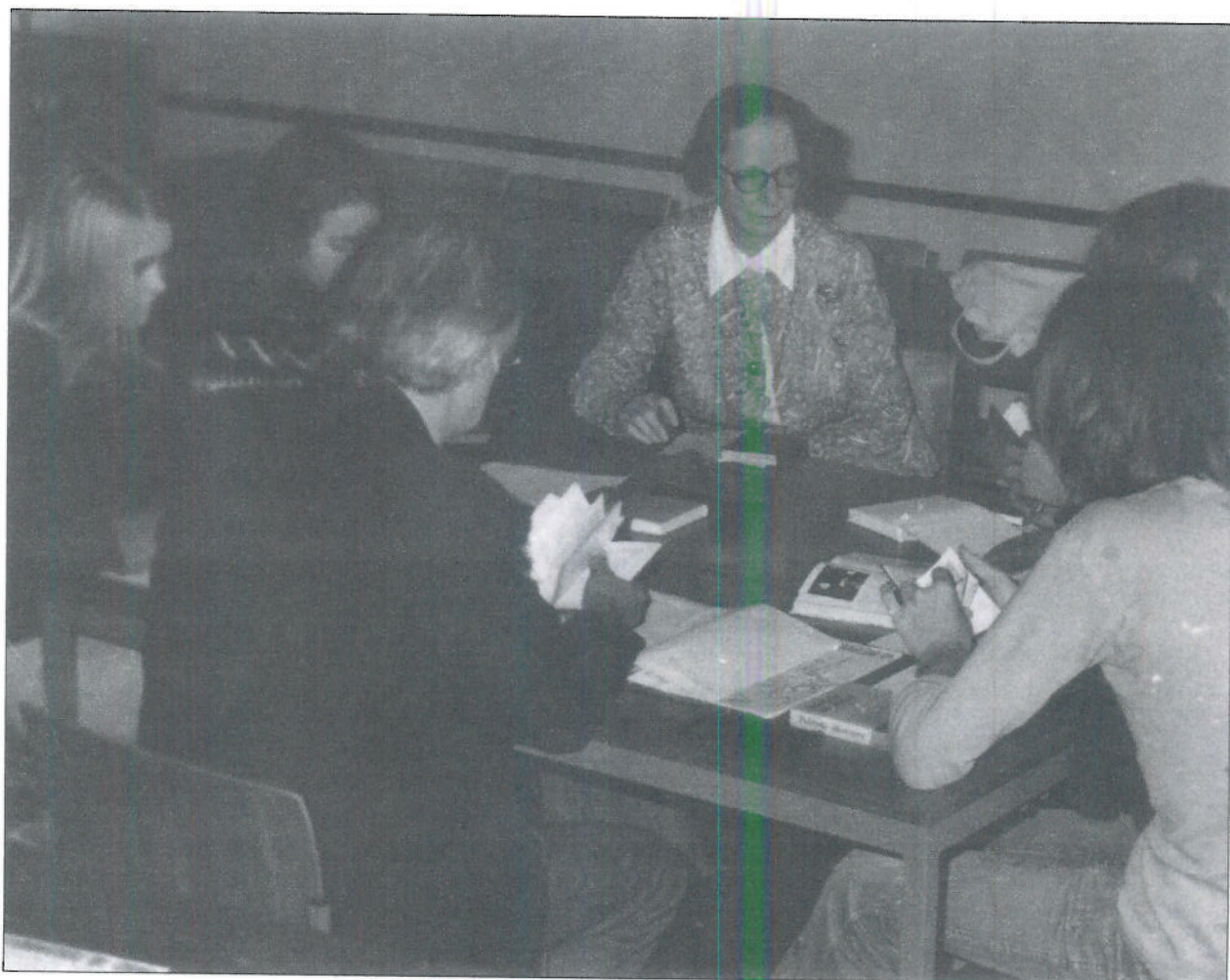
Da skolen flyttede fra Domkirkepladsen til Holbækvej stod det danske gymnasium foran en reform. På det nye lærerværelse lå i 1970 et hæfte fremme, "Gymnasiet på vej?" med et stort spørgsmålstegn på forsiden. Det forslag til nyt gymnasium, hæftet indeholdt, var et tilvalgsgymnasium, og tankegangen var præget af den nye uddannelse, HF. I forordet takkes elever fra Roskilde Katedralskole, "der ofrede en eftermiddag på at sætte sig ind i det nye system og udfyldte tilvalgsblanketter for et helt gymnasieforløb."

Men gymnasiet var ikke på vej. Tilvalgsgymnasiet kom ikke i 1970 eller årene direk-

te derefter. I stedet kom "den lille reform" i 1971, som justerede grengymnasiet.

Først mange år senere, i 1987, blev tilvalgsgymnasiet indført, men i den mellemliggende tid foregik der meget pædagogisk udviklingsarbejde i gymnasiet - også på Roskilde Katedralskole.

Den første store udfordring lå lige om hjørnet, nemlig indførelsen af HF på skolen i 1971. Den nye elevtype - eller som betegnelsen er: kursist - og de nye faglige niveauer og læseplaner var frugtbare arbejdsopgaver, som havde en gavnlig indflydelse på undervisningen i gymnasiet, som også i begyndel-

Studiekreds i begyndelsen af 70'erne.

sen af 1970erne fik elever med utraditionel baggrund i forhold til tidligere tider.

Det første forsøg - eller mere korrekt: pædagogiske udviklingsarbejde - efter skolens udflytning foregik da også på HF. I 1972 og 1973 blev der afholdt forsøg med gruppeeksamen i psykologi. Senere forsøg i 70erne og 80erne var på samme måde præget af ønsket om at erstatte klasseundervisningen og den individuelle eksamen med gruppearbejde og tilhørende gruppeeksamen. - HF ophørte på skolen i 1986.

Grengymnasiets tilpasning - og sprængning

Grengymnasiet går tilbage til gymnasieloven af 1958, som gav rammerne. Med "Den røde Betænkning" fra 1960 dukker strukturen op: en sproglig og en matematisk hovedlinie, men efter 1.g opsplitning i flere grene, fx nysproglig, samfundssproglig og en klassisk -sproglig gren for den sproglige linie, og en matematisk-fysisk, samfunds-matematisk og evt. en biologisk gren for matematisk linie. Der taltes også om et "musikspeciale", som i realiteten var en selvstændig musikgren på sproglig linie.

Naturligvis havde skolen en lang tradition for klassiske sprog og ligeså naturligt eksisterede der en nysproglig gren. Mere usædvanligt var det, at skolen havde en musikgren allerede fra tiden på Domkirkepladsen. - På den matematiske linje eksisterede både den matematisk-fysiske og den biologiske gren, mens den samfundsfaglige manglede på begge linier ved udflytningen til Holbækvej. Det blev der dog rådet bod på i 1972.

Op gennem 1970erne drøftede lærerkollegiet flere gange de muligheder for forsøg og udviklingsarbejde, som Direktoratet for gymnasiet og HF satte rammerne for. Det blev dog ved diskussionen helt op til slutningen af 1970erne, hvor tanken om et "science-fag", et naturfag, der kombinerede matematik og forskellige naturvidenskabelige fag blev afprøvet på enkelte skoler landet over. På RKS omfattede naturfaget fagene biologi,

geografi og matematik, og 4 sproglige klasser deltog i forsøget mellem 1981 og 1986. Ideen bag forsøget var at benytte den gensidige betydning, de 3 fag har for hinanden, og at lade tværfaglige emner og temaer være styrende for den faglige undervisning. Dertil kom en forøget vægt på det eksperimentelle arbejde, og en gennemgribende ny eksamensform delt i 2. Dels en selvvalgt individuel skriftlig opgave, dels en mundtlig gruppe- og individuel eksamen over 3 dage. - Ser man lidt frem i tiden til gymnasireformen af 1987 foregriber naturfagsforsøget til en vis grad naturfag for sproglige og den selvvalgte opgave "den større skriftlige opgave."

I midten af 1980erne, fra 1985 til 1987, blev der afholdt et forsøg i undervisnings-differentiering i engelsk på den matematiske linie i 1.g. Her blev to klasser slået sammen, men undervisningen foregik i grupper, idet eleverne valgte at differentiere sig efter emne. Også eksamensformen blev ændret, således at eleverne i små grupper kom op i ulæst tekst efter forlænget forberedelsestid. Forsøgets navn var "decentrale arbejdsformer."

Andre fag fik muligheder for at udvikle sig i såkaldte "standardforsøg", dvs. udviklingsarbejde baseret på centralt fastlagte læseplaner. Fx kemi som fra 1983 kunne vælges af eleverne til en ny matematisk-kemisk gren, på hvilken fysik afleverede timer til kemi i sammenligning med matematisk-fysisk gren. Fagets flere timer gav mulighed for mere skriftlig opgaveløsning - og for endnu en nyskabelse i tiden: praktik på en virksomhed eller institution. Gymnasiet skulle åbnes mod det omgivende samfund, et af tidens tegn. - Kemi deltog også i et forsøg med samlæsning af kemi og fysik på den samfundsmatematiske gren fra 1983.

Eller fransk som i franskgrenen fik muligheder for et betydeligt højere niveau end normalt. De ekstra timer blev taget fra latin og blev bl.a. brugt til skriftlig udtryksfærdighed i "hovedfaget" fransk. Franskgrenen var en valgmulighed på RKS fra 1979.

Senere, fra 1986, indførte skolen en idrætsgren, som ligesom kemigrenen bygge-

de på samarbejde med lokalsamfundet, her dets idrætsklubber. Blandt skolens øvrige fag var der et særligt samarbejde med biologi i emnet idrætsfysiologi.

Et sidste standardforsøg var engelsk i 3 år for matematikere; i realiteten en foregribelse af de nye kombinationsmuligheder det nye gymnasium tilbød. Forsøget begyndte i 1986 for 2.g.

(Ovennævnte udviklingsarbejder er ikke nogen udtømmende liste, men nævner de initiativer, der involverede flest elever og lærere, eller indeholdt mest vidtgående ændringer.)

- Generelt fik forsøgsarbejdet op gennem 1980'erne større og større omfang i danske gymnasier. I 1979/80 blev henved 400 forsøg godkendt; i de sidste år op til gymnasireformen af 1987 mere end 900, hvoraf ca. 250 ikke var standardforsøg. Det skete i erkendelse af, at de fastlåste kombinationer af fag i grengymnasiet ikke opfyldte samfundets behov. Selv med muligheden for at benytte ens standardforsøg landet over for at fremme gennemskueligheden, kan man godt sige, at grengymnasiet blev sprængt indefra. - Alle skolens standardforsøg ophørte med gymnasireformen undtagen franskgrenen, som nogle år endnu fortsatte som fransk overgangsordning.

Reformen af 1987

Indførelsen af tilvalgsgymnasiet betød ikke at de 2 linier, sproglig og matematisk, blev ophævet, men at der nu ikke skal vælges

mellem blokke af fag. Fagene vælges hver for sig og - bortset fra fællesfagene - de kan vælges på tværs af gamle alliancer. Et af hovedformålene var at give bedre muligheder for at sprogfagene blev valgt sammen med naturvidenskabelige fag. Fællesfagene - dansk, historie, oldtidskundskab, religion og andre - erobrede en smule terræn.

Den nye struktur muliggjorde også nye mellemniveaufag, idet sådanne i tilvalgsgymnasiet ikke opløser strukturen. På RKS er det foreløbigt blevet til 4 nye fag: filosofi, erhvervsøkonomi, design og teknikfag. Efter sommerferien 1994 kommer et femte til, nemlig psykologi, som var et fag på skolen, mens vi havde HF. Der skulle en mindre justering af reformen til, førend det blev givet frit som mellemniveaufag i gymnasiet.

For lærerne betød reformen en øget faglighed - i første omgang. Alle fag skulle beskrive deres kerneområder, målsætningerne skulle tydeliggøres og den faglige profil understreges. Alligevel kan det lidt på afstand siges, at reformen ikke har betydet et brud med den etablerede undervisningspraksis. Kontinuiteten fornægter sig ikke. Efter nogle års koncentration om det faglige er nu ønsket om pædagogisk udvikling fremme igen. Nye initiativer viser sig også på RKS, hvor et forsøg med mundtlig og skriftlig fremstilling i fagene dansk og fysik blev påbegyndt i 1991. Hertil kommer en række tværgående initiativer som lektieværksted, klasselærerordning, kollegial supervision og andre pædagogiske aktiviteter.

Musikken ude på marken - en forholdsvis personlig beretning om 25 års musikliv på RKS

af Valdemar Lønsted

Den gamle Katedralskole havde et nærmest legendarisk musikry inde på Domkirkepladsen. Den store, ensomme rorgænger siden begyndelsen af 40'erne var Carl Haahr, musik-, engelsk- og dansklærer. I 1958 sluttede den unge ildsjæl Michael Hauser sig til, og disse to personligheder kom til at danne et yin-yang lederskab, hvor den ældre havde sin styrke i instrumentalmusikken og den yngre med stor begejstring og dygtighed kastede sig ind i korarbejdet. Men der var brug for flere lærerkræfter. Organisten Gunnar Frello var en stor hjælp, og i 1965 fik gruppen et kvindeligt medlem, da Kit Bisgaard kom til. Hun tog sin tårn med klasser, kor og orkester, men senere skulle hun gå helt over i sit andet fag, fransk.

De levende musiktraditioner blev importeret til Holbækvej, hvor de fysiske forhold viste sig at være betydeligt gunstigere end på den gamle skole. En stor sal, som dannede rammen om forårskoncerterne og deres efterårspendant, Broget Mus. To veludstyrede faglokaler med et mellemliggende depotrum - hvilken luksus!

De tre store H'er

Allerede ved indvielseshøjtideligheden den 17. september 1969 kunne man imidlertid mærke at tiderne var ved at skifte, som Bob Dylan havde sunget om 5 år tidligere. Mange elever vil sikkert med fryd huske deres kammerat Ulrik Bondo Madsen, basunist i skoleorkestret, som på sit nodestativ havde hængt et stykke papir med påskrevne smædeord mod systemet og al dets uvæsen. Et papir, som hverken direktoratets undervisningsdirektør eller de forsamlede honoratiores kunne se bort fra. Ungdomsoprøret var altså også kommet til Roskilde, selv om det tog en

hel del år før dets musik rigtigt etablerede sig på RKS. De to musiklærere var kapaciteter indenfor den klassiske musiks domæner, så derfor var det lidt af et frisk pust, da den unge Ole Hannibal sluttede sig til selskabet i 1970 - uddannet som musikleder på Konservatoriet i København og samtidig en glimrende jazzpianist. Dermed begyndte en ny storhedstid for musiklivet på Katedralskolen, hvor man talte om de tre store H'er.

Fokus på korsang

Hvad var det så for et musikliv? For det første havde man siden 1965 haft sproglig musikgren, og disse elever udgjorde fortsat grundstammen i de mange frivillige aktiviteter. Det er ikke for meget sagt, at det såkaldte Lillekor dengang var et af landets bedste gymnasiekor. Man skulle bestå en lille optagelsesprøve for at være med i koret, og det forlenede naturligvis medlemskabet med en vis form for eksklusivitet. Mange gamle elever vedblev at synge i koret, hvilket betød stabilitet og kontinuitet. Repertoiret bestod ofte af halsbrækkende svære a cappella satter, og man kastede sig ud i storværker af Bach, Mozart og Fauré. Desuden var man på forunderlig vis begunstiget med en række usædvanlige sangtalenter i løbet af 70'ere, hvoraf man godt kan fremhæve et enkelt, Marianne Rørholm, som siden har skabt sig en stjernekarriere i de europæiske operahuse. Danmarks Radio arrangerede dengang landskonkurrencer for ungdomskor, og her placerede Lillekor sig gang på gang blandt de bedste og vandt mesterskabet i 1970. Igenem årtiet blev der også turneret - til Fyn, Sønderjylland, Sydslesvig, Sverige, Norge og Polen. Men der var også et Storekor, åbent for alle skolens elever og med et mere

tilgængeligt repertoire. Disse to kor var den centrale nerve i musiklivet på RKS - i en tid, hvor det i almindelighed ikke var så populært at synge, hverken til morgensang eller i musiktimerne.

Valdemar Lønsted dirigerer "Messias".

Jimskranjuk

Musikskolerne spillede endnu ikke den store rolle, de gør i dag, så derfor kendte man ikke så meget til elev-bands. Carl Haahr ledede et lille, men velspillende blokfløjteensemble. Og alle tre musiklærere havde fat i skoleorkestret, som bestod af strygere og blæsere. Ole Hannibal tog initiativet til et ragtime orkester - det var dengang Sidste Stik-feberen rasede - og det tog alle med storm. Og så må det ikke glemmes, at begyndelsen af 70'erne var renæssancen for den danske spillemandsmusik, en veritabel bevægelse som tog et af sine udgangspunkter i Roskilde og blev til Lirum Larum. Broget Mus og morgensamlingerne skulle blive udklækningsforra for lokale berømtheder som Al Damlund og Svend-Erik "Sveske" Pedersen.

Et andet elevinitiativ var musikliniens egne koncertaftener Jimskranjuk, en komposition af 1965-holdets fornavne. Det var absolut klassiske soiréer, med Bach, Haydn, Vivaldi og Brahms, men efterhånden sneg udenlandske folkesange og viser sig ind.

Broget Mus

Det store trækplaster i efterårssemestret var naturligvis Broget Musikalsk Aften. Haahr og Hauser havde startet den tradition på den gamle skole helt tilbage i 1959, og den var tænkt som en koncert med et mindre seriøst repertoire end forårskoncerten. Indtægten gik til musikkassen, som de mange eksterne aktiviteter gjorde til en nødvendighed. Der skete en dramatisk udvikling med Broget Mus ude på Holbækvej. Den nytilkomne rektor Lange fik ideen til at udvide festlighederne til et omfatte bespisning og beskænkning, hvor alle skolens klasser blev opfordret til at indrette en café eller restaurant i et klasseværelse og udsmykke det så fantasifuldt som muligt. Overskuddet skulle deles mellem musikkassen og skolens rejsekasse, som støttede de stadig hyppigere studierejser. Festen begyndte med koncerten, som oftest en meget lang koncert i en propfyldt sal, hvoraf mange kun tænkte på festens næste halvleg. Med vor tids sprogbrug ville man kalde disse Brogede Mus'er for en kanonsucces - det var ganske simpelt årets fest for mange af Roskildes unge i de glade 70'ere og ind i det næste årti. Senere har Broget Mus fået et andet navn, Støttefest for rejsekassen, og selv om der stadigvæk afholdes vellykkede koncerter, må man sige at den har mistet noget af den aura, som den var omgivet af i gamle dage.

Nye lærere

Elevtallet steg støt i slutningen af 70'erne og det blev nødvendigt at øge lærerkræfterne. Her kommer jeg ind i billedet, en 31-årig københavner med fransk bifag og med hang til messingblæsere, som skulle finde sine ben i selskab med de tre garvede musiklærere. Carl Haahr valgte at gå på førtidspension

året efter (1978) og blev afløst af Lissi Cronshaw, som med det samme tog eleverne med storm i kraft af sin energi og humør, og hendes klaverspil skabte hurtigt respekt blandt kollegerne. Et big band begyndte at se dagens lys ved overgangen til 80'erne, hvor Ole Hannibal og jeg kunne trække på en voksende strøm af spillende elever. Lillekor havde taget navneforandring til Kammerkoret og fortsatte sit imponerende erobrings-togt: Anders Öhrwalls Mariamusik, Lars-Erik Larssons Förklädd Gud, Maurice Duruflés Requiem, men det viste sig at være stedse vanskeligere at holde gang i Storekor. Ole Hannibal var det næste H, som forlod skolen - til fordel for en stilling på Stenhus i Holbæk. Han blev for en kort bemærkning afløst af den dynamiske Jørgen Anker Jørgensen og så arriverede Karen Laugesen i 1981, med erfaringer ude fra den store, professionelle sangverden. Nu var der balance i kønsfordelingen.

The times are a-changing

Musiklivet undergik mærkbare forandringer i 80'erne. Vægten blev mere og mere skubbet over på instrumentalmusikken. Rocken holdt sit egentlige, noget forsinkede indtog både i undervisningen og i den frivillige musik. Den klassiske musik var ikke mere den stærke bastion som førhen. Musikeleverne genoplivede Jimskranjuk'erne under det mere tidssvarende navn Råhygge, som udviklede sig til tilløbsstykker for en stor del af skolens øvrige elever. Salsabølgen rullede henover skolen, allerkræftigst efter et 2-dages musikliniekursus med den amerikanske percussionist Emmanuel Rahim. Skolekomedierne blev genoptaget på initiativ af musiklærerne og blev nu til integrerede projekter med drama og musik. Det begyndte i 1980 med en usædvanlig udgave af Tryllefløjten, hvor en 3.mus besatte alle solistpartierne, Kammerkoret agerede operakor og jeg samlede et orkester på 35 mand fra Roskilde og omegn. Det lød sikkert ejendommeligt, men der var smil på læben og lys i mange menneskers øjne den lørdag aften. 2 år efter samar-

bejdede Karen Laugesen og jeg om en uforglemmelig udgave af En skærsommernatsdrøm med pragtfulde elever i hovedrollerne, lærere som håndværkerne, et utroligt corps-de-ballet under ledelse af Betina Lervig fra 2.mus og endelig en medrivende musik, komponeret af 3.mus'eren Esben Fundal. Året efter et elevinitiativ med en reduceret opførelse af Broadway-musicalen Ain't Misbehavin - Fats Waller for fuld udblæsning. Og så fulgte Karen Laugesen og Irene Lützens opsætning af Mahagonny i en boksering - derefter Rejsen, et New Age drama med musik skrevet af elever og lærere - og tilløbsstykket Jesus Christ Superstar med Karen Laugesen som dynamisk indpisker og dirigent.

Big band & Messias

West Glamorgan
Glamorgan Sir
County Goglewin
Council Morgannwg

THE ROSKILDE CATHEDRAL SCHOOL BIG BAND (Denmark)

**WEDNESDAY 25TH APRIL 1990
 NEATH COLLEGE,
 DRW-Y-FELIN ROAD, NEATH**

**THURSDAY 26TH APRIL 1990
 PATTI PAVILLION, SWANSEA**

Der ligger som bekendt en forstad vestpå, som hedder Svogerslev. Og der spiller man på blæserinstrumenter. Det fik vi at høre fra begyndelsen af 80'erne - de spilleglade blæsere indvaderede musiklinierne og satte sig til rette i big bandet. Det voksede ikke bare i kvantitet. De højdepunkter, jeg selv husker, er turen til Berlin med Lissi Cronshaws 3.mus og Duke Ellingtons Second Sacred Concert med Kammerkoret i Domkirken.

Senere tog Karen Laugesen over, og hun glemmer sikkert aldrig turnéen til Wales. Men dette årti satte også en masse elever i gang med at spille sammen efter skoletid, mere eller mindre organiseret. Især musikgrenseleverne har boltret sig efter at samspil blev en del af eksamenspensum.

Nu skal man ikke tro, at korarbejdet lå på den lade side. Ganske vist måtte vi efterhånden nedlægge Storekor, men Kammerkoret trivedes under skiftende ledelser, hvor Michael Hauser var den gennemgående figur. Han tog initiativ til et samarbejde med Palle Mikkelsen og Thomas Clausen og stod for to fornemme opførelser af Mozarts Requiem (med Greve Gymnasium og Amtsgymnasiet). Et lignende fællesprojekt fandt sted omkring Elverskud (med Aurehøj og Aalborghus), og i 1987 sagde jeg på samme måde farvel til Katedralskolen med tre opførelser af Messias (med Stenhus og Amtsgymnasiet).

Kvindernes indtog

Den seneste fase i musikhistorien på RKS har været præget af en sand invasion af kvindelige lærerkræfter. Hanne Tofte-Jespersen, Anne Kirsten Brok-Kristensen, Connie

Behrendt Lau og Benedikte Juhlin sluttede sig i skiftende kombinationer til de tre residerende musiklærere. Det er morsomt at tænke på dette forhold, når man sammenligner med det stærkt maskuline hold, der dirigerede tropperne for 20-25 år siden. Gribes tingene anderledes an nu end dengang? Det er svært for mig at bedømme, men måske er flere af de kvindelige kolleger mindre opsatte på at vise hvad de kan som musikalske domptører end de 3 H'er og det enkelte L. Der laves imidlertid fortsat ambitiøse ting af høj kvalitet på RKS. De mest iørefaldende begivenheder er Grease, hvor en kollega Aase Bennicke trak det store læs - Carmina Burana, hvor Karen Laugesen omdannede big bandet til et mini-symfoniorkester og samlede et velsyngende kæmpekor - en forrygende Cabaret, igen med Karen som inspirator, men med stor hjælp fra kolleger og elever. Big bandet stortrives, der Råhygges fortsat og RKS har stadigvæk et uudsletteligt ry som skolen med masse af musik i. Den nye gymnasireform har været til gavn for musikfaget, der er kommet mange flere elever til det høje niveau end før - så mange, at man i flere år har måttet fordoble holdene. Den udvidede undervisning i 1.g har øget mulighederne for både at tilegne sig teori og udfolde sig musisk. Så alt ser godt og lyst ud.

Hvad kunne man så ønske sig? For min part, at musiklivet stadig må finde nye veje, ved både at søge tilbage til klassikerne og ved at afspejle nutiden, i et varmt fællesskab mellem lærere og elever. Som det fremgår af min beretning er der en hel del at bygge på.

Historien og historier - Roskilde Katedralskoles gamle bogsamling

af Monika Jensen

Når man i bil nærmer sig Roskilde Katedralskole ad tilkørselsvejen fra vest og i det klare morgenlys lader blikket glide hen over den flade mark med den lille remise, får man til venstre øje på Roskilde Domkirkes tre spir, som strækker sig op i morgenhimlen. Så er det, tanken melder sig: i mange århundreder har moderen kunnet holde sit barn tæt ind til sig, først ansigt til ansigt, så ved den ene side og derefter ved den anden side, men altid med direkte øjenkontakt og med den fælles luft omkring sig, som torv og bygninger giver mulighed for. Pludselig, i en ophidset tid, rives barnet bort fra hende, ud på marken derude i sydvest, ude i periferien, hvor alliker og krager har god tumbleplads. Det voldsomme og, ud fra et historisk synspunkt, uforståelige i denne bratte adskillelse fra Domkirkens fællesrum synes overvundet nu, hvor skolens langstrakte, røde bygninger med de, lad os sige optimistisk himmelblå vinduesfacader har puttet sig godt og grundigt ned i Svogerslev-slettens flade forblæsthed. Skolen synes ligefrem at have taget den i besiddelse nu og gjort den til sit ydre karakteristikum.

Varmt og vedkommende hilser skolens buttede gyldne emblem med mottoet 'Artibus ingenuis' (For de frie og ædle videnskaber) samt skolens skinnende navn på alle, der nærmer sig hovedindgangen. Fra så nært hold virker bygningerne knapt så fladtrykte længere. Nu udvider det indre rum sig og skaber perspektiv med længder, bredder og dybder, lys og skygge - kun højden synes at være blevet væk.

Når man kommer ind i den store indgangshal, den såkaldte "centralgarderobe" og får øje på en kældertrappe, ved man, at skolen har et perspektiv til, ganske bogsta-

velig talt: kælderen. Det er nemlig her, i et langt, smalt lokale, skolen opbevarer sin gamle bogsamling på ca. 20.000 bind. Med 'gammel' menes i denne forbindelse bøger, som er indkøbt af eller doneret til skolen i begyndelsen af 1700-tallet og 2 århundreder frem i tiden. Bøgerne selv er dog for en stor dels vedkommende betydeligt ældre - nogle af dem går helt tilbage til begyndelsen af 1500-tallet. En enkelt bog, en lærd inkunabel (vuggetryk) med værker af den romerske digter Vergil, forsynet med skolier og kommentarer, stammer fra sidst i 1400-tallet, altså helt tilbage fra bogtrykkens barndom.

Samlingen er et imponerende - og Gud ske lov endnu bevaret - vidnesbyrd om dansk lærdomsformidling gennem de sidste 500 år og må derfor anses for at være af overordentlig stor skolehistorisk værdi. Den repræsenterer danske "lærde skolars" fælleshukommelse, og for Roskilde Katedralskole er den så at sige det synlige rodnet til fortiden. Det drejer sig først og fremmest om den latinske og græske litteratur fra den klassiske oldtid og fra den såkaldte byzantinske tid samt fra middelalderen. Dertil kommer den filologiske litteratur, der knytter sig til de enkelte forfattere og værker. Derudover omfatter samlingen en stor del historiske værker, både dansk historie og de enkelte europæiske landes historie. Også kirkehistorie, teologi, filosofi, retshistorie og lovtekster, skolehistorie og pædagogik, geografi, topografi, rejsebeskrivelser, fysik, matematik, geometri, astronomi og astrologi, biologi, musikteori, teater og skønlitteratur samt opslagsværker, bibliografier og biografier er repræsenteret med mange betydningsfulde værker, en del af dem førsteudgaver.

Det har længe været skolens ønske at få kortlagt denne bogskat. Det ligger i sagens natur, at en sådan samling, støvet og snavset som den er, let bliver skubbet hen i et musealt hjørne af bevidstheden, hvor ting måske har principiel relevans, men ingen aktualitet, dvs. vi ved, at bøgerne er meget værdifulde, og at de bør bevares for eftertiden og beskyttes mod forfald, ødelæggelse og forsvinden; men vi steder dem bogstaveligt talt til hvile på hyldernes stille ro, vi lægger dem hen. Sålænge man ikke har mulighed for en systematisk og hurtig adgang til bøgerne, så længe de er lukket inde bag deres ofte latinske titler og dermed bliver fjerne og uvedkommende, kort sagt, så længe de ikke er ordentligt registreret og beskrevet, så længe vil samlingens nytteværdi være forholdsvis ringe og dens fortsatte eksistens truet. For hvem tager sig i længden kærligt og omsorgsfuldt af en gammel bogsamling, hvis indhold reelt er uoverskuelig?

Det er disse tanker, der i 1987 fik Roskilde Amt til at bevilge midlertidig ansættelse af en sproguddannet bibliotekar. Det lykkedes at få ansættelsen forlænget tre gange, men med udgangen af 1990 måtte projektet, til alles store sorg, standse pga. svigtende bevillinger.

Indtil dette tidspunkt var der med udgangspunkt i rektor C.W. Elberlings gamle katalog over bøgerne fra 1858 samt tillæggene indtil 1908 tilvejebragt et alfabetisk seddelkatalog over alle ca. 20.000 bind. Sideløbende var der blevet foretaget en grovordning af bøgerne, og bagefter blev de, bind for bind, ordnet efter decimalklasser-systemet i det omfang, som det var muligt umiddelbart at emnebestemme bøgerne. I denne forbindelse skal det nævnes, at tidligere registreringsforsøg, som var blevet foretaget i Georg og Karen Bendix' regi, var til stor nytte ved selve opstillingen på hyldeerne. Det er dog ikke muligt her at komme ind på alle aspekter i forbindelse med selve opstillingen på det meget begrænsede hyldeareal, der er til rådighed i lokalet. Således står de fleste bøger i to rækker bag hinanden - og dog skal

de være til at finde frem til! Der blev endvidere udarbejdet et registreringsskema, som omfatter alle de spørgsmål, man kan tænke sig at stille til en given bog, både mht. indhold og til bogens ydre beskaffenhed og tilstand.

Indholdet oplyses i form af selve decimalklassificeringen og et såkaldt 'emneord', som Det Kongelige Bibliotek anbefalede at bruge. Dette emneord oplyser i form af en kort, stikordsagtig beskrivelse om bogens helt konkrete indhold, udover det indhold, som fremgår af den plads, bogen har inden for det hierarkisk opbyggede faglige system. Bogens ydre beskaffenhed med dens boghistoriske og æstetiske aspekter, som indbindingens art og udformning, bogillustration og -ornamentation, ejerforhold, håndskriftlige annotationer og dedikationer samt exlibris beskrives, og der oplyses om bogens fysiske tilstand, dvs. dens eventuelle skader.

Den store udfordring i registreringsarbejdet ligger i indholdsbestemmelsen, i den bibliografiske verificering og i den biografiske verificering af forfatternavn og andre for værket relevante navne. I dette arbejde er det nødvendigt at trække på alle til rådighed stående ressourcer, dvs. opslagsværker, også de ældre, og den faglige ekspertise. Fageksperten, især den historiske og filologiske, der er tilstede her på skolen, er en stor støtte, ja en lykke, i det daglige registreringsarbejde og kunne på ingen måde undværes. Også Københavns Universitet, navnlig Institut for Græsk og Latin, spørges en gang imellem om råd. Desuden består der et godt samarbejde med Roskilde Bibliotek, især med lederen af Stiftsbiblioteket, Hans Michelsen.

Selve registreringsprocessen gik først i gang i 1988, efter det hårde slid med rengøringen og opstillingen af samlingen på hylde, hvortil jeg fik hjælp af en på biblioteket ansat kontormedhjælper. Der var sidst i 1990 registreret ca. 1500 bøger, som var blevet indført på edb (på udstyr og programmel anskaffet for fondsmidler fra Tuborg-Fondet og tilrettet, hvilket var et ret omfattende arbejde, af Christian Blands). Selve indtast-

ningsarbejdet blev udført af en kontormedarbejder. Det skal her indskydes, at det på længere sigt er meningen at gøre det muligt via fuldtekstsøgning at finde frem til en hvilken som helst registreret oplysning om en given bog eller statistiske oplysninger om en gruppe bøger med bestemte efterspurgte fælles-træk, som fx en bestemt form for skade eller en oversigt over alle bøger fra en bestemt periode og lignende.

Allerede i 1990 stod det klart, at registreringsprojektet er meget mere omfattende end først antaget. Gode råd var derfor dyre, da projektet måtte standse, og adskillige fondsansøgninger ikke havde givet tilstrækkeligt resultat.

Genoptagelsen af registreringsprojektet i september 1992 og genansættelsen af Monika Jensen som bibliotekar ved samlingen blev mulig takket være tre personer med en levende interesse for skolens gamle bogsamling: formanden for Roskildensersamfundet, advokat Jens Jørgen Skou, tidligere amtsdirektør Ernst Verwohlt og Katedralskolens rektor, Kurt Zimmermann. De to førstnævnte fik den lyse ide at danne en biblioteksforening med interesserede tidligere elever fra skolen, som nu har deres virke i erhvervs- og kulturlivet og i centraladministrationen, som medlemmer af bestyrelsen. Roskilde Katedralskoles Biblioteksforening (RKB), som skal danne den formaliserede ramme for aktiviteterne omkring skolens gamle bogsamling ved at arbejde for en fortsættelse af registreringen og vedligeholdelsen af bøgerne, havde stiftende generalforsamling den 26. oktober 1992.

Efter tidligere støtte til projektet fra det omtalte Tuborgfond og fra Kong Frederik og Dronning Ingrid's Fond var det i mellemtiden lykkedes skolen at rejse betydelige midler fra Dronning Margrethes og Prins Henriks Fond, fra Marie og M.B. Richters Fond og fra Bodil Pedersens Fond. På baggrund af disse private midler bidrog også Roskilde Amt med betydelige midler til videreførelsen af registreringen, således, at projektet nu er sikret foreløbig til udgangen af 1994. Desu-

den er det lykkedes at gøre en bogbinder/restaurator fra Nykøbing Sj., som har besøgt samlingen flere gange, og som har bistået bibliotekaren med vurderinger og råd, så interesseret i disse gamle bøger, at han meget generøst har påtaget sig gratis og som synligt bevis for, hvordan meget beskadigede gamle bind kan komme til at se ud efter en restaurering, at restaurere et utroligt annoteret eksemplar af Christian V.s Danske Lov fra 1683. Her på skolen venter vi med spænding på at se hans resultat.

For at præsentere et eksempel fra samlingen og som led i den udadvendte 'public-relation'-tradition, der har etableret sig omkring registreringsarbejdet, og som går ud på i billede og ord lidt mere indgående at beskrive værker af særlig interesse i form af små såkaldte 'vignetter' - indtil nu er der 'udkommet' tre, nemlig den tjekkiske pædagog Johan Amos Comenius' 'Orbis pictus', København 1686, med paralleltekst på latin, tysk og dansk; den danske adelskvinde og lærde, Birgitte Thott's danske Seneca-oversættelse fra 1658; og en latinsk udgave af den tyske version af den kendte 'rævebog', 'Reinecke Fuchs', med titlen 'Speculum vitæ aulicæ. De admirabili fallacia et astutia vulpeculæ Reinekes libri quatuor', trykt i Frankfurt a.M. 1595 -, har vi til denne artikel udvalgt en meget speciel bog om cimbrernes og goternes oprindelse og historie af præsten Nicolaus Petreius el. Petrus, på dansk Niels Pedersen. Skønt bogen er trykt i Leipzig (1695), må den betegnes som dansk, da boghandleren og måske bogtrykkeren, Johann Melchior Liebe, er indvandret, sandsynligvis fra Tyskland, sidst i 1600-tallet. Bogens forfatter kom til Gotland og blev præst i Visby i 1547. Han skrev sin historie på grundlag af nogle angiveligt gamle gotlandske dokumenter, som det først lykkedes ham at få adgang til kort før øen blev erklæret for dansk ved freden i Stettin i 1570. Det foreliggende skrift stammer netop fra tiden omkring dette årstal, men blev, som det også fremgår af Liebes forord til læseren, først trykt 125 år efter at skriftet var skrevet og 116 år efter

forfatterens død. Skriftet cirkulerede i form af afskrifter under betegnelsen 'Saxos skygge' og er af eftertiden blevet betegnet som den 'Gullandske Hypothese'. Heri drages der en direkte linie fra Saxos gamle sagnkonger til Noahs søn Japhet og til dennes søn Gomer, som påstås at være vandret mod nord kort tid efter syndfloden (!) og dér at have grundlagt tre store riger, det danske, det cimbriske og det gotiske, hvilket jo virkelig kan betegnes som en hypotese, der vil noget!

Muligvis er det Frederik II.s overordentlig historieinteresserede kansler, den navnkundige Niels Kaas (1534-1594), der ligefrem har bestilt værket hos Niels Pedersen. Bogen er, som så mange andre bøger i samtiden, dedikeret til denne ven af dansk videnskab, der som ung havde boet hos 'hele Danmarks lærer', Niels Hemmingsen, og på sin studie-

rejse gennem Europa engang havde hørt den store Melanchthon i Wittenberg, som jo ligeledes havde fået betegnelsen 'Præceptor Germaniæ', hele Tysklands lærer. - Bogen findes både i en tysk og en dansk oversættelse fra henholdsvis 1699 og 1706.

Begge bøger omtales udførligt både i Holbergs 'Dannemarks og Norges gejstlige og verdslige Staat' (2. udg. fra 1749) og i Suhms 'Critisk Historie af Danmark' (Bd 6, 1774); også disse to værker findes i skolens gamle bogsamling. Mens Holberg uden egentlig kritik, hvilket hans 'Staat' jo nok heller ikke lægger op til, bare siger: "Udi dette værk havde han (Lyschander) efterfulgt Petreji Fodspor" (s. 181), siger Suhm om Niels Pedersens 'Origines' og de gotlandske dokumenter: "Hvorvel nu saavel i dem, som i den heele Gullandske Hypothesis, ere mange Urigtigheder og Fabler, saa tør jeg dog ei gjøre det altsammen til intet ..." og om Lyschander, at denne i sin 'Danske Kongers Slægtbog' "haver meest af alle udvidet den egentlig saa kaldte Gullandske Hypothesis og strakt (den) saa vidt og udpyntet (den) saaledes, at han opregner os mange Domme-re, og deres Bedrifter, uden at sige, hvorfra han har saa uhørte og gamle Ting, hvorfra han ei ubilligen beskyldes for at have digtet dette." (Bd. 6, s. 96)

Lad os til slut se på den symbolmættede illustration her på siden:

Gennem to smalle romerske portaler ser man ud i et landskab med Noahs ark på bjerget Ararat, nogle blide høje i det fjerne, en trekant på højde med højene, som formodes at forestille en ægyptisk pyramide samt, i udkanten af billedet til højre, en runesten. Ud af den ene bue kommer en bevinget allegorisk skikkelse flyvende, en dynamisk-ungdommelig Kronos. Over venstre skulder bærer han en stor le, hvis skaft kikkertagtigt peger hen på stjernen over Bethlehem. Tidsallegorien Kronos fremstilles her som barn, som putto, mens man også ofte ser ham afbildet som gammel mand med langt skæg. Han har vendt hovedet imod os og synes med høre hånd at pege i flyveretningen ud

mod fremtiden. Over hans hoved svæver et bevinget timeglas. I forgrunden ser man to skikkelser, en konge med krone og en gestikulerende krigerskikkelse med spyd og pilekogger. Han står med ryggen til og holder med strakt venstre arm en bue, hvis spidse ende symbolsk peger på Noahs ark, mens hovedet med en tilbageskuende bevægelse vender den modsatte vej og synes at vende sig om efter usynlige hær- og folkeskarer. Alle figurer på billedet, også de helt små skikkelser rundt omkring, synes at være i løbende, pegende, viftende og flyvende bevægelse, hvilket yderligere understreges af krigerens foldrige bølgende skørt og Kronos' kappe. Dette anskueliggør både vandring over store afstande i rum og tid og de krige, der blev udkæmpet undervejs. - Nederst i

billedet, ved foden af den ene portal, står bogens forkortede titel 'Libri II de Cimbris et Gothis'. Foroven ses en runepastiche - ret hjemmelavet, som man ser -, som skal give sceneriet autenticitet, idet den henviser til de runedokumenter, som påstås fundet på Gotland.

Dette er kun et billede, et eksempel kun, et kig ind i forgangne århundreder. Det er tanker, som har beskæftiget mennesker for længe, længe siden - vores forfædre i deres egen tid. Det er tanker, som en gang har haft aktualitet. At kunne finde frem til en sådan historie, at gå tur i et gammelt kobberstik, at møde fortidens tankesæt - måtte det altid blive ved med at være en mulighed for vores skole og for andre!

De to bedste år i mit liv - indtil nu!

af Torben Lynge Hansen

Jeg husker det, som var det igår. November 1967. Treogenhalv måned inde i 2. real på Absalons Skole i Roskilde. Skoleinspektøren, Frk. Bodil Wilhelmsen, ville meget gerne have en snak med mig og mine forældre om mine fremtidsmuligheder på Absalons Skole, thi det var kun med de allerstørste betænkeligheder, at man i sommeren 67 havde oprykket mig til 2. real. Jeg havde godt på fornemelsen, hvad samtalen ville dreje sig om, da starten på skoleåret ikke havde været nogen umiddelbar succes (krydsclip til matematiktime i oktober 67: Matematiklærer Rosenfalk. "Nu skal vi have det lidt sjovt. Kan Torben venligst komme op til tavlen").

Jeg ville under ingen omstændigheder flyttes til 9. almene, så det var med at finde på noget i en fart. Jeg foreslog min far, at jeg kom i lære som typograf, i lighed med min storebroder, og da det var andre tider end nu, organiserede min far en læreplads på en formiddag.

Ikke noget bogligt barn

Nu havde jeg følelsen af at have fat i den lange ende inden samtalen med Frk. Bodil Wilhelmsen, så da hun havde bekendtgjort over for min mor (min far var ikke med, han havde jo klaret lærepladsen), at jeg bestemt ikke var noget bogligt barn men snarere passede bedre som f.eks kommis, lå det ligesom i luften, at jeg skulle overflyttes. Jeg forsøgte - lidt spagfærdigt ganske vist - at fortælle skoleinspektøren, at jeg egentlig godt kunne tænke mig at blive journalist, men det blik hun sendte mig fortalte mere end ord, hvad hun mente om det.

Enden på det hele blev, at jeg dagen efter i en alder af 15 år og med godt 8 års skolegang på bagen forlod skolelivet og påbegyndte arbejdslivet.

Kors, hvor jeg nød det. Der var fire måneder til jeg skulle begynde i lærepladsen

(Krydsclip: det eneste min kommende mester havde spurgt om, da han så mig, var: Kan du stave?), og de blev brugt som arbejdsdreng i et supermarked, der stødte klods op til Absalon Skole.

Kære læser, kan du forestille dig, hvor euforiserende det var, når jeg tog en smøgpause i gården og kunne høre padderne i skolegården 10 meter væk. Og når det så ringede ind til matematiktime hos Rosenfalk uden mig. Ubeskriveligt. Jeg ville hundrede gange hellere stable flasker i timevis.

At føle sig dum

Men alt får en ende - også glæden over at være fri af folkeskolen. Jeg kom igang som typograf (håndsætter), og jeg kunne faktisk godt lide mit fag. Der skete hele tiden noget nyt, da faget udviklede sig næsten fra dag til dag på grund af den teknologiske udvikling, men meget andet gik hen over mit hoved. Jeg anede faktisk ikke, at der var ungdomsoprør i 68, og det eneste jeg stort set læste var udover sportssiderne i Ekstra Bladet og Roskilde Tidende læssevis af Larry Kent, Hank Janson og Carter Brown bøger. Ikke de store kunstneriske oplevelser, men det kendte jeg heller ikke til. Mit barndomshjem var absolut læsefremmed. Jeg tror ikke, at vi havde over 20 bøger, og dem vi havde var erhvervet fra en dørsalgsagent.

På et tidspunkt, da der manglede ca. et år af min læretid på fire år, begyndte jeg at føle mig dum. Det skete samtidig med, at jeg begyndte at interessere mig for politik. Jeg følte, at jeg havde et kolossalt hul inden for alt. Jeg begyndte med at tage brevkurser hos Mønsted, og så en dag hørte jeg pludselig om noget, der hed HF, og som var lavet for folk, der gerne ville i skole igen. Jeg indhentede oplysninger om uddannelsen, men kunne godt se, at selvom jeg havde baggrunden i

orden, så kneb det med færdighederne. Gode råd var dyre, for jeg ville starte på HF i sommeren 72 efter at være blevet udlært i marts 72. Jeg kontaktede min fætter, familiens eneste student og skolelærer, og spurgte ham, om han ikke kunne lære mig noget i en fart. Han var med på ideen, og snart gik jeg i skole hos ham om aftenen. Han skrev også en erklæring om, at jeg gik i skole hos ham, og den sendte jeg sammen med beviserne fra Mønsted Kursus til Roskilde Katedralskole. At det blev Roskilde Katedralskole jeg valgte var ud fra et gustent overlæg. Jeg vidste, at det var "in" at søge på Amtsgymnasiet, og da jeg var klar over, at hvis jeg skulle ind, blev det på det yderste mandat, så måtte jeg vælge en skole som ikke var "in". Jeg skulle nemlig bare ind.

Jeg glemmer aldrig samtalen med studievejleder Svend Olsen og rektor Henrik Lange. De havde godt nok aldrig set en erklæring om, at man gik i aleneskole om aftenen, og jeg tror heller ikke at mine beviser fra Mønsted Kursus vakte benovelse. Til gengæld er jeg overbevist om, at de var ved at ryge på røven over mit gåpåmod, og da jeg gik, havde jeg på fornemmelsen, at jeg havde en chance.

En helt ny verden

Jeg kom ind, men det var på det yderste mandat. Som Svend Olsen sagde: "Vi giver dig en chance. Du kommer til at arbejde hårdt, hårdt, hårdt". Og det blev hårdt. Forbandet hårdt, men kors hvor var det dejligt. En helt ny verden åbnede sig for mig. Miljøet på skolen, atmosfæren, lærerne, de andre elever og kursister. Jeg nød hvert minut, mens jeg knoklede.

I nogle fag gik det lige ud ad landevejen f.eks. historie, hvor jeg af nysgerrighed gerne var langt foran, men i andre fag f.eks. tysk, engelsk og matematik, uha, uha. Og dog, for fru Thorsen vores elskelige matematiklærer var et fund. Hendes ro og opbakning gav selvtillid hos os der ikke havde gået i skole i flere år, og pludselig begyndte det at komme. Ligesådan i engelsk hos unge

Andreasen. Han gik ikke så højt op i grammatik - i starten - vi fik lov at bruge vores bedste charter-engelsk, og lidt efter lidt kom der facon over det. Det kneb det lidt med i tysk. Jeg glemmer aldrig første tysktid. Jeg havde med møjje og besvær læst en sætning op, og derefter kom spørgsmålet: "Vil du bestemme sætningen?". Tysklæreren kunne ligeså godt have bedt mig hoppe baglæns op til månen. Jeg anede ikke, hvad han mente. Men gode kammerater kom mig til hjælp, og senere forstod også tysklæreren, at man nok skulle tackle de ældre HF'ere lidt anderledes.

Frem over isen

Inden jeg startede på Katedralskolen havde jeg en svag formodning om, at jeg nok ville på seminariet efter de to år. At jeg med min baggrund ville snuble, faldt mig ikke et øjeblik ind. Det var med at komme frem over isen. Og det gjorde jeg - især i dansk litteratur, som jeg fuldstændig tabte mit hjerte til. Ved starten var jeg vel 3-4 reolmeter dansk litteratur bagefter mine kammerater. Sikken en verden der åbnede sig. Jeg slugte på det nærmeste et par hundrede års dansk litteratur det første år, inden der faldt mere ro over mig. Og en ting blev jeg helt sikker på. Jeg ville læse dansk på universitetet bagefter.

De to år på Katedralskolen fløj på det nærmeste afsted. I dag fortryder jeg, at jeg ikke en gang imellem sendte en venlig tanke til den socialdemokratiske undervisningsminister K.B. Andersen, som opfandt HF. Han var en visionær politiker, som forstod at uddannelse skulle være for alle - også for dem som skulle være lidt ældre og mere modne, inden der blev taget fat.

I dag står det som en gåde for mig, at jeg også fik tid til at være chaufførmedhjælper i Brugsen og korrekturlæser på "Gymnasieskolen", hvor jeg i dag er chefredaktør. Men det skyldtes sikkert, at jeg stortrivedes på Katedralskolen - indtil nu synes jeg, at det har været de to bedste år i mit liv.

Opbruds- og brydningstid

af Lisbet Guhle

Roskilde Katedralskole var lige fra starten en del af mit liv. Min far var student fra RKS, og min mor havde undervist på skolen. Selv fik jeg fem år på skolen, fra 1968 til 1973, idet jeg blev optaget allerede i 1. real. Det var en opbrudstid - skolen stod for at skulle flytte ud på Holbæk Mark, som det blev kaldt med forargelse i stemmen. Det trekvar-te år, jeg oplevede på Domkirkepladsen, var ikke uden sine momenter. Skolens beliggenhed var ubetalelig. Desuden kunne man få udgangstilladelse i fritimerne, og så lå byen og dens fristelser lige om hjørnet. Det var med garanti sjovere at pjække før udflytningen. Til gengæld stod gårdvagten tit opstillet foran indgangen for at notere, hvem der kom for sent. I det hele taget var der en del justits. Selve bygningerne bar præg af meget slid og dårlig vedligeholdelse, og navnlig gymnastiksalene og omklædningsrummene var ringe. Pladsforholdene var også dårlige - det var kun lige, at alle kunne være i salen til morgensangen, og både rektorboligen og andre nærliggende huse måtte lægge lokaler til, for at skemaplanlægningen kunne hænge sammen.

I 1968 skete der to store begivenheder, en lokal og en udenrigspolitisk. Det var det år, Domkirkens Margrethespir brændte en lørdag midt i undervisningstiden, og lærerne havde en hård kamp med at holde eleverne væk. 1968 var også året, hvor Sovjetunionen invaderede Tjekkoslaviet, og jeg husker de ældste årgange med deres transistorradioer i skolegården, lyttende til nyhederne med stor alvor. Studenteroprøret på Sorbonne og Københavns Universitet har jeg ingen erin-dring om. Efterdønningerne, derimod, prægede i høj grad tiden efter udflytningen.

På den gamle skole, som jeg husker den, var elevernes hovedvægt på det intellektuelle og det kulturelle. Der blev vist film: Sort/hvide klassikere som Carl Th. Dreyers

“Jeanne d’Arc”. Skolebladet “Quid Novi” havde en meget aktiv redaktion med sans både for det kulturelle og det studenterpoliti-ske. Dertil kom musiklivet, bl.a. med kon-certer i Domkirken.

Udflytningen bragte mange fordele med sig. Der var god plads til alle, og navnlig de mere udstyrskrævende fag nød godt af de nye lokaler. Der var en ordentlig stor sal med scene, som desværre ikke var dyb nok til både kor og orkester. Til gengæld betød de 3 kilometer ind til byen, at det var slut med småudflugterne. Nu måtte vi nøjes med den store kantine og gårdhaven i midten.

Det var ikke kun en opbruds-, men også en brydningstid. Måske vil gymnasietiden, der er en meget formativ periode i ens liv, altid føles sådan, men i vores tilfælde skyldtes det nu også eksterne faktorer. Lørdagsun-dervisningen blev afskaffet. Studenteroprøret bredte sig gennem rækkerne, og der kom nye omgangsformer. Dusseriet vandt langsomt indpas, samtidig med at der kom flere yngre lærere til. RKS kunne nu også optage HF-elever, og eleverne i disse klasser var for det meste voksne mennesker, der var vant til at blive taget alvorligt. Det var en omvæltning for mange af de ældre lærere, og der gik ryg-ter om et enkelt nervesammenbrud på den konto. Nøgleordene for eleverne var nu snarere demokrati og solidaritet. Det var i det hele taget en tid, hvor eleverne begyndte at stille flere krav - også til undervisningens former og indhold. Jeg husker blandt andet mine historietimer som én stor kamp om at få mere fokus på nutiden.

Eleverrådet måtte vige for en elevsamling, som blev opfattet som mere demokratisk, og der blev uddelt mange drøje hug til højre og til venstre, nogle med større berettigelse end andre. Det mest bemærkelsesværdige var vel, at det kunne lade sig gøre at have et sådant frisprog.

Som modpol til det politiske var der en meget aktiv festforening, Hroar, som jeg selv blev medlem af. Den afholdt nogle gevaldige orgier, med intensiv og åbenlys øldrikning samt hashrygning i krogene. Fordelene ved at være med til at organisere festerne var dels, at drikkevarerne var gratis, og dels, at man var med til at rydde op bagefter. Efter natmaden sammen med de vagthavende lærere, rektor og vores elskede pedel Døssing kunne vi begive os hjemad i lidt mere sober tilstand, end da festen sluttede. Hroars bestyrelse holdt sig sjældent tilbage, og det satte sit tydelige præg på regnskabet. En overgang var Roskildensersamfundet derfor nødt til at stå bi, til finanserne var i orden igen. Det var en mørk tid - uden bestyrelsesmøder på "Promenaden", men med ørrationering til festerne og skarp kontrol med indtægter og udgifter. Det lykkedes imidlertid, men jeg er forbløffet over, hvor få løftede pegefingre vi blev mødt med.

"Quid Novi" overlevede vist ikke flytningen eller skift af redaktion - i hvert fald husker jeg ikke bladet fra mine sidste år. Morgensangen blev afløst af morgensamlinger af mere sporadisk karakter, som mere havde et praktisk formål end et musikalsk, desværre.

Musiklivet var nemlig noget af det, jeg værdsatte mest i min tid på RKS. Både de almindelige timer og det store udbud af undervisning og arrangementer. Man kunne synge i storekor og - hvis stemmen var til det - i lillekor, og skolen afholdt flere koncerter med opsætning af "Messias", "Carmina

Burana" og andre pragtfulde værker for kor og orkester. Der var specialundervisning i forskellige instrumenter. Der var diverse orkestre og grupper, både lærerorganiserede og selvbestaltede. Hvem fra de år husker ikke "Han, hun og ham", der især excellerede i skotsk og anden udenlandsk folkemusik? De blev siden til "Lirum Larum" med vægt på dansk spillemandsmusik, og efter at have forladt skolen grundlagde de en hel musikforenings- og aftenskolekultur i Roskilde. Selv var jeg ud over storekor med i et blokfløjteensemble, hvilket takket være repertoire og instruktion var en stor fornøjelse. De nye store forhold bevirkede, at skolen kunne gøre ekstra meget ud af de populære koncerter, "broget musikalsk aften" om efteråret og forårskoncerten. I tilknytning til selve koncerterne, som altid var meget besøgte, kunne man nu byde på en række oplevelser, fx kulinariske med hver klasse i spidsen for en udenlandsk restaurant, eller udstillinger og værksteder af forskellig karakter.

Ved slutningen af det skoleår, hvor RKS flyttede væk fra Domkirkepladsen, tog man fat på at sætte den gamle skole i stand, og i sommerferien var jeg med på rengøringsholdet. Det følte bittert, at der pludselig var politisk opbakning og penge til at skabe ordentlige forhold for et gymnasium, som ikke var Katedralskolen. Men vi, der var blandt pionererne på Holbæk Mark, havde også så mange glæder af udflytningen, at vi ikke helhjertet kan synge med på klagesangen.

Uautoriseret udvikling

af Jan Heidebo

Billedet af en forknyt forsagt folkeskoleelev, der kom ind i den ene ende, og en modnet selvsikker studerende, der kom ud af den anden, holder måske ikke ved en nærmere analyse - og dog. Meget skete der i de år. Lærdom, der pludselig viste sig at have relevans, diskussion, hvor man næsten blev betragtet som voksen, udfoldelsesmuligheder både inden for og uden for de faste rammer - og så kærligheden ... følelser, der mærkede én for livet. Og for min del ikke mindst musikken.

Samfundsmæssigt var mine år på RKS (1975-78) ikke de mest markante. Vi levede stadig i 60'ernes efterskvulp, med en olie"krise" som et eksotisk kuriosum et par år før. Socialdemokratiske boller på suppen. Set i bakspejlet, hvor 80'ernes konservative bølge stadig ligger lige i slipstrømmen, kan man dog godt fristes til at kalde den tid revolutionær. De "røde" DGS'ere var absolut dominerende elevpolitisk med det moderate GLO som en ikke særlig frygtindgydende opposition. De ganske få KG'ere var langt forud for deres tid; stand-up comedians før begrebet overhovedet blev kendt. En brydningstid var det dog. Det var i de år, man kunne se fyre komme i 1.g med hoftelangt hår og gå ud af 3.g kort modeplysset. Jo, det var blevet disco-tider. Men af markante træk ved tiden var vel kun den første generation af plateau-sko, videbukser, rullekrave og ruskind.

Gymnasiet blev for mig de nye muligheds-tid. Måske var jeg ikke så forsagt ved ankomsten, som det huskes; men 9 år i samme folkeskoleklasse får sat én i bås - og dét at komme til en gymnasieklasse med lutter nye ansigter giver unægteligt muligheder for at smide masken - eller vælge en ny.

Og masken - optræden - blev i høj grad det, skolen førte til for mig. Den store sal på RKS blev på den tid ikke brugt til meget andet end badminton og et Hroar-sold i ny

og næ. Da jeg erfarede, at der til vores første juleafslutning ikke var planlagt andet end et par formanende ord fra rektor Lange, fik jeg en del af klassen og andre friske folk med på et absolut broget juleshow på scenen. Vi opførte et gribende julespil ("Den Tomme Pung"), David strippede som julemand, Claudi "dansede" ballet med englevinger og orange strømpebukser, og den glimrende fløjtenist Lars Frederiksen spillede for første (og så vidt vides eneste) gang på kontrabas. Ikke alt var kønt - men det var ømt...! Allerede i januar gik jeg ombord i planerne til næste juleafslutning (hvis bare alle skriftlige rapporter/opgaver havde haft samme planlægningsprioritet) og det førte mig ind i det musikalske sammenspil, der om noget står for mig som det væsentlige, der skete i gymnasietiden.

Der var Forårskoncerter og Broget Musikalske aftener, hvor jeg optrådte i ensembler, der måske kun var 50% "katedralske", og jeg følte da også en vis murren fra musiklærerne over den "uautoriserede" optræden - men sådan var min gymnasietid i høj grad. Uden for det etablerede, både med hensyn til skolekomedie og musik.

Broget Mus var årets clou - og årets store diskussionsemne. Druk eller ej, brandmyndighedernes krav, forældrenes indtryk - evigt tilbagevendende temaer, men i "mine" 3 år, blev der i hvert fald holdt Broget Mus. De to første år indrettede vores klasse selv bar (Junglebaren 1975 - en klassiker!) mens vi i 1977 slog os sammen med z'erne om Reimars Dance Hall i kantinen. Det var ved den anledning jeg og andre gik i tilnærmelsesvis musikalsk samarbejde med Ivar Guldbrandsen - en af Katedralskolens uomtvistelige profiler - og dannede Ivarly Brothers. Hvis min underholdningsmæssige indsats på skolen var uautoriseret, må Ivars vist betegnes som absolut uautoriseret! Jeg mindes en

udgave af "Blueberry Hill" leveret i salen af Ivar og undertegnede på piano og sagesløse trommer i et af de små frikvarterer netop som det ringede ind. Der var måske nok et større antal elever, der kom for sent til timen - men de var så i al fald i bedre humør. Det var hverken første eller sidste gang, at Ivars underholdningsindsats strakte sig ind over undervisningstiden, og da han efter lidt over normeret tid fik udleveret sit eksamensbevis af rektor, skulle det efter sigende være sket med ordene: "Miraklernes tid er endnu ikke forbi" - men jeg tror nu ikke dette udsagn har hæmmet Ivar hverken før eller siden.

Lærerkollegiet husker jeg som meget broget. Der var ældre lærere, der tydeligvis kørte undervisningen på rutine, distraete typer, der kunne køres helt ud på et sidespor, når man ikke havde læst. De ivrige, der spritduplikerede lektiesedler (det gjorde man dengang!) - og så selvfølgelig dem, der bare var gode pædagoger. Det var vel i gymnasiet, man kunne begynde at skelne det ene fra det andet. Nogle lærere anvendte deres lærergerning lovligt meget til solo-optræden, og da vores nye historielærer samtidig viste sig ganske uhæderlig, da der blev diskussion om årskaraktererne, fik jeg og flere andre et af livets første store knæk på tilliden - jo, man blev lidt mere voksen, på godt og ondt i gymnasiet.

Det blev i - foreløbig - sidste ende det uautoriserede gymnasieliv, jeg senere fulgte op. Min interesse for samfundsanliggender blev ganske vist vakt på RKS, og jeg fortsatte da også fra gymnasiet og videre på samfundsfag på universitetet. Men det meste af min energi gik vist til musik, teater og den slags, og det var da også via de interesser, at studierne senere blev ændret til filmvidenskab og derfra videre til mit nuværende job som video-producer.

Selvfølgelig trækker man stadig på de erfaringer gymnasiet gav. Måske er det først og fremmest duften af cacao i kantinen, eller den anderledes sure duft i gymnastiklokalerne, der dukker op, når man skal hente erindringer frem, eller måske er det faktuelle ting man lærte i de år; men det der skete udenom - alle de følelser, der rører sig og flytter sig hos en 15-18 årig - mon ikke det er det, der har betydet mest, når man skal gøre regnskabet op?

For mig blev Katedralskolen på Holbækvej set i perspektiv det sted, hvor de følelser begyndte at flytte sig for alvor. Det blev det åndehul, det mulighedernes sted, jeg senere har forsøgt at holde mig på, uanset hvor udviklingen er gået hen. Mærkeligt er det, at samme sted for andre har været tre års plage.

Skolen i begyndelsen af 80'erne

af Helle Hansen

“Den røde kasse på marken, den med skorstenen”, sagde buschaufføren i bus 229 fra Skibby til Roskilde, da han første gang skulle forklare mig om Roskilde Katedralskole. Vi var ikke så få, der hver morgen brugte det meste af en time på at krølle sammen i bussen og forlænge den altid for korte nattesøvn eller febrilsk tro, at 100 sider af dagens første lektie kunne klares - og forstås.

Derfor var vi lige så mange, der når klokken havde kimet 14.40, gav os god tid til at pakke bøgerne i tasken. Det betød nemlig 30 minutter til at smide sig i “de grønne”, før bussen atter kunne fragte os mod de mere bondske egne. Man skulle selvfølgelig lige være opmærksom på, hvilken af “de grønne” man valgte. For efter kort tid var der faste pladser både i kantine og foyeren, hvor “de grønne” stod.

Rørmøbler og bløde hynder med flaskegrønt betræk udgjorde “de grønne” sofaer, der med tiden måtte stå model til lidt af hvert. Ikke bare i den almindelige skoletid; men også når HROAR-festerne var helt fantastiske. Når navne som Sneakers og Gnags stod på scenen, og HROAR-folkene veltilfredse kunne notere et anseeligt overskud på ølsalget, ja, et overskud øl “de grønne” også måtte stå model til.

Scenen blev ikke bare brugt, når musikere af forskellig kvalitet og nationalitet skulle give os håbefulde studerende en uforglemmelig aften. Den blev ikke så sjældent brugt til at opføre teaterstykker på. Som dengang Allekaldet gennem et halvt skoleår blev til virkelighed. Alle klasserum var forsynet med et højttaleranlæg, således at kontoret kunne kalde til en enkelt klasse og give en meddelelse. Gerne i sidste halvdel af timen, så det stort set var umuligt at fortsætte timen efter afbrydelsen. Men også Allekaldet - kaldet for alle - kunne pludselig trænge sig på midt i Homers Illiade eller midt i dansk praktikan-

tens minutiøse gennemgang af Herman Bangs “Ved vejen”. “Alle skuespillere til prøve på scenen.”

Der var både fordele og ulemper ved at melde sig til den slags kreativitet. Fordelen var selvfølgelig, at det hele foregik i skolens ånd, og derfor var det tilladt at øve i timerne. Ulempen var, at lektierne skulle man lave alligevel. De lektier, som vi i hele skoleforløbet troede, at vi skulle lave for lærernes skyld. Hvem kan ikke nikke genkendende til en hurtig afskrift i frikvarteret.

Måske lige med undtagelse af HF'erne - dem lige inden for døren til venstre. De var sådan lidt mere voksne og havde selv valgt de der fine fag som psykologi. Men de blev nu engang ikke studenter.

Gymnasiast eller HF-studerende var lige fedt, når det drejede sig om biologiundervisning. Timerne var i høj kurs, når den store tykke biologibog blev lagt væk, og svineøjne og skalpel blev uddelt til de vantro elever. Nu skulle der dissekeres. Man kunne også være heldig at få lov til at lave biogas-forsøg. Et forsøg der ved afslutningen mildest stank ad Helvede til. Men det var faktisk barnemad i forhold til, når fysikundervisningen tillod at frembringe de såkaldte stinkbomber. Så blev fysikklokalets udsugning tændt - udsugningen der førte al den ilde lugt ind til den uskyldige klasse i biologilokalet!

Når klokken ringede og spisefrikvarteret begyndte, vadede vi ad de lange hvidmalede gange ind i kantinen. Den rigtig smarte forlod klassen fem minutter før timen var til ende og stillede sig i kø for at købe de for mange obligatoriske æggesandwich og cola. Maden blev indtaget på de faste pladser, dog først efter at have kastet et blik på opslags-tavlen for at se, om der skulle være en nært forestående fritime eller om der var nogen, der fik en advarsel for forsømmelse. Når pausen lakked mod enden, sås de samme

personer hver evig eneste dag på jagt efter tomme flasker, der kunne omsættes til den søde tands yndling, nemlig P-tærten.

Sådan gik dagene i tre år. Ved et hurtigt tilbageblik skete der ikke meget. Og dog. Hvem husker ikke studieturene til Rom og

Berlin. Hvem husker ikke første tysktid, hvor Gunnar Stig spurgte, om vi skulle være dus eller de's. Hvem husker ikke da Hr. Møller uddelte flidspræmier, og hvem husker ikke eksamensfeberen og de klamme håndflader den dag, man fik huen i hånden.

Tillykke til en evigt ung olding!

af Flemming Green Sørensen

Der var engang, hvor det at komme i gymnasiet var forbeholdt overklassens børn, hvorfor der også kun var et gymnasium i Roskilde Amt, nemlig Roskilde Katedralskole, der dengang kun havde plads til forholdsvis få elever. Sådan er det gudskelov ikke mere. Det at gå på RKS er der absolut intet galt med; men hvor ville der dog være uhyggeligt mange, der gik glip af en fantastisk periode: gymnasietiden, og hvor ville samfundet dog gå glip af en masse menneskers ubrugte viden.

Der er unægteligt sket meget med og på RKS siden dens start. Med sine knap 1000 år på bagen er man næsten nødt til at betragte den som institution med en vis ærefrygt - den er faktisk et stykke Danmarkshistorie.

Da jeg gik i folkeskolen, vidste jeg ikke rigtig, hvad jeg ville uddanne mig til. Derfor vidste jeg, at gymnasiet ville være et godt valg. En studentereksamen er fantastisk almindelig og kan bruges til næsten alt.

At skulle vælge imellem de nu 6 gymnasier i amtet var aldrig svært. Allerede da jeg for første gang som "madpakke" (for dem, der ikke ved det, er det gymnasie-jargon for besøgende folkeskoleelever) kom ud på RKS, mærkede jeg det miljø og den stemning, jeg søgte. Som folkeskoleelev kan man føle sig utrolig lille på et gymnasium; men vi blev modtaget med en varme og en gæstfrihed, der næsten afgjorde mit valg, før jeg lærte resten af skolen at kende.

Overgangen fra folkeskolen til gymnasiet havde jeg gjort mig mange drabelige forestillinger om. Alene navnet på skolen virkede utroligt højtideligt, og sammen med tankerne om nye klassekammerater, nye lærere og frem for alt et nyt niveau skræmte det mig lidt. Jeg fandt dog hurtigt ud af, at mine bekymringer havde været helt unødvendige og grundløse. Overgangen var overhovedet ikke så skarp, som jeg havde frygtet, idet

RKS tilbød en masse introduktionsarrangementer for os nye "kid" (gymnasiejargon for 1. g'ere). Hyttetur, fester, frivillige 2. og 3. g'ere og meget mere var i høj grad medvirkende til, at vi hurtigt fik et godt og indgående forhold til såvel skolen som hinanden. Desuden blev der også rent fagligt lagt blødt ud, så alle kom godt fra start i det, gymnasiet egentlig handler om, nemlig studierne. Alt i alt blev der virkelig gjort en masse for at de nye elever skulle føle sig hjemme, og det var i hvert fald noget, jeg var meget glad for.

At skulle opsummere sin gymnasietid i så få ord er uhyggeligt svært. De snart 3 år, jeg nu efterhånden har gået på RKS, har været så mættet af oplevelser og indtryk, at stedet er kommet til at være mere end blot en skole for mig. Det er blevet et sted, jeg kan lide at være, og tanken om at forlade dets trygge og intime miljø er lidt ubehagelig. Selvfølgelig er der dage, hvor man hader skolen som pesten; men det skyldes som regel lektierne og ikke skolen som helhed. For RKS er ikke bare lektier og kedelige timer, hvor tiden snegler sig af sted. Der er spændende og udfordrende undervisning, og når det kommer til fritidsaktiviteter, er der ikke mange skoler, der kan hamle op med Roskilde Katedralskole, og det er synd. Takket være en trofast gruppe frivillige lærere og elever kan vi f. eks. tilbyde mindst 7 sportsgrene efter skoletid, hvor der både trænes og spilles turneringer såvel internt mellem klasserne som eksternt mod andre skoler. Desuden har vi den årlige skolekomedie, frivillig formning, fester, studiekredse og især musik med både rockbands, big band og kor. Jeg synes, at disse aktiviteter er aldeles vigtige. De skaber et tværfagligt samvær og får samtidig eleverne til at se stedet som andet end en skole og kammeraterne som andet end studerende. Aktiviteterne og tilbuddene er noget, jeg har gjort stor brug af, og det har

givet mig nogle oplevelser, jeg ellers ikke ville have fået.

I 1965 var man begyndt at indse, at de gamle lokaler ved domkirken ikke længere kunne følge med tidens krav og forventninger til Katedralskolen. I 1955 var skolens elevantal allerede oppe på 580, og fra og med 1963 blev translokationen flyttet til Roskilde Hallen, idet eleverne og deres forældre ikke længere kunne være i den gamle skolegård. Det blev foreslået at bygge en ny og større katedralskole i udkanten af Roskilde, der både havde faciliteter til undervisning og translokation. Men ikke alle var lige glade for denne udvikling. Dr. Phil. Ada Bruhn Hoffmeyer skrev i sin bog "Artibus Ingenuis - Roskilde Katedralskole gennem tiderne" fra 1965:

"Studenternes antal stiger år for år, vor tekniske tidsalder har totalt ændret kravene. Laboratorier, speciallokaler, plads, megen plads skal der bruges, og det kan ikke skaffes ved den gamle katedralkirke. En næsten tusindårig epoke nærmer sig sin afslutning. Trådene fra fortiden hugges over. Den gamle katedralskole må dø, og i dens sted skal en ny og mægtig undervisningsinstitution rejse sig -, borte fra domkirken og det gamle Roskilde. En moderne gymnasieskole i moderne omgivelser og på moderne basis".

Helt så dramatisk oplever jeg det ikke. Selvfølgelig må det for én, der har fulgt RKS i dens "storhedsperiode" ved domkirken, være sørgeligt at se den blive flyttet ud på en mark, væk fra "det gamle Roskilde" - det samme har Lise Nørgaard også givet udtryk for - men at den gamle katedralskole ligefrem er død, er at overdramatisere. Vi har ikke glemt vores rødder, f. eks. er noget af det første, man ser, når man kommer op ad trapperne til skolen på Holbækvej, den velkendte gamle guldmønt og de store guldbogstaver: "ARTIBUS INGENUIS". Desuden holdes den årligt tilbagevendende julekoncert stadig i Roskilde Domkirke. Det kan man se i dag i 1994. At det i 1965 så sort ud, skal jeg ikke kunne udelukke, idet jeg ikke var født dengang. Det føles bare rart at kun-

ne dementere det. Desuden kan man vel vel ikke bare hænge sig i traditionerne og lade udviklingen gå sin gang. Tværtimod står RKS for den gyldne middelvej, og jeg tror også, at det er en af grundene til Roskilde Katedralskoles høje kvalitet og popularitet.

Min tid på RKS har været fantastisk, og jeg synes, det er et ærefuldt tilbud at få at skulle skrive om den til dette jubilæums-skrift. Jeg har fået mange nye venner i gymnasiet og føler mig samtidig meget bedre rustet til at modtage det pulserende livs udfordringer. RKS har modnet mig både som person og fagligt.

I Ada Bruhn Hoffmeyers føromtalt bog står et digt af Roskildenser-samfundet:

"Der står en ærværdig skole
ved Roskildes Katedral,
latin er skrevet på den,
men prunkløs og uden pral
ligger den støt i blæsten
højt over Roskilde Fjord
og løfter sit hoved selvbevidst
på gammel historisk jord,
hvor den har øvet sit virke
fra Danmarkshistoriens gry,
næsten tusind år gammel
og dog evindeligt ny,
for ungdommens trækfugleskarer
gør, at den lever og gror,
gør, at den uforgængelig står
i rigeste, fuldeste flor.

Vi nipped' til husets føde,
vi drak af lærdommens krus,
så fløj vi ud i livet
og takker det gamle hus."

Digtet stemmer udmærket overens med min egen opfattelse af Roskilde Katedralskole. Selv om lokaliteterne er ændret, er magien ikke forsvundet. Den vil altid bestå.

Tillykke RKS!

I anledning af jubilæet... hvorledes det opleves at komme til skolen som nyansat

af Birthe Skov Jensen

Jeg fik det ærefulde hverv at gøre et forsøg på at løse ovenstående opgave. Angiveligt fordi jeg var nyansat (1991) med erfaring fra ansættelse på et andet gymnasium, hvilket ville gøre det muligt for mig at have et sammenligningsgrundlag.

Emnet har sat en del tanker igang hos mig, således at jeg nu står med en bred vifte af faktorer, der tilsammen skaber det samlede billede af denne specielle institution. Desuden bliver man noget foruroliget over for den risiko man løber for at male billedet i for ensidige farver. Nuancer betyder meget.

For en ordens skyld skal baggrunden for min ansættelse på RKS kort ridses op. Jeg kom fra et nyt, ungt og populært gymnasium i Københavns Amt, hvor jeg var glad for at være, men blev af de såkaldte SiFu-regler som sidst ansat i mine fag, et potentielt bytte for afskedigelser i kølvandet på nedlæggelsen af tre gymnasier i amtet i 1991. Vi var en lille gruppe lærere, der ikke havde temperament til at afvente udviklingen de følgende år, så valget blev at forsøge sig på markedet igen hjulpet på vej af bevidstheden om, at ville man prøve noget nyt, var tiden inde nu. Stor og overvældende var min overraskelse, da jeg i løbet af kort tid blev ringet op af Kurt Zimmermann, der uden de store falbelader tilbød mig stillingen, men samtidig ønskede mit tilsagn her og nu. Denne kontante fremgangsmåde gjorde beslutningen enkel.

Mit første møde med skolen blev positivt. Stemningen mellem de tre officielt modtagende personer var positiv og præget af humor, hvilket var med til at mildne det indtryk, som jeg umiddelbart bagefter fik af de fysiske rammer om skolen. Den kunne ikke, på trods af forsøg på at bryde den lave, firkantede monotoni, skjule, at den var rejst i

perioden, da beton i funktion var smukt. Dette arkitektoniske princip stødte også den forventning om historiens vingesus, som jeg nok ventede en eller anden svag bevægelse fra i kraft af skolens navn - Katedralskole, middelalder, den sorte skole osv. Da jeg endelig på væggen over for lærerværelset fik øje på oversigten over "Rektorer siden Reformationen" vakte det både morskab og eftertænksomhed hos mig. Efterhånden er jeg blevet overbevist om, at skolen burde have en eller anden opstilling, der giver indtryk af skolens historie set fra flere synsvinkler. Der er i tiden generel interesse for den kultur, vi er en del af.

Set i bakspejlet tror jeg, at det er mest retfærdigt at sætte mit indtryk af skolens elever højt på listen over de faktorer, der tidligt trængte sig på i min tilværelse som lærer på skolen. Jeg blev hurtigt klar over, at de var et positivt bekendtskab. Jeg kan bedst karakterisere dem med ordene jordnære, venlige, harmoniske, velvillige, imødekommende osv. og ikke så blaserte, som mine tidligere elever pludselig fremstod. Min umiddelbare forklaring blev, at der tilsyneladende stadig i vort dynamiske informationssamfund findes kulturer uden for storbysamfundet, hvor disse kvaliteter kan overleve på trods af den massive påvirkning fra de forskellige medier. Problemet med hverdagen og hvad den nu indeholder er blot, at man risikerer at miste evnen til at se de kvaliteter og det særpræg omgivelserne har.

I dette kalejdoskopske tilbageblik er det oplagt at standse op ved mødet med kollegerne. I skoleregi er der både fagkolleger og kolleger i almindelighed. Man kan ikke undgå at komme specielt i berøring med fagfæller. Mine forventninger havde jeg stillet på et

realistisk niveau, alene ud fra erkendelsen af den virkelighed, der er i undervisningsverdenen. I hverdagen er der tale om megen alene-gang med korte pauser, der er præget af planlagte gøremål i relation til undervisningen. Administrationen på skolen sørgede for at lette vi nyankomnes tilgang til de mere praktiske sider af tilværelsen - samtidig med, at der var stor åbenhed over for og interesse for vor opfattelse af, hvorledes skolen fungerede på flere områder. Den åbenhed og modtagelighed vi mødte her har vist sig fortsat at være en karakteristisk side af ledelsen.

Med hensyn til fagkollegerne blev jeg mødt af en venlig og funktionel hjælpsomhed, hvilket passede udmærket til behovet hos mig, der hverken var novice i rollen som lærer eller kollega. En uerfaren lærer bør nok have speciel støtte, uden at det bør opfattes som et udslag af bedrevenhed. Denne form for samarbejde er vanskelig at håndtere i vore branche, på grund af den tradition og det særpræg, der er i vores uddannelse.

I disse år er der meget få muligheder for en måske sund mobilitet inden for undervisningssektoren. Det bevirker, at der er risiko for, at der udvikles en fastlåst rollefordeling på arbejdspladsen med en snigende etablering af fordomme og myter. Desuden sniger vanen sig ind på en ofte mindre inspirerende måde. Disse mekanismer skinnede også igennem på denne skole; men der er ingen

tvivl om, at frustrerende oplevelser i forbindelse med nye krav igennem de seneste 5 år har været ressource-tærende - som på andre skoler og offentlige institutioner iøvrigt. Min personlige oplevelse på RKS har været, at der stadig hos mange kolleger er en udbredt tilbøjelighed til at forholde sig konstruktivt til udvikling og samarbejde på et realistisk niveau. Ydermere er der ingen smålighed i forbindelse med at lade nye kolleger komme til, hvis de har lyst og interessen, hvilket ikke er en selvfølge alle steder.

Ser jeg på min oplevelse af skolen som helhed, fremstår den som meget elevvenlig, måske endda tenderende til det elevforkælende. Musiklivet på skolen har været en positiv overraskelse for mig, ligesom Hroar-arrangementerne, der er helt i elevernes eget regi. Initiativer til at lade både elever og lærere deltage i visse arrangementer sammen har været særdeles positive erfaringer.

Det mellemkollegiale samvær fungerer også i forskellige sammenhænge og er i mine øjne af stor værdi. Faglige møder der undertiden kombineres med socialt samvær, Kunstforening, studiekreds om fremtidens skole og fælles udflugter med forskelligt formål, er nogle af de muligheder vi har for at udvikle en meningsfyldt arbejdsplads. Jeg holdt efter relativt kort tid op med at ønske mig tilbage til min "gamle" skole.

Skolebestyrelsens betydning for gymnasiets hverdag og fremtidige udvikling

af Hans Ove Laugesen, forældrevalgt skolebestyrelsesmedlem

Skolebestyrelser indenfor gymnasieområdet er, set i et historisk perspektiv, en ung institution, som knapt er nået over kravlestadiet. Først ved den nye gymnasielovs vedtagelse i 1990 blev det besluttet, at alle gymnasieskoler skulle have en skolebestyrelse. Formålet med bestyrelsen skulle være at få inddraget forældre og repræsentanter for det omgivende samfund i et samarbejde med skolen om dens hverdag og fremtidige udvikling. Dette brede forum består af ialt 11 personer.

Hvilke beføjelser har så denne bestyrelse?

Såvel bestyrelsessammensætning som kompetence er fastsat af Roskilde amtsråd og er nedfældet i skolens vedtægter. Når det gælder kompetencen, er den begrænset til nogle få præciserede områder, som f.eks. at fastsætte ordensregler og diskutere mindre budgetjusteringer. Så det er ikke med udgangspunkt i dette, at man skal forvente progressive tiltag fra en bestyrelse.

Hvordan har bestyrelsen så fundet et konstruktivt arbejdsgrundlag?

Det er naturligt, at så ung en institution, som bestyrelsen er, må bruge megen tid på at definere sine arbejdsopgaver med udgangspunkt i en bredt formuleret gymnasielov. Men efter mange drøftelser er vi kommet til den konklusion, at nogle af bestyrelsens vigtigste opgaver må være:

- at være inspirator for skolen
- at medvirke til samarbejde mellem skole og det omgivende samfund
- at medvirke til udvikling af samarbejdet med folkeskolen.

Blandt andre vigtige emner er profilering af Roskilde Katedralskole. Hele spørgsmålet om hvorledes vi får fortalt omverdenen om vor skoles særlige kvaliteter - uden at det opfattes som konkurrence overfor de andre gymnasier.

Et godt emne for bestyrelsen at arbejde videre med.

Hvordan oplever man som forældrepræsident bestyrelsesarbejdet?

Det har været en positiv oplevelse at være med i et bestyrelsesarbejde, hvor man på trods af store arbejdsmæssige kulturforskelle, i enighed har fundet frem til en fælles arbejdsform og fået taget hul på mange vigtige emner.

Som forældrerepræsident vil jeg fremhæve arbejdet med et skoleudviklingsprojekt, som omhandler samarbejdet mellem folkeskole og gymnasium. Her er det tanken, at vi i et konkret projekt vil arbejde på at mildne overgangen fra folkeskolen til gymnasiet. I det hele taget drøfter vi meget gymnasieuddannelsens image. Af mange opfattes denne stadig som en stivnet, gammeldags boglig uddannelse.

Vi vil gerne tegne et billede af uddannelsen som en almindende uddannelse, der også giver stor mulighed for udfoldelse af musiske og kreative evner - en uddannelse, som er under stadig udvikling, og som giver et alsidigt og kvalificeret grundlag for et ungt menneskes fremtid. Netop dette udadvendte oplysningsarbejde om gymnasiet er også et meget aktuelt arbejdsområde for os i bestyrelsen. Vi vil bl.a. tage udgangspunkt i vor skoles særlige traditioner på musikområdet, såvel på det undervisningsmæssige

område som de mange musiktilbud uden for skoletiden.

Status over bestyrelsens virke.

Skal jeg gøre status over bestyrelsens virke i den forløbne periode, mener jeg, at vi har fået skabt et forum, hvor vi gennem en åben debat har fået sat fokus på en del af de udefra kommende forhold, som påvirker vor skoles hverdag og fremtid. Vi har en velfun-

gerende skole med en positiv og behagelig atmosfære.

Et godt udgangspunkt for en bestyrelse, når der i de kommende år skal samarbejdes om på kort sigt at afbøde effekten af de fallende ungdomsårgange, og på det længere sigt at kvalitetsudvikle os, så skolen til staidighed vil være et attraktivt uddannelsessted.

Foreningen "Roskilde Katedralskoles Venner"

"En forening stiftet ved et møde på Hotel Prindsen."

af Mogens Buch Petersen

Det var overskriften i ROSKILDE DAG-BLADS referat den 18. april 1944 af den stiftende generalforsamling 17. april 1944, så "Vennerne" har altså 50 års jubilæum samme år, som skolen kan fejre 25 år i de nye bygninger på Holbækvej.

Initiativtagere til dannelse af foreningen var: redaktør Jespersen, lærer Viggo Nielsen, fabrikant H. Germuth, kontorchef Nebelung og sognepræst Kay Kroon.

I protokollen kan læses: "Aarsagen til Mødet var, at Rektor Lauritzen ved et forældremøde 8. Marts havde oplyst, at Skolen kun modtog godt Kr. 100,- aarlig fra Staten til Vedligeholdelse og Nyanskaffelser til Skolens Discipelbibliotek, hvorfor man endes om at stifte foreningen: "Roskilde Katedralskoles Venner."

Grundlaget for foreningens arbejde skulle være støtte fra forældrene i form af kontingenter - og gaver.

Foreningens første formand blev redaktør Kr. Jespersen.

Allerede den 1/6 - 44 havde 80 medlemmer indbetalt 1.400,- kr., og skolens discipelibliotek kunne modtage 800,- kr. - senere yderligere 500,- kr. - og ved udgangen af 1945 kunne skolens bibliotekar lektor Skov udtale sin glæde over den støtte, discipeliblioteket havde modtaget, hvilket havde gjort det muligt at få en stor del af bøgerne smukt istandsat.

I 1946 var der 153 medlemmer - der blev ydet tilskud til en pladespiller og til musikinstrumenter.

Af vedtægterne fremgik, at formålet var: "at yde økonomisk støtte på områder, hvor staten ikke ydede hjælp - eller hjælp nok".

Denne formålsparagraf er blevet fulgt nøje - i form af: tilskud til lejrskole, tilskud til musikinstrumenter - bl. a. et Hornung & Møller flygel til 2.100,- kr. i 1957, - et videoanlæg til 8.000 kr. i 1985, tilskud til elevrejser - eksempelvis 13.400 kr. i 1992/93, tilskud til elevaktiviteter - 11.200 kr. i 1992/93. Anskaffelse af kunstværker: i 1963 en mosaik af Gudrun Lauesen til 4.500 kr. (minus 500,- kr. rabat fra kunstneren). I 1968 det kinetiske billede af Damgård Sørensen til 10.000 kr.

I 1948 blev pastor Kay Kroon formand - en stilling han bestred til 1972, hvor rektor H. Lange overtog hvervet indtil han gik på en velfortjent pension og blev afløst af den nuværende formand, rektor Kurt Zimmermann i 1982.

Medlemstallet steg opimod 1967 til godt 600 - i dag er der knap 400 - så der er rigeligt plads til flere. Kontingenteret er nu 50,- kr. pr. år - mod 10,- kr. de første år. Livsvarigt kontingenteret er 300,- kr.

I dag er det ikke skolens bibliotek, der nyder godt af de penge, som "Vennerne" årligt kan dele ud af. Behovet for støtte er gradvist gledet over på andre områder af skolens aktiviteter. "Vennerne" har i mange år stået for blomsterudsmykningen ved translokationen, men vigtigere end det er, at vi gør os synlige gennem de årlige legater til 3 dimittender, der på en eller anden måde har ydet en god indsats gennem årene på RKS.

Hovedområdet for "Vennernes" støtte i dag er skolens studierejser for elever i 2.g. Enkeltvist kan de søge "Vennerne" om et tilskud til rejseudgifterne, og behovet er stort. I de senere år har vi givet beløb på kr. 500-

700, svarende til en formodet udgift til mad på studierejserne. Afhængigt af det årlige rådighedsbeløb har foreningen dermed kunnet støtte mellem 10 og 15 elever. For 2 år siden opstod den tanke, at "Vennerne" skulle tage et nyt initiativ for at skaffe flere penge til studierejserne: en særlig forældrerestaurant ved skolens årlige "støttefest". Bestyrelsen tog vel imod idéen, og vi har nu to år i træk haft restaurant, og resultatet har været, at der første år kunne gives 3 rejselegater a kr. 1.000,- og i år kan der gives 4 legater på samme beløb. At dømme efter forældre- og elevreaktioner på initiativet må "forældreca-

féen" siges at være en succes, og vi håber - og tror på - at det vil fortsætte.

Så den nuværende bestyrelse:

Rektor Kurt Zimmermann, formand

Kirsten Kaarup, sekretær

Ib Olesen, kasserer

Gudrun Abildgård,

Jegvan Mortensen og

revisoren Mogens Buch Petersen

(kasserer 1972-76)

- ser frem til mange år, hvor "Roskilde Katedralskoles Venner" kan leve op til sin formålsparagraf: "at yde støtte hvor Amtet ikke gør det".

RKS - Roskilde Katedralskole - Vores skole

af J. J. Skou, formand for Roskildensersamfundet

Tusindvis af elever har gået på Roskilde Katedralskole igennem årene siden skolens begyndelse. Gymnasetiden er 3 år, men der var engang, hvor også RKS havde mellem-skolen og realklasser. Senere også HF. For de unge mennesker var det 4 år i mellem-skolen, måske 1 år i realklassen og så de 3 år i gymnasiet. Altså typisk 7 måske 8 år, hvor tilværelsen i de år, der er mest prægende i ens liv, var koncentreret om RKS. Man kunne så blive træt af at gå i skole, man kunne frygte skolen, og man kunne føle sig mast af dagligdagen, men den tid i de unge år, hvor tilværelsen, også i barndomshjemmet uden for skoletiden, blev underkastet skolens krav, vil altid være en særlig del af ens liv.

I år er det 25 år siden skolen, der dengang var en statsskole, forlod sine vante omgivelser ved Domkirkens fod, hvor hovedbygningen med sit ARTIBUS INGENUIS stadig står tilbage efter at have tjent os nu gamle elever i 126 år. - Men som dr. phil Ada Bruhn Hoffmeyer afslutter sit forord i sin bog om skolen: ARTIBUS INGENUIS, Roskilde Katedralskole gennem tiderne:

“Af den nu mere end hundrede år gamle “nye” bygning er efterhånden kun skallen tilbage. Vor tids rivende udvikling, især på det naturvidenskabelige og tekniske område, og den stærke tilgang af diciple har nu nødvendiggjort så betydelige udvidelser, at trådene til fortiden snart vil blive klippet over og skolen flyttet bort fra Domkirken og det gamle Roskilde til moderne bygninger i nye omgivelser, men navnet Roskilde Katedralskole beholder den som et minde om den Domkirke, der er dens moder, og ved hvis fod den har levet og virket i tusind år”.

Og bogen slutter:

“Udviklingen kræver det. Studenternes tal stiger år for år, vor tekniske tidsalder har

totalt ændret kravene. Laboratorier, special-lokaler, plads, megen plads skal der bruges, og det kan ikke skaffes ved den gamle katedralkirke. En næsten tusindsrig epoke nærmer sig sin afslutning. Trådene fra fortiden hugges over. Den gamle katedralskole må dø, og i dens sted skal en ny og mægtig undervisningsinstitution rejse sig, moderne omgivelser og på moderne basis”.

DE tog den fra os!

Men kun den ydre skal.

Skolen, med dens elever og lærere, dens traditioner og fortid flyttede, som den tidligere måtte det i 1842, dengang, ganske vist, stadig i Domkirkens nærhed.

At Roskilde amt for 25 år siden overtog “vores” skoles bygninger og om- og tilbyggede de gamle bygninger til Danmarks dyreste gymnasium, er en særlig - RKS uvedkommende - begivenhed.

Det er vores RKS, der fik nye rammer at virke i. ARTIBUS INGENUIS og skolens emblem finder vi, når vi når indgangen til skolen af i dag. Indeni er det stadig RKS's elever og lærere og stadig de af RKS traditioner, der kunne overleve en ny tid.

De gamle elevers forening: Roskildensersamfundet, der blandt sine medlemmer tæller årgang 1920, studenter som realister, ønsker RKS af idag tillykke med de 25 år i de nye rammer for skolens virke.

Vi ønsker for vor skole, at den må fungere for de nuværende elever - og de kommende - i de bedst mulige rammer for RKS' virke, uanset den nu mærkbare afstand fra dens rod ved Roskilde Domkirke, hvorfra vi, der dimitterede for år siden, udgik.

Vort største ønske for RKS skal være, at Roskilde Amtskommune vil sikre, at “vor” skole til enhver tid - uanset skiftende tider og vilkår - kan være vores RKS.

Skolens ansatte pr. 1.1.1994

- Kantinemedhjælper Lene Bjerg Andersen.
Adjunkt Tom Juul Andersen: matematik, fysik, naturfag.
Studielektor Esben Andreasen: engelsk, religion.
Lektor Aase Bennicke: engelsk, idræt.
Adjunkt Conny Behrendt Lau: musik, tysk.
Lektor Kit Bisgaard: fransk.
Lektor Christian Blands: matematik, fysik, naturfag, inspektor.
Lektor Anders Bohn: historie, religion, oldtidskundskab.
Lektor Michael Boje: historie, religion, oldtidskundskab.
Pedelmedhjælper Jens Bondo
Lektor Kai Hjortgaard Christensen: matematik, fysik, naturfag.
Adjunkt Niels Christensen, musik.
Fru Alice Christiansen: lærerkøkkenet.
Adjunkt Jørn Christiansen: kemi, fysik.
Lektor Lissi Cronshaw: musik, tysk.
Adjunkt Randi Dilling: biologi, religion.
Lektor Steen Dragsted: matematik, fysik, naturfag.
Lektor Anne Friis: engelsk, latin.
Adjunkt Marianne Friis: kemi, biologi.
Lektor Jørgen Frost: geografi, idræt.
Adjunkt Pram Gad: idræt, samfundsfag.
Lektor Carl Chr. Graae: historie, engelsk.
Lektor Bjarne Skov Hansen: matematik, fysik, kemi, naturfag.
Lektor Gunnar Stig Hansen: tysk, engelsk.
Årsvikar Lars Visti Hansen: engelsk, historie.
Lektor Michael Hauser: musik.
Lektor Kirsten Hermansen: dansk, historie.
Lektor Rolf Hesse: græsk, oldtidskundskab, tysk.
Rektor Jytte Hilden: kemi, naturfag.
Sekretær Ditte Hjorth
Lektor Marie-Louise Holm: fransk, psykologi, studievejledning.
Adjunkt Doris Høegh: dansk, billedkunst, design.
Adjunkt Birthe Skov Jensen: historie, idræt.
Lektor Claus Jensen: religion, dansk.
Bibliotekar Monika Jensen.
Adjunkt Mogens Jepsen: tysk, engelsk.
Adjunkt Benedikte Juhlin: musik.
Adjunkt Georg Jørgensen: samfundsfag, historie, erhvervsøkonomi.
Lektor Steen Mammen Jørgensen: matematik.
Sekretær Kirsten Kaarup-Hansen
Lektor Marianne Kelstrup: engelsk, religion.
Lektor Heidi Kjær: samfundsfag, historie, studievejledning.
Adjunkt Irma Kobæk: spansk.
Lektor Peter Koch: matematik, idræt.
Årsvikar Anita Kristensen: engelsk, idræt.
Lektor Pia Kylborg: latin, oldtidskundskab, engelsk, spansk.
Årsvikar Lone Larsen: idræt.
Årsvikar John Long: idræt.
Lektor Ib Lumholt: dansk, engelsk, psykologi.
Lektor Inge Lumholt: dansk.
Adjunkt Ole Juul Lund: engelsk, idræt.
Adjunkt Pia Lübcke: historie, dansk, filosofi.
Adjunkt Irene Lütken: dansk, idræt, drama.
Adjunkt Annette Gleerup Madsen: biologi, idræt, inspektor.
Lektor Bodil Madsen: fransk, dansk, historie.
Lektor Jegvan Mortensen: fransk, tysk.
Sekretær Trine Svarre Møller.
Adjunkt Connie Mørk: biologi, idræt.
Lektor Jan Troensegaard Nielsen: kemi, fysik, naturfag, boginspektor.
Adjunkt Lone Birchvald Nielsen: dansk, billedkunst.
Lektor Inge Lis Pade: matematik.
Adjunkt Mogens Ellebæk Petersen: biologi, idræt.
Pedelmedhjælper Fathi Rahmeh
Pedel Kurt Rasmussen
Adjunkt Kirsten Refnov: fransk, tysk.
Lektor Margit Reyhé: dansk, engelsk.
Lektor Henning Schultz: geografi.
Adjunkt Niels Christian Smedegaard: matematik, fysik, naturfag.
Adjunkt Erik Spang-Thomsen: dansk, idræt.
Lektor Finn Stefansson: dansk, religion, studievejledning.
Adjunkt Michael Stæhr: latin, tysk.
Kantinemedhjælper Alice Sørensen.
Lektor Henrik Sørensen: matematik, fysik, naturfag.

Årsvikar Anne Dorte Tang Olesen: dansk,
billedkunst
Lektor Karen Thygesen: dansk, fransk.
Adjunkt Grete Tokkesdal: matematik, datalogi,
datavejleder.
Adjunkt Hanne Tommerup: latin, græsk,
oldtidskundskab.
Lektor Nils Trautner: fysik, matematik, naturfag,
teknikfag.
Bibliotekar Kirsten Ulrich.
Lektor Niels Westh: geografi, samfundsfag,
studievejledning.
Adjunkt Lisbeth Birde Wiese: dansk, spansk.
Lektor Anne Wright: dansk, fransk.
Rektor Kurt Zimmermann: engelsk, tysk.
Adjunkt Frank Østergaard: fransk, historie,
russisk.

Redaktion:

Studielektor Esben Andreasen
Lektor Anders Bohn
Lektor Carl Christian Graae
Lektor Marie-Louise Holm
Lektor Steen Mammen Jørgensen
Rektor Kurt Zimmermann

Jubilæumsskriftet er udgivet med velvillig støtte fra:

Roskilde Amt
Roskildensersamfundet

Forsidebilledet:

Er lavet til skriftet af adjunkt Doris Høegh

Roskilde Katedralskole
1969 - 1994